

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédgyűlés, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankgyűlés, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvételével és önszervezéssel, hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: Vasárnap.

KIADÁSI ÁRAK:

Egylet évre	3 Ft. — Kr.
Fél évre	1 — 30 —
Nagyretire	1 — 30 —
Hirdetési költségek különvételben.	
Arany- és egyéb hivatalos hirdetések 50 kr. költségűek félre 100 szög. 1 Ft. aranyértékű szöglet 1/2 kr.	
Nyilvántartás 10 kr.	

Bevezetés: A Zala-megyei...
Kiszámlázott: adóközlöny...
Kiszámlázott: adóközlöny...
Kiszámlázott: adóközlöny...

Budapestre!

A fővárosban most folyó országos kiállítás meglátogatásának megkezdésével egy körülbelül 500 tagból álló társaság akar összehozni néhány jóakarú férfit, kit e tömeges kirándulás rendezésénél a legelismertebb előbbi motívumok indítanak.

Az ország kiállítás ugyanis, mely hazánknak a külföldhöz viszonyuló helyzetében mindenesetre epochális, összes gazdasági életében pedig legalább is nevezetes mozzanatot képez, csakugyan arra való, hogy a külföldön kívül, melynek itt nyílik ugyancsak először alkalmunk arra hogy bennünket más színen is megismerjen, — ne csak a hol hamis, hol nagy uti leírások alapján — tehát hogy a külföldön kívül a hazának mindama polgárai, akik csak némileg is megtehetik, ne sajnálják a költséget és fáradságot és tekintsék meg. Az erkölcsi hatás mellett, mely e látogatás következtében a nemzeti önérték emelkedésében rejlik, bizonyára megtalálja kiki a praktikus hasznát is: a maga foglalkozásából, a maga szakmájából ott találja a legremekbbről, legújabb készítményeket és haladásokat, rendszeres összeállításban. Nemcsak büszkélkedhetik hanem tanulhat is.

Legkíválóbbréppen a hazai iparországi az, melyről kívánatos, hogy minél több tagja látogassa meg az ország kiállítását. Hiszen kétségbevonhatatlan tény, hogy ama kitűnő eredmények közül, melyeket a kiállítás előtt, éppen az ipartárgyak kiállításán, az iparkiallítás a legfontosabb. És — tegyük hozzá — legörvendesebb is.

Nemcsak a külföld, de magunk is igen kicsinylőleg, sajnálkozzunk és leggyakrabban panaszkodólag szoktunk

megemlékezni honi iparunkról. A külföld úgy ismer bennünket, mint par excellence agrikulturnál államok és itt hon is az a meggyőződés az uralkodó, hogy iparcikkjeink nem képesek megállani a verseny a külföldével. Mi adunk a külföldnek gabonát és húst — már amennyit adhatunk és amennyit vesznek tőlünk — a viszont mi a külföldtől vesszük az iparcikkjeinket melyeket az olcsóbban és jobban tud előállítani, mint a mi iparunk. Ez az uralkodó felfogás, hogy nagyon sok alapja van az is tagadhatatlan.

Csakugyan éppen ez volna a szerencsétlenség, ha ez az a marandó volna. Szinte egy értelmű lenne a gazdasági bukással.

Miért?

A felelet ugyancsak kézzelfogható. Szemünk előtt folyt le, sőt jelenleg is benne vagyunk a gabonaválságban. Mezőgazdasági terményeinknek se exportja, se ára. A külföldről vajmi kevés pénz szivárogo be hozzánk. Már most ha a mi pénzünk más oldalról kimegy iparcikkjeinkért a külföld zsebébe, — a bekövetkezendő szomorú állapot nagyon könnyen elképzelhető.

Valóságos gazdasági életkérdés lesz tehát előbb-utóbb: csakugyan a külföldről vagyunk-e kénytelenek magunkat iparcikkjeinkkel ellátni?

Ha erre a kérdésre igenlő lenne a felelet, akkor igen szomorú jövőnek néznénk előre.

Hála istennek, a körülmények nem olyanok, hogy erre a kérdésre kimondani, vagy akár csak anticipálni is kellene az igent.

Sőt ellenkezőleg. A pesszimisták és jajgatók, kik sem jelenlétet nem ismerik el, sem jövőt nem ígérnek a magyar iparnak, hatalmasan meg vannak csalva az országos kiállítás által.

A magyar iparnak sem szegyenkeznie, sem rejtőzködni nem kell a külföld előtt. Ugy ahogy ott a kiállítás reprezentálva van, bátran mellette sorakozhatik, úgy minőség mint ár dolgában. Ha az iparkérdés életkérdésünk, úgy az iparkiallítás imponans bizonyíték arra nézve, hogy igenis életképesek vagyunk.

S így ez a kiállítás felette hasznos úgy az irigység és kicsinylés hangjának elnémítására, mint a magunk megnyugtatóására.

A honi értelmes iparosvilág pedig, melynek át kell éreznie a reá nehezedő miszió súlyát, szándékoltan oda a kiállításra. Aki még nem volt ott, az menjen oda, amíg lehet; lásson és tanuljon, hogy majdan értékesítése tapasztalatait önmagának és összes iparunknak javára. A példa legjobban beszélt és az egyre nagyobbodó versenyben is csak az állhat meg, aki minél jobbat és minél olcsóbbat produkál.

Örülünk kell azon, hogy iparunk egyre hatalmasabban lendül, hogy kivált éppen a kiállítás segítségével — kiváltképpen a külföld teljes mérvű előmozdítás, de korántsem szabad elbizakodnunk, vagy azt hinnünk, hogy ime célhoz értünk már, most megállapodhatunk.

Dehogy! Ez még mindig csak a kezdet. Előre! ez marad a jelszó.

S amely iparos felmegy a fővárosba, megtekintendő a kiállítást, az vigye magával és hozza vissza keblében és akaratában ezt a jelszót.

Nem sokkal kevésbé fontos és kívánatos a kiállítás meglátogatása a polgárság minden osztályára nézve. A földművesnek alkalmat nyílik megismerlenni a mezőgazdasági technika segéd eszközeinek sokaságát a maguk valóságában és sokneműségében. Kiismer-

heti belőlük, melyik lenne célszerű és alkalmazható az ő gazdaságában. Mert földművelőinknek egyik főbaja a túlkonzervativizmus a foglalkozás gyarapodásában. Az e téren létrejött óriási haladások dacára legnagyobb részük még mindig a legősibb szokás szerint művelni fogja a földet, úgy szánt, vet és arat, ahogy szántottak, vetettek és arattak elődei sok évszázaddal ezelőtt. A kiállításán láthat praktikus és olcsó segédesszközök melyekkel megkönnyítheti és jobbat teheti munkáját és általánosan megalapozhatja jólétét — látni és tanulni valója akad elég az értelmiségi foglalkozásu egyéneknek is. És gyönyörrel és haszonnal szemlélhetik a kiállítást a nők is kik a házi ipar, házigazdálkodás stb. nekik való tereken sok újat, szépet és hasznosat látnak ott.

És a kiállítás minden látogatójára nézve a saját foglalkozásán kívül eső tereken is új látókörre nyílik, vagy a meglévő tágul ki; gyarapodik az általános ismeret és a gyarapodásnak minden lépten nyomon veheti hasznát a gyakorlati életben.

Nagy hálával tartoznak ennél fogva városunk és vidéke polgársága ama férfiaknak, kik egyedül a közös iránt való szinte érdeklődésből, jelenleg azon fáradoznak, hogy a megvétel, a lehető legkönnyebb és legkényelmesebb módosítást mellett, tömeges kirándulást rendeznek a kiállításra.

Ha — mint biztos reméljük — szép tervök megvalósul, akkor felmeleg a legszerényebb sorsú polgár is akár családostul a fővárosba, megismerlheti a kiállításán kívül is a jogos büszkeségünk tárgyát képező Budapestet, a magyar világvárost, mely ragyogó hirnök, hiszen bizonyos nemzet fejlődésünknek. A kiállítás, bizonyára emelkedett hangulattal, derült kedéllyel fog onnét visszatérni

Tárcza.

Dalok.

I.

Napom vagy, ó leánykám!
Napom vagy, ó leányka,
— Imádom e napot!
Szűzlelkű körömet
Keringnek gondolatom,
E holtgyó csillagok.

De, ó milyen fonákság! —
Lelkem mit hívza vari:
Kisérő bolygóidra,
Látom, nem hintsz egyetlen
Halvány reménysugart!

II.

A Kárpátoknak..

A Kárpátoknak büszke ormit,
Melyekről költők zeugnek —
Én még oha, soha nem láttam,
Deak képzelm, hogy milyenek.

Olyan nagyok lehetnek, mint a
Keblemben dúló fájdalom,
S oly jégsziklátat bordanak lejtőkön, mint
Szívemben az én árgyalom.

Néző Ferchez.

Színészet, színészek és színírálat.

(Egy kis alkalmi csavargás)

— A „Zala” szerkesztőjének —

(H. M.) A vidéki hírlapok nem igen állnak a szigorú híreben a vidéki színészetet illetően. Egy részről azt fogják reá, hogy

stereotip megjegyzések vannak színi bírálatoknál, a népek alatt érthet is valamit az ember, nem is érthet, minők például ezek: N. N. remekelt, X. Y-nak kitűnő maszkja volt. Z. megállhatna a főváros színpadján is, stb. stb. Más részről meg azt mondják, hogy az a pár ingyenjegy, a mit a vidéki színtársulat igazgatója a hírlapok szerkesztőségének ad, ezeket már eleve iszárta kötelezi, hogy a társulat dícséretét zongja, ha ennek előadásai meg oly kevéssé felelnek meg a közönség igényeinek. Van ezekben a vadakban valami, sőt sok igaz, habár vannak úgy az egyik, mint a másik részről dícséretes kivételek.

Hagyományokból nagy nehezen bontakozik ki az ember, azokat bizonyos kegyelettel veszi körül még akkor is, ha a megszokott dolog már teljesen idejét múlt, s más nóta járja már ott, a hol a belátás elég nagy arra nézve, hogy hát tiszteljük a hagyományt, de ne hántjuk, ne éljük vele a törődjünk bele az új viszonyokba.

A vidéki színészet életében ilyen hagyomány maradt fel az ötvenes évek végéről a hatvanas évek elejéről.

Hazafi-ág járta a nemzetiségnek, s a magyar színész bizonyos tekintetben méltán büszkélkedhetett nemzeti missziójával, s valamint egy időben a legderékabb magyar ifjúság azt tartották, ki odaállva a cigány elé, felébe hárította a búsmagyar nótát a kendőjét lobogtatva, kurjongatva járta a csárdást — egy a 60-as években, de különbözően az ötvenesekben, mikor boldogult Vahot Imre bátyánk dárídóva járta be Lisznyai Kalmánnal, a madarak pajtáival az országot, — pártolták a színészi még akkor is, mikor nem felelt meg a magasabb izlés igényeinek. Mert akármilyen darabot játszott, a hazafiasság s nemzetiségére vonatkozó minden passzus zajos tetszenyilato-

zatokra ragadta a közönséget, mely szíve érzelmeinek másképpen, más alakban és más helyen nem is adhatott kifejezést.

Az Offenbach operettek világa is csak később tűnt fel, a magyar színész (különösen a vidéki) majdnem egészen nemzeti eszményvilágban élt, s a ledér francia operettek nem tették még fél komédiássá. Hódias szerepekben pedig eleget tudott pattogni s a hazafias frázisok sokszor igen jól elkaragatták a daraboknak eszméiben és valódi drámai nyelvezetben való foglalkozásait.

Azóta nagyot fordult a világ kereké. Nemzetiségünk nem kell óva féltünk, sőt természetesen iparkodunk. A kormány alkotmányos és magyar, nem kell félnünk attól, hogy germinálisan fogja az ifjabb nemzedéket, mint akarta azt tenni, az 60-es években atyáskodó Bach Thun féle kormány. A színész nem hivalkozhatik arra, hogy neki misziója van a magyar nyelv ügyében, a hazafiság és nemzetiség fenntartása érdekében. Ezt a misziót most teljesíti a kormány, a társadalom, a közművelődési egyetemek. Ezen a réven tehát közönséget a színházba vonzani már nem lehet. A közönség izlése is gyarapodott, nemesebb lett — egy részről, patlogó frázisok nem elégítik ki már. Más részről pedig izlése romlott. A francia irodalom ledériránya hódított egész Európára színpadján — egy részről a fölbemészó zenéj, pazarul lényes kiállításu operettek által, más részről az érzék csiklandoztat, sensatiót hajtású házasági történet drámák által a finomabb színműirodalom terén.

Az operette által, mely az előbbi énekes vaudeville-ből keletkezett, új elem jött a színművészetbe, mely a vidéki közönséget, melynek mégigényei nem igen terjednek messzebb, mint arra, mi a szemnek szép és a fülnek kellemes, szintén elég erősen vonzza

De éppen az operette könnyen sebezhető Achilles sarka a vidéki színművészetnek. Nekem mindig furcsa gondolataim vannak, mikor előleges színi jelentést látok s a közönség színtársulat abban magát: dráma-, vígjáték- és operette társulatnak mondja. Mindegyik kérdésem magamtól, hogy a színtársulatnak legfeljebb 15-20 számbavehető tagja közül ki fog drámában, ki vígjátékban, ki operetten megtekinni. Horribilis az a kívánság is, hogy egy színész, a ki a Gerolsteini nagyhercegnőben komédiáskodik, egy francia drámában, vagy színtársulatában megállja helyét és viszont. S így hiszen, hogy nem nagyot mondok, ha azt mondom, hogy azóta, mióta az operette annyira virágzik, a vidéki színészet, dacára az életrévalóbb szervezkedésnek, dacára a színészi tanodának, — hanyatlak. Olyan egybevágó vijáték vagy drámaelőadást a vidéken megjelenség már ritkán lehet látni, mint láthatunk azelőtt. Az operette előadások pedig a városnak csak árnyékai. A hatás pedig egy nagy adag bosszúság. Mert az operettek rendszeren nagy személynzeti igényelnek, ilyen a vidéken nincs, — a kiállításnak lenyessnek kell lennie, mert egy pár cifra selyem rongy mellett annak feltűnőbb a nagy szegénység; s az énekes többé kevésbé valamennyinek kellene konytatni. A helyeti legelőször hallani hangokait, mintha reped lemezből szólnának ki. A ki ezt tartja élvezetnek, hát boldoguljon hitével.

A magyar vidéki színészet, mely ugyan előbb is kenyérgéssé volt, hanem a nemzeti miszió ideális varázsszával volt körülvéve, nem egyéb kenyérgéssé volt most már, a mely mindig concurrentiával jár. Azért bézetem szerinti, a vidéki színigazgatóknak, akárgi legyen az, jól meg kellene lantolnia, míg va látna meg, vajjon képes-e az illető város igényeinek megtekinni, s vajjon neu

Öt forintba fog kerülni az oda- és visszautazás, beleértve a három-napi lakbért is. Nemcsak aránylag de abszolút vége is csekély összeg. Ilyen alkalom ennyi szűk és hasznosot ilyen olcsón megtekinthetni nem egy hamar tér vissza. Meg vagyunk győződve arról, hogy Kanizsa város és vidéke meg fogja ragadni ez alkalmat, a tömeges kirándulás létrejö és csak ugyan tömeges lesz.

És ez lesz legzeleb jutalma azoknak, kik az ügyben oly derék buzgósággal fáradoznak.

Az egész polgárság háliját és elismerését fejezzük ki nekik.

Felhívás.

A budapesti kirándulás rendező bizottságának körlevele következőkép hangzik:

Tisztelt uraim!

A budapesti országos kiállítás befejezéséhez közeliedvén, a hazalás mellett köznevelési érdek, hogy azt megnyek azon közönsége is, mely kisbirtokosok, mezeti gazdák, iparosok, kiskereskedőköl áll, tömegesen meglatogassa.

Csak egy ut volt erre lehetséges: a lehető legolcsóbb árak és öök támogatása!

Ezekre számítva, a megalkult és önt is magába foglaló rendezőség megállapította, hogy egy külön vonatot rendel, s azt f. évi október hó 15-én a fel- és leutazást nem számítva — az országos kiállításra három napra, ha 400—500 egyén jelentkeznek, utnak indítja.

A terv sikerült.

A déli vaspályatársaság s a budapesti szállásolási bizottság a legnagyobb kedvezményeket adták meg, s így abba a kedvező helyzetbe jutott a rendezőség, hogy a legszegényebb emberek is lehetővé tudja tenni a felutazást, mert a fel- és visszautazást az ott tartózkodási 3 napi szállást, a kiállításra lépési jegyet, s így mindent összevéve, nem fizetendő be több 5 frtnál összesen.

Ezen összeg azonban 7% alatti iv befizetése mellett előre lefizetendő, s az összeg és 14 dr. Tuboly Gyulához beküldendő, hogy a pénz általunk ismét Budapestre felküldhető legyen, s az illetőnek arról nyugtáandó, s vele a következő program — uti terv — közlendő: ugymin: utazhatnak:

1. Férfiak és nők — tisztességes személyek — egyiránt.
2. Mindenki csak tisztességes ruhában utazhatik, s amennyire lehetséges, hogy az ország fővárosában megnyek méltóságához illően jelenhessünk meg, kívánatos, ha mindenki vasárnapi és ünnepi ruhájába öltözik.
3. Élelemről mindenki saját maga és erszenyőiből gondoskodik.
4. Az indulás Nagy-Kanizsáról a vasúti indóháztól folyó évi október hó 15-én reggel 8 órakor és a visszautazás 18-án est 6 órakor történik, mindenki tehát ugy készüljön, hogy legalább 2 órával az indulás előtt megjelenjen, hogy a beülés és felszállás fennakadást ne okozzon.
5. Nyugtáját a lefizetett menetjegyről stb. magával hozza, mert az kívánatra fejtutatandó, s jegy csak amellet fog kiadni.

A rendezőség.

többség ígér-e mint a mennyit megtartani képes. Mert egy igazgató, a ki be nem válna szavát az utána jövőeknek 10 esztendőre is képes elrontani hitelt a közönségnél, mert a vidéki közönségnek furcsa szeszélyei vannak. A mint megtörténik, hogy szeszélyből pártolja a rossz társulatot, ugy megtörténik, hogy szeszélyből nem pártol egy különben számbavehető társulatot.

A mondottakból nem akarok következtetést vonni a városunkban jelenleg működő Miklósy-féle társulatra néve. A mirt az ember öntapasztalásutján meg nyugodt, arról ne ítéljen. De — hogy visszatérjek kiindulási pontomra, feltűnő előttem nagyon, hogy a helybeli lapok, melyek különben a városunkban időző színtársulatokat fel szokták karolni és melegen pártolni, oly eles kritikát használtak e társulattal szemben.

Ha e lapok valohan tolmácsai e tekintetben a közvéleménynek, akkor bajnak elég baj, de Miklósy, a régi, gyakorlati színgazgató még mindig segíthet a bajon jobb tagok szerződésével s az által, hogy e körbimény változatosabb repertoirt játszását teszi lehetővé. Est ugy közönségünk, mint Miklósy színgazgató anyagi és erkölcsi sikerének érdekében főleg elajándonok tartjuk, igaz, hogy a közönség nagyobb mérvű pártolását kezdetben lehet legjobban megnyerni, de hát még most sem késő: a változatos repertoirt s az összevágón előadott darabok ugy némely meggörzhetik a közönséget arról, hogy Miklósy Gyula és társulata megérdemlik a meleg pártolást.

Politika.

Budapest szept. 20. 1885.

n. A nagy munka, a kataszteri reform be van fejezve, az országos bizottság is befejezte már a felszámolások tárgyát. A tiszta jövedelem összegét az egész országra néve megállapítja s az egyes vidékek közt arányította.

Mi a munka eredménye? A főeredmény az, hogy tekintetbe vétetett a gazdasági viszonyoknak újban beállott rosszabbulása, s az ország tiszta földjövödelme természetesen lecsökkent; míg ugyanis korábban az ország tiszta földjövödelme 155 millióban volt fölvéve, az most 146 millióra csökkentett le, s az egyes vidékeken előfordult aránytalanságok is kiegyenlítették.

Perce e lecsökkent tiszta földjövödelmek is meg kellene hoznia a földadónak törvényileg harminczhét millióban kontingentiált összegét. A földadó a korábbi tiszta jövedelem alapján 25¹/₂ perczentben volt megállapítva, s bizonyo, hogy most midőn a tiszta jövedelem lecsökkentett s ha azért utána az egész kontingentiált adójövödelmet akarjuk bevenni, akkor a földadót egy egész perczenttel kellene emelni. Azokban mint mondtuk a pénzügyi kormány bírta e igazságosan tekintetbe veszi az ország gazdasági állapotainak rosszabbulását s így a földadó kulcsát változtatlanul hagyja. Ez ellátározás pedig annyit jelent, hogy az ország földadója egy százalékkal lecsökkentetik a kataszteri munkálat befejezésének eredményeként. A pénzügyminiszter kijelentette, hogy a törvényhozásnak a régi 25¹/₂ százalékos javasolni, an-í az adó összegének másfél millióval való lecsökkentését foglalja magában.

A mezőgazdasági helyzetre való tekintettel határozta el azt a pénzügyminiszter; bár mindenki tudja, hogy az államháztartásnak nemcsak ez összegre, de nagyobbra is van szüksége, hogy az ország fejlődése biztosítható. Ennélfogva világos, hogy az így eleső másfél milliónyi fedezetet az ország számára meg kell nemteni s így ha azt a földbirtokosok leveszszük, azt másadonemek időközi fejlődésének igénybevételével, tehát más forrásoknak arányosan nagyobb megnyitásával kell előteremtenünk.

Ezt ki kellett mondanunk jó előre, hogy az ezen részleges és csekély — csak a fönti elmaradó lödezet pótlásig menő — adófelvétel hírére támadó ellenzéki handabanda a közönség körében a vélemények félrevezetését elő ne idézhesse. Az ország anyagi és erkölcsi szükségleteinek kielégítéséről gondoskodni kell, de másrészt a közigazdasági viszonyainkban a mezőgazdasági válság folytán beállt, reméljük nem örökké tartó, megváltozott állapot is figyelembe veendő; így s ennek folytán szállítatik le a földadó, a kiegyenlítésnek azonban más források aránylagosan fokozott igénybevételével meg kell történnie, mert az ország jövödelmeinek legcsekélyebb részét sem nélkülözheti, ha csak állami és nemzeti missiójáról lemondani nem akar. S mely magyar ember kívánna, hogy lemondjon, s mely polgár kívánhatná azt, mikor e missió a polgárság egésze anyagi s erkölcsi virágzásának előmozdításában nyer kifejezést?

Tollhegygyel.

Jó világot élünk. Hegyen-völgyön lakodálom dinandánom, dárídó. Szüret foly szabad, szentgyörgyvári, látó, bagola, gáspár, virág, főhénel stb. hegyeken. Csupa mulatság, mintha nem volna az egész világon sem szegény ember, sem — ezektől.

Az egyik barátomnak, aki szenvedélyes mulatságrendező, már néhány napja nem merék a kuzaléba ülni. A minap is elült a kabátja szelében egy rakéta. Mert a szüret tájájaként nélkül csak olyan, mint a színház primadonna nélkül. Miklósy erre azt mondja, hogy ilyen is megjárja. Az igaz, hogy mi megjártuk vele!

A tájájaként követi az illumináció, melynek daczára igen sok a földülés így szüret idejében.

Ast mondják, hogy szegény ny a magyar nyelv. Aljas rágalom!

Milyen nagy társaság volt a minap együtt; s társaság minden tagja ugyanazt tette, mégis azt mondták, hogy:

- A beállított,
- B becsipelt,
- C be volt káfolva,
- D leitta magát,
- E behő pontelt,
- F pityókás volt,
- G be volt dörentve,
- H lekapta magát,
- I be volt iszelve,
- K beragott,
- L hozodott,
- M be volt szalva,
- N be volt tereztve,
- O ittas volt,
- P be velt aszomkurálva,
- R horta volt...
- S kápatos volt,
- T be volt tártókóva,
- U bereszent,
- V illuminálva volt,
- Z rénsz volt.

És ha együtt lett volna az még egy ABC, hisz anyára mindéggyiknek jutott volna helyes kifejezés.

Pedig az állapot egyforma — já.

A szüretől jól esembe hogy Miklósyk szüretje is elvált a — já.

Az „előzők szüretje” en milyen szépen állt a formán. De beletett: a társulata s jövedelme is kiverte belőle a legjobb szemeket: Patacsit, Botosot, Spashtafalvát, Mándókyt, Botosot, stb.

Mindazon ipen azazt szüret meg s pozitívus után, hogy éles most helyett nagyon közönséges stívsal tud csak szolgálai Miklósy a kanizsai kiállításnak.

Ehhez pedig ócskább szüret is juthat, mint tiszteket forrás bérlettel.

Tartok is attól, hogy az új bérlet nyitáskor hírtelenül megfordul az időjárás is a bérletfelmérésor 33 tórtól egyszerre aláidőlyd 0-ra.

Elmondok egy pár színház adomát. Azaz — fájalom — nem is annyira adomát, mint lakább megő-tést dolgok:

A „Caspar” című vígjátékot adják. A második felvonásban van egy jelenet, ahol két férfi botorkál, tapogatózik egy rakétát szobában.

Tehát botorkálnak, tapogatóznak, sőt az egyik még orrszáj kiárlatot is tesz.

Egyszerre szüret világosság lesz a szobában. A színpadon ugyanis megjelenik egy hölgy, égő gyertyával kezében.

A két botorkáló azonban tovább botorkál, tapogatózik, habár észrevehették dühvel arczukat.

Miért?

A gyertya hölgy egy pár percczel korábban lépett a színpadra, mint kellett volna és így meglehetősen fatális szituációba hozta a két urat.

Végs az egyik rárvall, olyan halkán hogy az egész közönség meghallja:

— Menjén vissza!!!

A gyertya hölgy ijedten szökik a kulcsaik mögé s a két ur nyugodtan továbbbotorkálhat az új sötéttségben.

A másik esemény:

Az „Ördög réz”-ben a máglyára ítélt dalnok letérdelpe dalolni, hogy énekével megágytassa a király szívé.

Szája megnyílik, de ijedében nyitva marad anélkül hogy csak egy hang is fakadna torkából.

Miért?

Mert énekelti fölig-meddigcivilizált színpadon csak zenekíséret mellett szoktak, a zenekarban pedig csak egy szál — biletőleg szerencsétlen — főtás van, a többi felvonás eleje óta kinn felelde magát.

Az énekelti vágyó dalnok — véletlenül egy igazán kedves vendégművészes haragosan felugrik s otthagyja a színpadot.

Nevetés és piszogás a közönség körében

A függönyt eresztik a a kodályos zenezeket, karmesterrel, valahogy előzavarják a szomszéd korcsakból.

Aztán újra felgördül a függöny s újra kezdődik a jelenet.

Mondják hogy a „karmester”, mikor szemrehányást tettek neki, ezt felelte:

— Selaj; csak egészégeknek legyünk!

Tricochs és Caçolet.

Az arányos Caçolet első látogatását teszi a szép Van der Puffenál.

Epen ezt a paszinkt mondja neki:

— Ön akkor még nem ismerte Emil herceget. Aztán várakozólag megáll.

Kicsiny, de kínos panza mu va valóssággal ráördít:

— Ön akkor még nem ismerte Emil herceget!!!

... Miért?

Mert ez után a jelenet után be kellett volna jönnie a szobalányoknak ezzel a jelentéssel, hogy:

— Asszonyom, Emil herceg itt van.

De nem jött be előszörre, azért kellett újra elmenyidőrgöni a mondatot.

Még egy csomóval szolgálhatnék, de talán elég bból ennyi.

Mindabárom adomában pedig az a viccz, hogy nem Formáson, vagy Fityeházán esett meg, hanem Kanizsán, ahol a város évenként ezer forintot tesz félre állandó színház építésére.

Pedig az ilyen megosztott adomák köpsek elvanni a publikumtól a színházlátogatási kedvet akár egy fülészásra.

Lupulus.

Különlélek.

— **Közös Mándor kir.** (Gyógyész e héten néhány napig városunkban időzött, évi rendes szemléjét tevén a helybeli kir. ügyészségnél és a kir. fogházban. Ó méltósága a tapasztaltak felett való teljes megelégedésének adott kifejezést elutazása előtt.

— **A budapesti kirándulás.** Hétfőn, szeptember hó 28-án délután 1/2 2 órakor a Budapestre rendezendő tömeges kirándulás tárgyában volt dr. Tuboly Gyula ur lakásán értekezlet, melyben mintegy huszonöten vettek részt. Az értekezleten dr. Tuboly Gyula elnökölt, a jegyzői funkciót pedig Horváth Károly városi tanácsos végezté. — Az értekezlet mindegyik résztvevő tudomásul vette a kiállítás elszállási bizottság ajánlását, mely szerint a felrándulók mindegyikének három napra adnak szállást egy forint díjért, — tehát egy napra körülből harminczhárom krajczárért. — A kirándulás rendezőinek feladatát most már a fővárossal szemben

csak a vasúti különvonatnak minél olcsóbban való megvezetése képezték, az értekezlet meghozta Babovs László ügyvéd, hogy haladéktalanul Budapestre jusszék s a déli vasúti üzletigazgatóságával megalkudják. Elhatározástot továbbá, hogy a kirándulás napjait nem — mint eredetileg tervezte volt — október 13, 14 és 15-ik, hanem 15, 16 és 17-ik napját tűzik ki. — Az értekezlet továbbá megállapította a vidéki papokhoz, jegyzőkhoz, tanítókhöz stb. székföldes felhívás szövegét is. E felhívás már székföldesek és eredménye mindenesetre a legjobb lesz. A déli vasúti üzletigazgatósága csüörtökön, okt. 1-jén, délelőtt távirattal tudatta Horváth tanácsossal a különvonat indításának feltételeit. Ezek szerint 500 személy számára Kanizsáról Budapestre 1225 frt 54 kr-ért indítanak különvonatot. A visszautazás ára is bele van számítva a fenti összegbe. Minden további személy után 2 frt 50 kr. fizetendő. Ehhez képest — ha sikerül a kirándulásra 500 személyt összehoznani, az oda-visszatuzás egynek-egynek nem kerül többjébe két forint ötven krajczárnál, ami csakugyan elenyészően csekély összeg. — Kiszéközltek továbbá a rendezőbizottság azt, hogy a kirándulás tagjai a kiállításra húsz krajczárjával kapnak belépi jegyet. A szállás három napon 1 frt; az utazás, szállás és kiállítás látogatás költsége tehát összesen négy forintba sem kerülne, ha — mint föltehető — meglesz az 500 kiránduló. — A rendező bizottság felhívását, mely egyuttal magába foglalja a részletes uti programot, más helyen közöljük.

— **Elmaradt hangverseny.** Grünfeld Alfréd, az europai híró zongoravész, ki a mult hét eleje óta városunkban időz, az irodalom- és művészetpártoló egyesületnek megígérte, hogy javára hangversenyzni fog ittléte alatt. — Kanizsának ilyen hangversenyre egyellen megfelelő helyisége van: a Szarvas-szálló nagyterme. Ez tudvalevőleg jelenleg Miklósy színtársulata tartja megszállva. Az egyesület elnöksége tehát felkérte Miklósy urat, hogy a termet egy estére engedje át a hangverseny megtartására megfelelő kárpótlást ajánva fel az estére. Miklósy ur azonban kijelentette, hogy a termet csak százötven forintért engedi át. Ilykép az egyesületnek nemcsak hogy jövedelme nem igen lett volna a hangversenyből, de tekintve az egyéb költséget és a helybeli hangverseny látogatási viszonyokat, — még deficittől is méltán kellett félnie. A hangverseny tehát elmarad, a harmincz bérletes irodalom- és művészetpártoló egyesület elesik a jövedelemtől, a kanizsai közönség pedig a ritka műélvezetől. No de van e helyett más élvezet — a színi előadások. Ott i van műélvezet, — doch fragt mich nur nicht wie, mondta szegény Heine.

— **Rablógyilkosság.** Pákaról írják lapunknak: Szeptember 23-áról 21-ére forduló éjjel két fegyveres ember behatolt Hermán Dániel helybeli lakos istállójába s az ott levő négy lovat kihajtották. A gazda azonban nezőket vette s vejével Rácz Mihályval utjokat állta. A két rabló fegyvert használt; Rácz Mihályt hasba löttek ugy, hogy ez a szenvedett seb következtében másnap reggel meghalt. A rablók azután eliramodtak szakmányukkal Pördeöld felé, azonban a feláramozott nép üldözöbe vette őket, mire a lovakat ezúton hátrahagyva, hemenekültek az erdőbe s ott nyomtalanul eltűntek. — Személyökről csak annyit tudni, hogy az egyiken gatyá, dolmány és kalap, a másikon nadrág, dolmány és kalap volt. — A megyei alispáni hivatal a legazéles ebb körű intézkedéseket tette a gyilkosok kézrekerítése iránt.

— **Színház.** Miklósy színgazgató ur nagyon helyesen tette, hogy a vidéki színeszet egyik legjelesebb művésznőjét, Bényei-né Harmath Emmát több estére terjedő vendégzereplésre szerelte meg társulata számára. Az isten öt jámbor ember kedvezett meg akart kegyelmezni a bűnös Sodomának és Gomorrhának s mi egy jó színészné kedvezett élvezetesnek talánnak egy-egy estét, ha a többi szereplő mindjárt olyan volna is — no amilyenek. — Bényei-né első vendégjátéka szombaton volt az „Ördög réz”-ben; ugyanakkor mutatata be magát a zenekar is, valamithogy ez volt az első „énekes” est; Bényei-né játéka és éneke nagy élvezetet szerzett a közönségnek, annál közelebbet a zene- és egyéb kar. Vasárnap a Páros bugyellaris Török Zsolt szerepében brillirozott a János vendég, kinek majd minden dalát meg kellett újrajzi a rengeteg taps következtében. Ez estén volt első fellépte Nagy Pista tenoristának, kinek szép hangja kellemes meglepetés volt a felforgó körülmények közt. Játékát a Közös Gyurka szereplője nem illethették meg; uszd

később A többi is iparkodott — úgy ahogy — ezen az estén. — Hétfőn Moóri jutalmul Tricoche és Cacolet került szinre csekély közönség előtt, igen gyaró előadásul. A jutalmazandón kívül egy sem tudta a szerepét. — Kedden a Három pár cipő régi bécsi énekes életkép került szinre, melyben ismét Bényeinek nyílt alkalma teljes mértékben ragyogtató művészetét. Közönség mindig csekély számmal volt jelen. — Szerdán — roppantul kevés néző előtt — az irodalom s művészet pártoló egyesület javára Bozói Mártát adták. Ez előadás jó védelmével ugyan nem fogja kifizetni az egyesület az új helyiség bérét. — Csütörtökön Rip van Winkle kedves zenéjü operettet adták meglehetősen előadásban. Bényeinek (Lisbeth, Alice), igen jól volt disponálva és sűrűn ragadta zajos tapsokra a közönséget. Elég jó volt Csátár (Rip) is, A két kis Miklósy-gyermek pompás volt Adrien és Alice szerepében. A közönség nyílt jelenetben kitadsoitá őket. — Pénteken mérvékelt helyárák mellett, a Csikós került szinre.

Tuboly Viktor és a zsandárok. Olvasóink bizonyára emlékeznek még arra az annak idején nagy feltűnést keltett esetre, hogy Tuboly Viktor helybeli ügyvédet zsandárokkal akarták a letenei kir. járásbíróshoz kísérni. Azt is megemléztük akkor, hogy Tuboly Viktor ez esetből kifolyólag fejelemi panaszt adott be Nunkovics Sándor letenei aljársbíró ellen. Az ügyben ez évi július hó 14-én hozott határozatot a kir. tábla, mint első fokú fejelemi bíróság, nem adván helyt a fejelemi vizsgálat megindításának s ekkép az aljársbíró eljárását a felesleges bíróság igazolta. — A kir. tábla határozatának indokából érdekesnek tartjuk kiemelni a következőket;

.....fent nevezett kir. aljársbírónak panaszlott eljárása törvény-, vagy szabályellenesnek nem tekinthető s így abban a fejelemi vétség jelensége fel nem ismerhető. Ugyanis Cseregyi Andor s társai ellen megindított eljárásban panaszoló ügyvédre történő hivatkozás mint tanura: panaszlott kir. aljársbíró, mint azon ügyben eljáró, törvényes hatáskörben lovasította ki az idézést általa kihallgatandónak talált magánpanaszlóhoz, akinek tanuképeni kihallgatása ellen annál kevésbé szól: ált gátul az 1874. XXXIV. tcz. 49-§-ának rendelkezése, mert épen megbízója, Milei György, hivatkozott magánpanaszlóra, mint tanura.

Továbbá magánpanaszoló ügyvéd önbemismerése szerint egészen figyelmen kívül hagyván a hozzá intézett idézést, tanuképeni marasztaltatása megfelel a kir. járásbíróhatóság hatásköréhez utalt vétségek és kihágások eseteiben követendő eljárás tárgyában 226-1880 I. M. E. szám alatt kiadott rendelet 79 §-nak, s még ezután sem jelenlétén megpanaszoló ügyvéd a letenei kir. járásbírósnál a hozzá intézett újab idézésre ugyancsak az idézett 79 § rendelkezésének megfelelő volt a magánpanaszoló elővezetése iránti intézkedés.

Az idézés s az igazolatlan elmaradás miatt pénzbírságot megállapító végzés ellen az idézett szabályrendelet 86. §-a értelmében csak a véghatározat meghozatala után lévén felebezésnek helye: panaszlott kir. aljársbíró nem követett el vétkes mulasztást magánpanaszló felebezési beadványának a felső bírósághoz csak az eljárást befejező meghatározata után eszközölt felterjesztésével.

... Az előadottak szerint nem lévén törvényes alap panaszlott kir. aljársbíró ellen a fejelemi eljárás elrendelésére, ellene a magánpanaszló által kért fejelemi eljárás megindításának hely adható nem volt stb. — Kelt a budapesti kir. itélet tábla fejelemi bíróságának 1885. évi július hó 14-ik napján tartott üléséből. — Mihajlovics s. k. elnök; Banekovich Janos s. k. jegyző.

A szentgyörgyvári gyilkosság tettesei — elfogva. A Szentgyörgyvárhoz tartozó mándi pusztá határában alkövevelt rejtélyes gyilkosság tettesei kézrekerültek. A meggyilkolt hullája a múlt hó 18-án Bókaház község közelében a Zala partján találtatott s benne a hivatalos vizsgálat megtartása alkalmával Kovács Sándor rahuszokévény ismertett fel. A nyomozást teljesített Nemesszeghy Kálmán csendőrgörmeister kiderítette azt is hogy a meggyilkolt a gyilkosokkal összeköttetésben állott s a Csasztrég-Tomajon, Z.-Szántón és az alsó-zsidi községhegyben elkövetett tíz betörési lopást együtt követték el, s nagyon valószínű, hogy a gyilkosságot vagy a feletti felelősökben, hogy a már rég körözött Kovács elfogatása esetében róluk vallomást téve, elfogatásukat elősegítene, vagy pedig az eltolvajolt konczon történt osztzkodás alkalmával követették el. A letartóztatott Fekete Kopasz István alsó-zsidi kanász, Tóth István József ugyanottani csikós és Csordás József csányi kanász tagadák ugyan a gyilkosság elkövetését, de a náluk talált különböző bűnjelét az teljesen beiga-

zolják. A vizsgálatot Csasztrák Miklós aljársbíró vezeti.

Két eredménytelen árlejtést tartottak a helybeli kir. törvényszéknél a múlt hó 15-én. Az egyik a könyvkötői munkálatokra, a másik a tűzfaszállításra vonatkozott az 1886—1888-ig terjedő három évi időszakra. — Az új árlejtés most október 15-én d. e. lesz a törvényszéki irodai igazgatói helyiségben, hol az árlejtési feltételek az árlejtés napjáig megtekinthetők.

Uj nemes. Lázár Bernát z.-szegvári földbirtokosnak érdemei elismerésül ő felsége a magyar nemességet a z.-szegvári előnével díjmentesen adományozta. E kitüntetés alkalmából a z.-szegvári lakosság szívélyes ovációban részesítette az új nemes, laklászénével tisztelvén őt meg, mely alkalommal az üdvözlő szónoklatot a z.-szegvári plébános mondta, kinél azután díszbéd is volt a kitüntetett tiszteletére.

Kitüntetés. Ecsy Lászlónak, a halatonfüredi érdemes főúrdíszgátlónak, ő felsége a király legközelebb a kir. tanácsosi czímet díjmentesen adományozta.

Állatbetegség. Megyénk gulácsi, gyulakeszi, káptalanfői, diskai, nyirádi és tapolczai vidékein járványserüleg lépett fel a szarvasmarha száj- és körömlajása. A közgazgatási hatóság ennélfogva — az állami állatorvos megrkesésére — egyelőre beállította a köveskálai és gyulakeszi országos vásárokkal kapcsolatban tartatni szokott marhavásárokat.

Országos vásárok október hóban: 4-én Turnischán, 6-án Pérlakon, 10-én Rác Kanizsán, 12-én Nagy-Kanizsán, 13-án Csáktornyan és Becsehelyen, 18-án Alsó-Vidoveczen 26-án Sümeghen és Letenyén, 28-án Zala-Egerszegen, Alsó-Lendván és Kapolcson, 31-én Csasztrégen.

Zalamegye kitüntetett kiállításai. Az országos kiállítás jury-tanácsának határozatai alapján megyénkbeli kitüntetést nyertek: az állati termények csoportjánál kiállítási nagy érmet: Gróf Festetics Jenő urodalmi kitűnő termelésért; Skublics Sándor (Zala-Szt.-Mihály) haladáért. Az erdészeti csoportnál kiállítási nagy érmet: Gróf Festetics Tasziló (Keszthely) kitűnő tenyésztésért. A bor és egyéb szesz italok csoportjánál kiállítási nagy érmet: gróf Deym Nándor gazdasága (Lesencez-Tomaj) kitűnő fehér muskataly borért; Fack Gedő (Badacsony) jeles fehér rizling boráért; gróf Festetics Tasziló kitűnő fehér tomaji boráért; a flandriai gróf palini uradalma jó pezsgőért; köveskálai három bortelmető gyűjteményes kiállítás, résztvevők: Csekő Gábor kitűnő fehér asztali boráért, Szakály Lajos kitűnő fehér bajor és kéknyelű boráért; Vörösmarty József jó aszu boráért; Keöd József (B.-Füred) jó fehér asztali boráért; magyarországi kegyes tanítórend alsó-dörgicsi fehér asztali boráért; Tárányi Ferenc (P.-Szt.-László) jó fehér asztali boráért; Ramazetter Vince utódai bor-nagykereskedők (Sümegh) kitűnő fehér, somlai, muskataly és kéknyelű boráért; a zalamegyei gazdasági egyesület gyűjteményes kiállításán. Résztvevők: Angyal Antal (Vashegy) jó 1883-iki vegyes fehér boráért, Buan Kálmán (Szabar) kitűnő fehér olasz rizling boráért, Bódor Ferenc (Rezi) kitűnő 1883-iki vegyes fehér boráért, Bogyay Máté (Badacsony) kitűnő, fehér kéknyelű boráért, Bogyay Odón (Dios) kitűnő fehér rizling boráért, Botka Janos (Zala-Ujfalu) jó 1883-iki vörös oportó boráért, dr. Csizsády Gusztáv (Csasztrég) kitűnő fehér rizling boráért, Dani József (Lenti) jó vörös burgundi és kndarka boráért, Frisch Lipót (Badacsony) jó 1882-iki vegyes fehér boráért, Gelencsér Ferenc (Rezi) jó 1883-iki vegyes fehér boráért, Isó Ferenc (Alsó-Lendva) jó kadarka boráért, Karmos Vince (Szécsi-Sziget) jeles fehér turmint boráért, Özv. Magyar Károlyné (Badacsony) kitűnő boráért, Nedeczki Jenő (Fekerekastély) jó 1882-iki fehér muskataly és vörös vegyes boráért, Ij Somogyi Zsigmond (Balaton füred) kitűnő boráért, Özv. Skublics Gáborné (Badacsony) kitűnő fehér 1883-iki másolás boráért Skublics Gyula (Badacsony) kitűnő fehér kéknyelű boráért és jó törkölt szeszért, Stocker Antal (Tomaj) jó 1883-iki vegyes fehér boráért, Trtyánszky Lajos (Badacsony) kitűnő fehér olasz rizling boráért, Vadász József, (Dobri) jó 1881-iki vegyes fehér boráért. Az építési iparnál kiállítási nagy érmet: Epstein Vilmos mézszegítő (Sümegh) versenyképességért, Ij Scheiber Lipót méz- és hamuszűrgyáros (Sümegh) versenyképességért. A nevelési és közoktatásügyi csoportnál kiállítási nagy érmet: az alsó lendvai polgári iskola jó munkáért, a sümegh városi realiskola kitűnő munkáért. Közreműködői érmet: Tafferner Béla tanár (Sümegh) Kassai Nándor rajztanár (Alsó-Lendva).

Postai újítás. A Postai Rendelet Táranak legújabbban megjelent (szept. 28-iki) száma a következő — kivált a kereskedővilágnak igen kellemes — rendelkezést közli:

Folyó évi október hó 1-től kezdve a minden postahivatal által a belfoglalomban közvetített közönséges és távirati postautalványok (ideértve a portamenteseket is) utánvételes küldemények és postai megbízások eddig 2.0 frttal meghatározott maximális összege 3.00 frtra emellettik fel. A 300 frtig terjedő postautalványok úgy kezelendők, mint az eddig előírva volt a

200 forintig terjedő utalványokra nézve. A postautalványok, utánvételek és megbízások kezelésére fennálló egyéb szabályok érintetlenül maradnak. A fentemlített időponttól kezdve a megszállott tartományokból osztrák Magyarországra 300 frt. maximális összegig terjedhető közönséges és távirati postautalványok küldhetők és Osztrák-Magyarországból a megszállott tartományokba 300 frt. maximális összegig terjedhető utánvételes küldemények és postai megbízások fel adhatók. A megszállott tartományokból Osztrák-Magyarországra intézett, 200 frtos postautalvány díja 50 kr. — A postautalványok, utánvételek és megbízások a megszállott tartományokkal való forgalmára vonatkozó egyéb szabályok változást nem szenvednek.

Szept. közölg. 1886 évi jan. 1-én a köv. órai körjegyzőséghez csatoltatik át a köveskálai körjegyzőségéből.

Babona. Molnár Ferenc csersegtomaji lakosnak 6 éves Mari nevű leánya játszás közben a múlt hó 19-én a viztári gödörbe esett mire segély érkezett, belefutott. A teljesített orvosrendőri vizsgálat aztán elrendelte a kath. egyház szertartásai szerint a temetést, azonban a harangozást a babona élőljáróság megiltotta. A babonáskodók ellen a vizsgálat már folyamatban van.

Szobafu volt e hét elején a Csengery-utczában Beethoven Szigfrid lakásában. A kár mintegy 100 frtra rug.

Brutális férj. Andri Vilmosné sz. Kovács Kati kiskanizsai asszony e hó 1-én este 7 és nyolcz óra között hazajöven nem találta otthon urát, Andri Vilmos, utkaparót. Az asszony tudván, hogy férje az nap kapta meg havi bérét, elindult felkeresésére s meg is találta Andrit a Martinecz-fele korcsmában. Andri, kedvetlenül bár, mogorván és káronkodva, — de engedett neje unszolásának és hazament. Otthon azonban megint felöltözött és azt mondta, hogy kimegy a hegyre. Az asszony kérte, ne verje el a pénzt, mikor otthon olyan nagy a nyomor; erre a rabiátus ember a pénzt dühösen odadobta a felesége lába elé, azután előrántotta zsebkését s mélyen beleodította a nő mellébe. A seb meglehetősen súlyos. Andri ellen megindították a vizsgálatot.

Laznaki táncmulatság.

A palini uradalomhoz tartozó uypnevezett Lazsnak -i vendéglőben, az uradalmi bérlők és tisztelt szeptember hó 26-án zártkörű táncvigalmat rendeztek. A Palin és Nagy Kanizsa közötti urban egyedül álló fogadóház elé már a kora esti órákban számos uri fogat robogott és hajlatott be, nem csupán Nagy-Kanizsáról, de a vidékről is.

És a fogatokból szebbnél szebb hölgyközönséget emelt ki, s fogadott a rendezőség — és belépve a szépen díszített, tágas terembe, előjelét adta az ott megjelent hölgyvilág annak az ékes vendégkoszorúnak, mely nem csak tavasszal, de ősszel is a virányoknak, a fakadó természetnek varázs-képét tárja elénkbe.

A négyest 26—30 pár tánczóla és a csárdás még az idegen a ku bérlők és a hölgyeik által is — dicséretükre legyen mondvá — kitartással lejelték.

Czigányaink — nem tudom mi okozhatta — nem igen tettek ki magukért ez éjjelen, legalább a csárdásokban nem volt meg a kellő pattogós összhang. Annál több dicséretet érdemel Blumen-schein ur konyhája izletes ocsó ételei és jó boraival.

Kár, hogy a férfi tánczos világ gyéren volt képviselve; mely oly körülmények között, mint a minők Nagykanizsán és vidéken — valóban kirívó módon divatoznak, — hogy t. i. egyes családok és környezőik még oly magánjellegű mulatságban, piknikben — is mint a milyen a lazsnaki volt — apróbb cotteriákat alkotnak, nagy vesztesség nem csak a tánczosnékre, de a lelkiismeretes rendezőkre nézve is, kik e szerént azt, hogy mindenki egyformán egyenlőn jól mullasson, s teljes meglepéssel távozson a malatságból: el soha nem érhetik!

Ugy az is kár, hogy a nők a meghívókön egyszerű öltözetben kértettek meglelteni, s ennek daczára nem egyet láttunk ott — a divatnak hódoló teljes bálitólított -ben!

No, de csak hogy azért a vigalom kitűnően sikerült. És legalább az egyhangúságot, de még a büt, a szomorúságot is egy éjjelen át ismét alkalmunk volt jól ellazsnokolni! (értsd: elpáholni.)

Ugy igaz; ha a »Zalának« hetenként csak egyszeri megjelenése miatt azokat a a kiket ott láttunk már el nem felejtettük — emlékezet után ide írjuk a jelenlét — kedves emlékü — hölgykoszoru névsorát is, ott voltak ugyanis: Dauscha Otóné, Clement Lipótné (Pallin), Plehsics Gusztávné, Sebentény Lajosné, Mussetiné, Zathureczky Zsigáné urhölgyek; továbbá Darázs, Damm, Hartmann, Horváth Lilla, Hegedüs Margit, Höhn Malvin (Igricze), Kassai nővérek, Kernöl, Niesner Fanny (Pallin), Rác nővérek, Somssich Katiné, Tánczos nővérek (Rád), Turyai nővérek, Wagner Aranka, Viosz Mariska, Quapill nővérek, Wieber (Pallin) kisasszonyok stb.

Tuboly Viktor.

Szörvényszerű kétségkívül logolcsóbb és legjobb forrás az országos mintapincze. Ez az állami kezelés, a kereskedelemügyi miniszterium vezetése, alatt álló egyszerű intézet fennállásának aránylag igen rövid ideje alatt kiterjedés és üzlet dolgában óriási dimenziókra tett szert, ami egyaránt örvendetes egy magyar boroknak, a tulhajtott és inszolid konkurrenzia s a számtalan hamisítvány következtében már-már illuzóriumá vált jó hírnevének, mint a fogyasztó közönség érdekeinek szempontjából. Az országos mintapincze a magyar borkereskedés fejlődésében új, egészen új epochát van hivatva megteremteni. Legkitűnőbb bortermelőink, kiknek már neve is ugyszólván garanciát nyújt termelvényeik jósága mellett, odaküldik legjobb vidékükből eredő boraikat. A mintapinczében ezeket valóban mintaszereleg kezelik és olyan olcsó árakon bocsátják a közönség rendelkezésére, hogy a többinek ugyancsak össze kell szednie magát, ha meg akar állni a mintapinczéval való versenyhez. — A mintapinczéből gr. Andrassy Aladár, gr. Andrassy Gyula, gr. Sztáray, br. Kemény Gabór, Kerkapoly Károly, Korpély Géza, gr. Nádasdaky Ferencz, Tisza Kálmán stb. saját termésű bora kerülnek előadásra, még pedig egyenlő árakon a nagyban és kicsinyben való előadásnál. — Városunkra és vidékére nézve mindenesetre kellemes hír regisztrálunk, e helyen is felemlítvén, hogy az orsz. mintapincze Zala- és Somogy-vármegyék számára vezérügynökséget létesített Nagykanizsán Rosenbergr Ernő és Richárd uraknál, kik a megrendeléseket eredeti árakon közvetítik. A lapunk mai számához csatolt árjegyzéket pedig különösen ajánljuk olvasóink szives figyelmébe.

A déli vasut téli menetrendje. Ez évi okt. 1-én a déli vasut vonatai téli menetrend lép életbe. A m. vonatok, csak a Kanizsa-Zakány-Bares között közlekedő 209/04. sz. vonat 2 percczel korábban tételt át, minek folytán eme vonat Kanizsáról reggel már 5 óra 43 perczkor fog indulni. A sziszek steinbörcki vonalon a Eudepest (Bécs) Zakány-Zágráb Banjaluka közötti összeköttetésnek előnyösebb tétele czéljából az 551. és 552. sz. vonatok menetrendre módosítottak és ennek következtében az 552. sz. vonat Sziszekről délután csak 4 óra 25 perczkor indul és este 6 óra 25 perczkor érkezik zágrába, 552 számú vonat Zágrábról délelőtt már 10 óra 10 perczkor indult és Sziszekre délelőtt már 11 óra 30 perczkor érkezik. E módosítás következtében az 511. 512. sz. vonatok később indítása is vált szükségessé. A márburg-franzenleste vonalon a téli idény alatt a 401. és 402. sz. gyorsvonatok csak Klagenfurt és Franzenleste között fognak közlekedni, míg ellenben a 403. és 404. sz. gyorsvonatok, 407. és 408. számú személyvonatok, valamint a 413 és 414. sz. másodrendű vonatok, nemkülönben a Klagenfurt Villach között közlekedő valamennyi másodrendű vonat közlekedése megszűnik. E változtatás folytán a Budapest és Pragerhof között csatlakozásban a márburg-franzenlestei vonat vonatához közlekedő 201., 202., 203. és 204. sz. vonatok Pragerhofban, illetve Márburgon csatlakozást nem találnak Franzenleste felé. A tiroli vonalon az innsbruck-bozeni 3. és 4. számú gyorsvonatok valamint a 13. és 14. számú személyvonatok közlekedése megszűnik. A háló- és közvetlen kocsi közlekedésére nézve a személyvonatoknak ez évi október 1-től érvényes menetrendjében erre vonatkozólag foglalt határozmányok mérvadók és a közvetlen kocsioknak eddigi forgalmában csak a következő újítás, illetve módosítás lép hatályba 201. számú vonat (ind. Budapest-ról este 6.5) és 1. sz. gyorsvonattal, valamint a 2. és 202. gyorsvonattal (erk. Budapestre délelőtt 11 óra 17 perc) Budapest déli vasut és Grác között Pragerhofon át 1. és II. oszt. közfűtésre berendezett közvetlen kocsi közlekedési. A 203. sz. vonat (indul Budapest-ról reggel 7.30) és a 204. sz. személyvonattal (erk. Budapestre este 8.30) Budapest-Innsbruck között csatlakozásban az innsbruck-zürch-párisi futarvonatokhoz közlekedett I. és II. oszt. közvetlen kocsi folyó évi szeptember 30-án forgalomból hozatik. A közelebbi adatok az ujjanon kiadott meneterr-fairagszban foglaltatnak.

Szüret. A lefolyt hét a szüret hete volt, melyet a hét végével vidékünk legtöbb helyén már be is fejezték. Az eredmény ott ahol nem volt jégverés, ugy mennyiségileg, mint minőségileg kielégítő. Ott ahol a jég kisebb-nagyobb károkat okozott, a mennyiség ehhez képest természetesen megapadt, de a minőség mindentől jobb a tavalyinál.

Gabna árak.

Nagy-Kanizsa, okt. 4-én.
Buza 7 frt 25 kr. 7 frt 45 kr.
— Rozs 6 frt — kr. 6 frt 20 kr. —
Árpa 6 frt 50 kr. 7 frt 25 kr. — Zab 6 frt — kr. 6 frt 25 kr. — Tengeri 6 frt — kr. 6 frt 30 kr.

Felelős szerkesztő:
V A R G A S A J O N
Társzerkesztő:
F A R K A S I M R O.

!Terno! Terno! Terno!

Tekintetes Tóth Anna úrnőnek, a „Torna” lotto szerencse számok kiadójának, Budapest, Vámház-körút 2. sz.

Ha borban fekszik az igazság, úgy álomban az élet. Annyi igaz hogy az álom a valósággal s orosan össze van kapcsolva mert vagy tényleg megtörtént, vagy ezután megtörténendő dolgok foglalkoztatnak álmisságra bennünket.

Hogy ez tökéletesen igaz bizonyítja az alábbi eset mely rajtam történt meg és a melynek több ismerősem és barátom tanúja.

Múlt héten telvén le három évi katonasági időm szerencsés hasztételre alkalmából, kis társaság volt nálunk ismerősim köréből a kik ezen örömteljes szabadulás ünneplésére különböző jókívánsággal állították be. Javában boroztunk már, midőn a társaság egyik tagja Kiss Vincze úr helybeli polgár és kádarmester polgár emelt egészségre, azt kívánva hogy most már szabad lényen segítsen az Isten valami vagyonhoz, hogy magam kezdhessek önállóan üzletet. A köszöntő után egyik is másik is ajánlotta, hogyan lehet vagyonhoz jutni, míg végre fent nevezett úr azt ajánlta, hogy forduljak az újságokban hirdetett Tóth Anna úrnőhöz s kísérem meg e uton szerencsémért. Röviddel aztán tá oztak vendégeim.

Lefekvén gyorsan elaludtam s álomban előttem állott az egész társaság ugyan úgy mikor Kiss úr köszöntőjét mondá. Különösen a Tóth Anna nev

hangzott felém többen is a felbőrvő azonnal irtam Tóth Anna úrnőnek, ki szíves volt rögtön válaszolni s az 5, 52, 70 számokat már összeállítva átküldeni.

Hogy mindeas ne legyen röviden tudatom hogy a tomesvári húzáson fent, Tóth Anna úrnőtől kaptam 9600 ftos ternót nyertem mely összegből már kis üzletet állítottam fel s természetesen, hogy boldogok vele.

Kiszó etem nyilvánosan kívánom leróni, oly módon, hogy közre essem e való esetet, felszólítva gyuttal mindenkint, ki ez n on kíván boldogulni ho y teljes bizalommal forduljon Tóth Anna úrnőhöz Budapestre Vámház-körút 2. szám alá mert a rajtam megtörtént eset (nem tekintv. a számtalan bámulatos eredményt, melyeket nevezett úrnő elért) világosan bizonyítja azt, hogy Tóth Anna lotto-szerencseszámainak összeállítása, minden e terén ismeretes művészetet felülmúl.

Kiváló tisztelettel Hidas-Rév 1885 Szeptember 10-án

Kertész Mihály kereskedő cs. k. tartákos tizedes.

Tóth Anna úrnőhöz címzett levelekhez 3 darab 3 kros levélbéllyeg mellékelendő válaszára. 452 1-1

!Terno! !Terno! !Terno!

Tekintetes Mihalik János műszámfejtő urnak Budapest, Kerepesi-út 74 szám 1. emelet 7. ajtó.

A szeszvédő emberiség javára, polgártársaim boldogítása céljából jutatom soraimat köztömásra nem tarthatom vissza magamat, hogy ne lelkesedem, ne buzdítsam embertársaimat, miszerint tartózkodás és haladások nélkül bizalomteljesen forduljanak Mihalik János világ-írú matematikus úrhoz, ki egyedül áll a világban azon fókán hogy tudománya által bánt gond és bűtől megóvjon bennünket. S mindez néhány sornyi levélbe, s alig kis csekély költségbe kerül. Ki fogja elmulasztani az alkalmat, hogy azonnal s bannalatos művészetű nemes szívű urhoz forduljon, ha ezenel neven és teljes czímem aláírás mellett kifejezem hogy Mihalik János számfejtő urtól egyszerű kérelem után nyert 31. 2. 45. számokkal a bécsi húzáson f. hó 19-én 7200 ftos ternót nyertem.

Szívesen kész vagyok bárkinek is felvilágosítással szolgálni aki szóval vagy írásbelleg kérné azt tőlem mert Mihalik ur iránt láptál hálám és elismerésem oly határtalan hogy szívvel lélekkel szeretném kikiáltani az egész világhoz: hogy én vagyok azon szerencsés ember aki Mihalik János ur tudománya révén jutottam sz rencsémhez, mert az ő segítségével folytán vagyok egedett boldog ember. — Ne becsümelje senki e sorokat, mivel azok a tiizta valósgot tartalmazzak teljes hittel érdemel ek a mindenkint aki hasznát akarja venni, boldogítaniak. — A világ valamennyi művelt népeinek új e odakéut ünök fel Mihalik ur bámulatra ragadó tudománya, minden szűlő át a

népeknek örömmel tölti el azu gondolat ho y végre sikerült egy embernek, éles esze és fáradsáttal tanulmánya által a szám-művészet legfőbb fokát elérni, mely őt elérni, mely őt kepesti arra hogy a lottóban húzandó számokat előrs kiszámítani képez Legkésőbbében a szegény osztályt éríti e tudat s valóban örömteljesen dobban szíve a vagyontalannak ha meg gondolja, hogy csekély költség és fáradság mellett kérheti a szere esés szó számokat, melyek jöletet és boldogságot biztosítanak számára. Es ezért ismételtelen szőlők fel mindenkint ki ez uton kíván szerencsés lenni. Vegyék figyelembe e sorokat, haladéknélkül azonnal forduljanak bizalommal Mihalik János matematikus urhoz, mert hiszen alig kerül fáradságba s elenyészőleg csekély, — majdnem semmi költség. — A szerencse boldogság elégedettség és minden földi javak birtoka csakis és egyedül Mihalik János ur művésze utján érheti el. — Ki nem fog leparkodni? Ki fog k'soni a levélrel? Ki nem fordul rögtön Mihalik urhoz? Ki akar szerencsésének ellensége, — irasója lenni? Bizonyár: senki. Ott a hol költség t sem kell lenni a biztós nyereségben része ülnek, nem lesz senki aki késsen a híres-mathematikus Mihalik János urhoz szerencseszámokért folyamodni.

Hálás szívvel maradtam.

Burger János, kárpitás.

Uj Bisan, Ferencz ut-za 4 sz. a korona kávéház mellett.

Mihalik János műszámfejtő urhoz Budapest, Kerepesi-út 74. sz. 1. em. 7. ajtó. alk címzendő levelekhez 3 db 5 kros. Bélyeg mellékelendő válaszára csejjából. 453 1-1

Az első osztra

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

BECSBEN, IV. Hummblgasse 13. alap. 1817.

Markert M. vezetés alatt

ajánlja nagy áruraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapesokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazla-anyagának vagy raktára által, mintszintén kész áruinak vagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet lentnevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák sat. sat. berendezésére is, nemkülömben mindenféle, gépekkel előállítható anyagok elkészítésére, adott rajzok és minták után kivéve a házi butorokat.

4546/ik. 885. június 25-én.

ARVERÉSI HIRDETMEY.

A nagy-kanizsai kir. törvényszék ikkvi osztálya reszéről bözhírre tételeik, hogy Komlósy Ferencz nagy-kanizsai lakós végrehajtónak Kanizsai Pál és Kanizsai Jeromos végrehajtási szeszvédő tótszerdahelyi lakosok és pedig Kanizsai Jeromos elleni 310 ft 10ke, ennek 1873 évi márczius 31-től járó 26% kamatai 37 ft per, 37 ft 65 kr. végrehajtási és becslési, ugy Kanizsai Pál elleni 247 ft 10ke 1873 márczius hó 18 napjától járó 26% kamatai 36 ft per, 19 ft 13 kr. végrehajtási kérelmi és becslési 10 ft jelenlegi s még felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a lentnevezett kir. törvényszék területéhez tartozó tótszerdahelyi 75. sz. tjkvben I-6 sor. sz. alatti Kanizsai Pál és Kanizsai Jeromos tulajdonául felvett 691 fritra becsült ingatlan 1885 évi november hó 23 napján délelőt 10 órakor

Tótszerdahelyen a közsrq házánál Kovács Lajos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánok tartozniak a becsár 20% at készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kikiáltóit kezéhez letenni.

Nagy-Kanizsán a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1885 évi szeptember hó 5 ik napján tartott ülésből.

CSERESNYÉS EVELL elnök. jegyző. 445 1-1

Kundmachung.

Beim Truppen Spital zu Gr.-Kanizsa findet zur Sicherstellung der traitemässigen Ausspeisung sowie der ärztlichen Bedürfnisse und der Reinigung und Ausbesserung der Kranken Leib-und Spitals Wäsche für das Jahr 1886. die öffentliche Verhandlung, bei welcher sowohl mündliche als auch schriftliche Anbote gemacht werden können am 19. Oktober 0 Uhr Vormittags statt.

Die Offerenten haben den Perzent-Nachlass den sie von den festgesetzten Einheitspreisen gewähren anzugeben Die jährliche Verdienstsumme ist gegen 4000 Gulden. Die beiläufigen jährlichen Erfordernisse, die festgesetzten Einheitspreise für die Ausspeisung überhaupt die nähern Bedingnisse über diese Sicherstellung, sind in der Kundmachung im Stadthause zu Gr. Kanizsa oder in der Spitalskanzlei einzusehen

Gr.-Kanizsa im Oktober 1885.

Von der k. k. Verwaltungs-Commission des Truppen Spital zu Gr. Kanizsa.

454 1-3

A legjobb SZIVARKA PAPIR A VALÓDI LE HOUBLON

franczia gyártmány Cawle és Henry-től Párisban.

Óvaskojunk az utánzóoktól. E papirt dr. J. J. Pohle, dr. M. Ludwig, Dr. M. Lippmann urak bécsi egye emi vegytanarok különösen ajánlják kitűnő minősége, abszolút tisztasága és amiatt, hogy abba semmi ártalmas anyag nincsen belekeverve. 431 3-36

Eppen most jelent meg és ingyen kapható a Képes Családi Lapok VIII. évfolyamának első száma. Tartalom: Az utolsó rész. (Elbeszélés.) Tolnay Lajosról. — Erdei románca (Közhemény.) Hartók Lajosról. — Őszi este. (Tárca) Sziklay Jánosról. — Barababán. (Velezsegi történel) Tóth Béláról. — A buszorkány. (Therriet André regénye.) Az állatok erőképesége. (Ismeretlen tárca.) — A szőlőirtka (Regény.) Tabori Robertől. E legszebb és legszertartottabb szepiroda mi képes heti lap ELŐFIZETÉSI ÁRA: egy negyedévre 1 ft 50 kr., félévre 3 ft egész évre 6 ft A Képes Családi Lapok kiadóhivatala Mészner Vilmos, Bpest, pappóvalde-utca 8. 451 1-3

Zongora raktár. Nagy vála-ztéma UJ ZONGORÁKNAK Legjobb bécsi gyártmányok Régl, használt zongorák kleszereltetnek. Rosenberg Adám Tóth Lajos ügyvéd ur házában. 445 3-4

ZÁLA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai és Délszalai takarékpénztárak, Bankegyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaság és öngyógyító szövetk. hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

Bejelentés: Bajcs-utca 4. sz.
Idő intésdőlő a lap szellemi részére
vonatkozó minden közlemény.
Kiadóhivatal: vöröshétszecs 1.
Bármentetlen levelek csak ismert ka-
sokból fogadtatnak el.
Külsőreki vissza nem küldetnek.

KIÍRÓZTÉSI ÁRAK:
Egész évre 5 frt. — kr.
Fél évre 3 — 50
Negyedévre 1 — 75
Hirdetések költségesen számítottak.
Arverési és egyéb hivatalos hirdetésm-
nyak 50 kr. költségdíjon felül 100 szögig
1 frt. anélkül minden szövegért 1/2 kr.
Nyilválttér példára 10 kr.

Közművelődési egyesületek.

Amaz ideális törekvések, melyek egy-egy nemzet kebelében időről-időre felszínre kerülnek, annál tovább maradnak ott fenn s annál nagyobb terjedelmre tudnak ott szert tenni, minél mélyebb volt lakadásuk forrása s minél több az az ember, kinek keblét ez a törekvés dagasztja.

Azok között az e fajta törekvések között, melyek újabb időben felmerültek a magyar nemzet kebelében, úgy terjedelmre, mint élénkségre tekintve egyike a legkimagaslóbbaknak a kultúregyesületek alakítása s ezek támogatása, felvirágoztatása.

Mire valók a kultúregyesületek? Mai alakjukban legfőbbképpen a nemzeti érdekek ápolására, fejlesztésére, megvédésére. Sőt nálunk e tekintetben még többre is.

Az óriási német nemzet nagy szeretettel és lelkesedéssel pártolja, támogatja szulferájait, melyek a német nemzeti érdekek szempontjából ugyanolyanok, mint a magyar közművelődési egyesületek. Sőt mondhatni, hogy az utóbbiak épen a szulferájnok mintájára, egyrészt ezek ellenébe is keletkeztek.

Hogy mennyire jogosan s hogy mekkora alappal, mutatja az a valóban páratlanul nevezhető buzgósság és lelkesedés, melylyel a magyar társadalom a legújabbban megalakult erdélyi magyar közművelődési egyesület ügyét a magáévé tette, szellemileg, erkölcsileg és anyagilag minden lehetőt elkövetvén, hogy ez az egyesület megfelelően kitűzőtt céljainak az alig megalakult egyesület máris százszerekekkel rendelkezik s az érdekeltség korántsem iránta csökkenőben. Az ország legtávolabbi zugjaiban is tudnak erről az egyesületről s hol magyar a szív és az elme,

ott meghozatik az áldozat a magyar hazafiság oltárán.

Bizony hazafiasabb cselekedet ez idő szerint a magyarra nézve alig is képzelhető, mint hogy nemzetisége ügyeért cselekedjék és áldozon; hogy nemzetiségét segítsen megvédelmezni ama hatalmaskodó törekvések ellen, melyeket az önállóságukat érzetétől elkapott egyéb, apró szomszéd nemzetek ápolnak, kiknek vakmerő logikája (?) oda mer immár nyilatkozni, hogy az a föld az ő földjük, mert az ő vértük, az ő nemzetük lakja!

Kiváltképpen a haza legkeletibb vidéke, a szép Erdély ellen nyilvánulnak az efféle szerény óhajok.

A román irredenta feltűtötte fejét s igaz bár, hogy eddig a félelmetes sárkány helyett csak egy névleges torzalokat láttunk, de a komoly és erélyes intézkedések, melyeket a kormány tett és tesz ez „irredentizmus” mozgalom eltojtására, azt bizonyítja, hogy a kormány azt a bölcs elvet követi, mely szerint „jobb félni, mint megijedni”.

Es ha az oláh Catilinák nem számíthatnának arra, hogy a magyarországi oláhok közt termékeny talajra akadnak azok a szikrák, melyeket a leggyilkosabb forradalomra lázó kiáltványaik tartalmaznak, nem is mernék a mozgalmat ily alakban és irányban megindítani.

Ott a pópák és oláh mesterak képezik a közvetítő közeget mely a méltó terjeszti és a hazaárlásra csábítja a tudatlan, nyers tömeget s ez enged, mert tudatlan és nyers.

Ha azonban ennek a tömegnek kulturája, magyar nemzeti kulturája, volna, akkor egy csepp vesztélyt sem rejthetne magában az izgatás legmérgebb neme sem. S nem akadna izgató aki ott izgatni próbálna.

Tehát ha egyéb célja sem lenne annak a közművelődési egyesületnek,

mint az idegen izgatás megakadályozása és dicső lenne ez a cél. De van ott egyéb is. Ott van Erdélyben az eloláhosodott helységek egész lögiója, melyekben a közoktatásiügyi kormány erre vonatkozó intézkedései következtében eddig is folyt ugyan a visszamagyarosítás nemes és hasznos munkája, de amely munkát tökéletesé tenni épen a közművelődési egyesületnek leendő egyik legfőbb hivatása.

Az erdélyi magyar közművelődési egyesület tul van az első kezdet, a megalakulás nehézségein. Az egyesület létrejött és azok az auspiciumok, melyek között a megalakulás történt, olyanok, hogy a kezdeményező legvérmesebb reményeit is bizonyára felülmulják.

Hadd kiabálja a külföldnek bizonyos oldalról felbujtatót sajtója hadd panaszolja el a magyar állam ellenégei, hogy chauvinisták vagyunk, hogy elnyomjuk a többi nemzetiségeket. — Sem a jajveszékés, sem a fenyegetőzés nem fogja visszazárni azokat, kik a magyar állam belső megszilárdításán a magyar nemzetiség megszilárdítása által fáradoznak. A chauvinista szót legjobban a németek szeretik reánk alkalmazni, persze a száz testvérek információi alapján s ezek az információk bizonyára nem a leghízelgőbbek reánk nézve. És mégis csodálatos, hogy nem állanak bennünket chauvinistáknak nevezni ugyanazok a németek, kik az alig több mint tíz év óta birtokukban levő Elzászt és Lotharingiát — még erőszakot sem kímélve — ugyszólván gőzerővel germanizálják.

A mi magyarosítási törekvéseink és cselekedeteink a jog és méltányosság alapján állanak. Hogy e mellett a szükségesség is ugyanazt parancsolja, egyebek közt legfényesebben bizonyítja az az országos lelkesedés és áldozat

készség, melylyel a nagy és szép művet támogatják.

Es így a siker bizonyos. Meg vagyunk győződve arról, hogy a hazafias és praktikus miszióból városunk, vidékünk is kivesszi a maga részét. A gyűjtés az Erdélyi magyar közművelődési egyesület javára most folyik s alapos reményünk van arra nézve, hogy az adakozók sorában Kanizsaváros nem álland leghat.

Es ha — amit szintén bizton reménylünk — nemcsakára itt lesz az idő, hogy létrejő a dunántúli közművelődési egyesület, melynek felvirágoztatásán némileg közvetlen érdeklődésünk képezi, amikor épen megyénk lesz legfőbbképpen érdekelve, akkor minden erőnkkel igyekezzünk támogatni azokat, kik a munka élén állanak.

Megyénknek több mint nyolcvanezer horvátja van, kiknek nyelvben, értelemben magyarrá tételére tevékeny és hatalmas tényező lesz a dunántúli közművelődési egyesület. A megmagyarosítandók tözsomszedságában vannak városunknak és vidékének.

Nagyrészt rajtuk, áldozatkészségünkön és buzgósságunkon fog mulni, hogy megyénk teljesen magyar legyen. Szébb cél nem képzelhető s meg lehet követelni minden magyar embertől, hogy ilyen célért annyit áldozzon, amennyit tud.

Politika.

Budapest október 7.

n. — A horvát tartománygyűlés története eddig sem voltak valami nagyon dicsőteljesek a horvát népre nézve, de ami most az okmánykerés tárgyalásakor történt, az valóban győzelmes: oly jelenetek csak pálinkás-bóddéban történtek; akkor is csak olyankor, mikor a szűk legmaróbb bundapálinkával szolgál vendégeinek a előre nem

Tárca.

A „Kaaba.”

Mos, Timidón a politikai események oly gyakran vonják figyelmünket a próféta utódaira; midőn a táviró csaknem óránként újabb s újabb híreket hoz a mohamedánok viselt dolgairól; midőn az Alpróféta küzd az igazak ellen, — nem lesz talán érdektelen a mohamedánizmus egyik legjellegzetesebb vallási szertartásával, — a „Kaaba”-hoz való zarándoklással megismeretni olvasóinkat.

A mohamedánizmusnak négy elsőrangú szent helye van és pedig: a „Kaaba” (Beith Allah, Isten háza) Mekkában; a próféta sírja Medinában; az ősi Jeruzsálemi mosche. Ezek között legnagyobb tekintélyben részesül a „Kaaba”, mely nem egyéb, mint egy negy- vagy ötletű nagy fekete kő, s szimbólumát képezi a nap jöteknységének, mely az ősi arabok istene volt, s melyet több beitin-törzs mai napig is mint a legfőbb lényt imád.

A Kaabáról azt tartja a népmonda, hogy addig Abraham imásházat akart építeni, Isten angyalai által küldte a meenyből e követ neki, a tempom alapkövéül.

Mohamed, — Isten egyedüli prófétája, — azt rendeli, hogy: minden igazhívó, legalább egyszer életében Mekkába zarándokoljon, s ott a Kaabát hetszer járja körül szent imákat regeve ajkain. S így lett Mekka a mohamedánizmusnak központja, a különböző nemzetiségű de egy vallású törzsek gyűléshelye, s ez fejteti meg, hogy a mohamedánok, egymásköz lojtonos érintkezésben állnak, s maradtak mai napig. Mekka az őszekölő lánc, mely a különböző

mohamed törzseket összeköti, s több zarándokot vonz magához, mint mennyi keresztény látogatja a szent sirt, vagy a római Szent-Péter egyházat.

A Kaabánál találkoznak a bivek Surabayahól, Jávából, s Magadoschából Afrika keleti tengerpartjairól, a Komora szigetek, Samarkand és Turkesztán lakói, a Duna és Ganges partjain elszórt törzsek, s a Csendes-Oceán partjain tanyázó hívők.

Minden igaz hívő a legnagyobb kegyelettel gondol Mekka árá s naponta ötször fordítja arcát a szent városban levő Kaaba kö irányába.

Évenként nagy karavánok vonulnak Mekka felé; száz és száz tevén, ezer és ezer zarándok halad a szent város felé. S habár mai napság nem oly tömeges is a zarándoklás a Kaabahoz, mint volt Harun al Raschid idejében, vagy a tizenegyedik században, midőn egy ily bucsujárás alkalmával 120 ezer tevé legelt Mekka körül, mégis jelentékeny ma is a zarándokok száma. A damaskusi nagy karaván most is 7—10 ezer zarándokból áll évenként s ha e szám nem teljék ki igazhívőköl, Isten elküldi angyalait, hogy azok pótolják a hétézer százot. Így hiszi a rege.

Keresztények igen nehez a Kaabahoz jutni, mert a Beith Allah kapuin csak igaz hívő léphet át. Csak a nyelv és szertartások tökéletes ismerete, a mohamedán iródalomban teljes jártasság, s mindenekfelett a Korán könyvéből ismerete által sikerül egy nem mohamedánnak zarándok alakjában a Kaabát megközelíteni.

S hogy mily nehéz a mozlim eszer meg ezer különféle szertartásait eljáratni egy nem mohamedánnak, eléggé kitűnik, ha csak egy példát említnék is fel, s ez az irva szertartása. A valódi mohamedán, ha vizes iszik, azzal öltötte szertartást két óraig pedig: 1. a poharat igen erősen a markába

szorítja, 2. mielőtt az italt szájához emeli, e szavakat rebegi ajka: „a jó és irgalmas Isten nevében”, 3. a poharat fenéki kiüríti egyszerre a bizonyos arczmozdulattal fejezi ki, mily jól esett az ital, 4. a poharat letéve: „áldott legyen Allah” kiált fel, s 5. a mellette állónak kívánnia kell, hogy: „Allah engedje, hogy egészségére szolgáljon ez élvezet.” A zarándoklással egybekapcsolt számtalan szertartást, még a valódi igazhívő sem tudja mindenit, mert mindazt csak a próféta maga volna képes megtenni, mi elő van írva, mondják magok az igazhívők.

A mekkai zarándoklás, melyről az arab közmondás azt tartja, hogy: „ez utazás diadalmenei”, nem pusztán vallásos szertartás, hanem nyakran inség, nyomor, sőt életveszélyvel kapcsolatos utazás, melyhez teljes odaadás s valódi lelkesedéssel kell megindulni. A zarándok elhagyja hazáját, elbucszik családjától, nem tudva, vajjon látja-e őket valaha.

Megindul a karaván, a tevék hosszú sora, melyek farkaiknál fogva egymáshoz vannak kötözve, hátaikon viszi a zarándokot, őt, hat, sőt tíz is egy tevé hátán s s így haladnak át a forró pusztaúton. Az ég kék boltozatáról lángugarakat lövel a fényes nap; a lég mozgása jó a forró tiszta levegő; a kopasz gránitziklábról — a megtört napugarak — forró léget árasztanak szét, mintha egy nyitva hagyott sütkemenet előtt állnának; egyetlen fü, egyetlen növény nem látszik a láthatáron s a káros holókön kívül — melyek mint sötét-fekete felhők röpöknek a légben — más élő lényt nem talál az utas e forró homoktengeren; itt-ott látszik egy-egy nyomas, melyet előbb áthaladt karaván hagyott maga után, de a földhomok csakhamar eltakarja azt; jobbra, balra tevék és emberek csoportjai koponyai hevernek a homok-buckákon. Elhullott tevék, elhalt zarándokok földi marad-

ványai ezek a homoktengeren könnyű a halál. A zarándok támoigori kezd, feje hevül, elbukik s kisenvedett. Társai nem gondolnak vele. Mert ő boldog, ha nem lát-hatja is a Kaabát, ha nem izlelhetette is meg a „Zemzen” szent kut kesernyes vizét: zarándok útjában lett mártyr s mint győzelmek herczgről az örök boldogság ölébe, mert a paradicsom kapui a próféta nyitja meg előtte — tartja a vakbuzgó hit.

Lassu, vontatott lépésben halad a karaván előre. Szótlan ül a zarándok tevéje hátán, legfeljebb néha-néha morog egy-egy csendes imát a hó-égtől felserepedett nyak.

A nap lenyugszik, az ég megtelik csillagokkal s sajtásosság lényit vet a hold a homoktengerre. A zarándokok kuthoz jutot-tak. Magas pálmáktól fedve áll a kut, friss vízzel várva az utasokat. A karaván meg-pihen, az éj frissítő lége meghűtötte a homokot, az zarándokokat felüdítette a friss víz, — mindenki lepihen.

De a pihenés nem tart soká. A kora hajnal talpon találja őket s halad a tömeg a messze látkörben feltűnő Mekka felé.

„Itt van a szent város” hallatszik egyszerre ezer ajakról. „Hozzát siettem én, inségemben, szent Kaaba: rebegi a zarándok tömeg. S a tevéket lepányvázza a szent városon kívül — maga a szent köhöz indul. Mestelen lábbal, leborotvált lövel s az „Ihram”-öltönyben lép a muszlim a szent-télybe — Az Ihram-öltöny két darabból áll. Az egyik, melyet az igazhívő derekára ved, város-fehér gyapjuszövetből készült s k ötény-alaku, míg a másik shawl s fel van vetve a bal vállra s a jobb váll egészen meztelen marad.

Valóságos művészi kép e zarándok csapat, mely hetszer körüljárja a Kaabát, ajkai közt morogva az előírt imát, megcsókolja a fekete szent-követ, aztán felemászik az „Arabi” hegyecsúcsaira, hol a

gondoskodik kellő számmal csőndbiztosító
képesen marokról. Starcevicsek markukba
nevelhetnek, hebizonyították hogy nekik
hiába beszélt Pozsegában a király a törvé-
nyes állapotok tiszteletben tartásának szük-
ségéről, a kérdés, hogy a horvát nép műve-
letlenségének tekintetbe vételével a király
szavait és intelmeit megismerték-e a horvát
földön, míg az teljesen bizonyos, hogy a
Starcevic-pár tettei mint a horvát nép
érdekeiben végbevitt hősiségek loagnak ma-
gaslatolni.

A bán erélyesen tartja magát, a nem-
zeti párt pedig a botrány hőzőknek a tar-
tománygyűlésből kizárásával megmenteni
igyekszik a horvát alkotmányosság becsüle-
tét, amennyire lehet. A nemzeti párt erkölcsi
bátorsága s értéke most állja ki a tűzpróbát.
Ha szorosán összehajtat, ha nem engedi magát
megijesztetni a vitának utczára viteletől föl-
vető fenyegetésel, akkor ismét visszatérhet
a rend s loyhatik a törvényhozói munka.
Ha a botrány-csinálók el lesznek hallgatva,
először is az okmányügygel kell végezni
kurtán, alaposan. A bán pörbefogását illető
nevetséges indítvány soha sem bírt az ello-
gadítás legsekélyebb kilátásával sem, s
így csak a másik két indítvány marad,
melyek különböző formában az ügy feletti
napirendre térést indítványozzák. Mindegy
akármelyik fogadtatik el, csak a kormány
eljárásának formális jogosultsága ismertessék
el. Tényleg a kormány annyi előékenységet
tanúsított, amennyi csak tekintélyével össze-
egyeztethető. E tekintély követelése, hogy az
okmányok Budapestre küldésének törvényes-
sége elismertessék, ha aztán azoknak egy
része, melyek a törvényes autonóm horvát
ügyekre vonatkoznak, utólag átadatnak is a
horvát tartományi levéltárnak, az már jelen-
ténélküli dolog lesz.

A nemzeti pártnak határozni kell azon
indítvány felett is, mely a királyhoz a bán
letétele tárgyában intézendő felirat küldését
célozza. Ez indítvány oly élesen belelát a
korona jogába s oly egyenes ellentétben áll
a törvényvel, hogy ez egyáltalán nem tár-
gyalható, hanem egyszerűen visszautá-
sítandó.

A nemzeti párt teendője tehát ez. Ki-
mélet nélkül kiutasítani a tartománygyűlésből
a botrányhőzőket, gyorsan elindítani az okmány-
ügyet s visszautasítani a bán elleni merény-
letet. Ezt kell a többségnek tennie, ha ha-
záját az alkotmány további fenállása iránt
biztosítani akarja. Ha aztán a Starcevicsek
beváltani akarják fenyegetéseiket s csak-
ugyan az utcára mennek, ott majd szem-
ben találják a hatalmat, mely bizonynyal
megadja nekik az ohajtott mártíri dicsőséget.
Aki Horvátországban a valódi alkotmányos
szabadságot akarja, azt megtalálja a főnálló
törvényes állapot keretében, aki nem tiszteli
a törvényt s a hatalomra apellál, annak
szintén a hatalmat kell szembe állítani. A
horvát oppositio és pedig ugy a Starcevic
mint a Strossmayer-féle, nagyon elszámítja
magát, midőn a horvát alkotmányosságot
lehetetlenné igyekszik tenni csakhogy a bán
lehetlenné tegye. Elérheti ugyan azt, hogy a
horvát alkotmányos állapot megszüntetessék,

hitrege szerint — százhusz éves elválás után
ismét feltalálta Ádám elvesztett nejét, az
öcsényét Évát.

A zarandoklás ideje alatt igen élénk
Mekka. Nemcsak lücsujárás az, hanem
csere-vásár is a szent városban.

A karavánok tevéi hátán a zarando-
kokon kívül nagy csomagok vannak elhe-
lyezve, melyeknek elhawók, perzsa szőnye-
gek, dohány, brusszai selyem, arabs köpe-
nyek, szappan s több eféle van csomagolva,
mit a zarandokok daltclyaért, kávéért, bal-
zsam, koratok és türkiszköveket cserél-
nek be.

S a két szent városban. (Mekka és
Medinában) az ördög lakik. — mondja a
török közmondás, s igaz van, mert az ily
buccujárás alkalmával a legtöbb lopás tör-
ténik. A zarandokok, ha elvégezték ajátos-
ságukat, belezétek cserevásárait, azt néz-
zik, mit lehetne könnyebben elemelni s mit
szemük meglát, ha csak lehet, kezük nem
igen szokta otthagyni.

A zarandokok ez eljárását szépen jel-
lemzi egy arab közmondás, mely azt tartja:
«a tyúk elment lábait megmosni a folyóhoz
s bepiszkította azt iszappal». A mohamedán
elmegy a Kaabahoz lücsni megbánni, lemosni
lelti szennyeit s visszatér el lücsökkel ter-
helten, hozzá megavál annyi lopott tárgyat,
amennyire csak szert tehetett.

Ime, ez a szent Kaaba buccujárása, ez
a mohamedánok egyik legnagyobb ve-
zéklete.

de azt nem, hogy a bán állása megrendüljön.
A nemzeti párt kötelessége a bánnál váll-
elve megakadályozni, hogy a tulzok büntés
és káros merényletei eredmény nélkül ma-
radjanak.

A szabadelvű kör.

Abból az alkalomból, hogy a
nagykanizsai szabadelvű kör felhagy
klubjellegével, megszünteti kaszinó-
ját és tisztán politikai szövetkezetté
alakul, nem mulaszthatjuk el vélemé-
nyünk nyilvánítását arra nézve, mi
legyen jövője, további teendője ennek
a körnek, mely a maga nemében
megyénkben egyedül áll.

Saját ügyünk ez, valamennyitünké,
kik e megyében a szabadelvű párt-
hoz tartozunk kiknek óhaja, hogy e párt
— mely a legutóbbi képviselőválasz-
tások eredményei daczára korántsem
vesztette el alapját Zulamegyében —
visszahódítsa egyelőre elvesztett terre-
numait, hogy újra felvirágozzék, me-
gerősödjék és hasznunkra, áldásunkra
váljék.

Abban, hogy a szabadelvű kör
nem tart többé kaszinót, sem a körre,
sem a pártra nézve semmi hátrányost
nem látunk. A kaszinózás ugysem
volt eredeti célja, intenciója azok-
nak, kik e kört alapították. S hogy
a kaszinót megszüntetik most, mikor
annyi társas egyesületünk van; mikor
új életre ébred az igen régóta fennálló
és kedvelt polgári egyesület is, — azt
csak helyeselni tudjuk.

Annyival inkább, mert a szabad-
elvűkör ezental tisztán politikai cél-
jainak élén, bátran remélhetjük tőle,
hogy pártunk érdekeit — ez lévén
kizárólagos feladata — kettőzött mérv-
ben fogja ápolni, fejleszteni és me-
védni. A szabadelvű kör a leg-
utóbbi idők alatt különféle tapasztala-
tokat tehetett és bizonyára tett is a
pártszervezés és megerősítés tekinte-
tében. Ezeket a tapasztalatokat érvé-
nyesíteni és a belőlük vont tanulságokat
alkalmazni fogja, hogy mire újra itt
lesz az akció ideje — az idő pedig
igen gyorsan mulik — ez felvértezve,
harczra készen találja pártunkat,
melyre a legutóbbi választás alkalmával
szenvedett vereség ilyképen olyan
hatással lehet, mint volt az ókori
mitologia hőisére a földöz veretés,
melyből csak új erőt merített.

A szabadelvű kör tehát ezental
a társadalmi exkluzivitást még for-
mailag is mellőző tisztán politikai
egyesület lesz. Egész tevékenységét,
erejét politikai elveinek diadalrajutta-
sára fogja fordíthatni.

Amilyen szép munka, olyan
nehéz is.

Ne állassuk magunkat vérmes, de
hiu reményekkel. Az ellenzéki áram-
lat — különféle okoktól elősegítve,
igen nagy tért borított el Zulamegyé-
ben. És — ami saját kerületünket
illeti — ha büszkén hivatkozunk is
arra, hogy ime a legutóbbi választás-
kor is velünk volt a magasabb társa-
dalmi osztály sz intelligencia zóme,
aránytalanul tulnyomó része, — a
pozitiv eredmény megmutatta, hogy
az eldöntés a kvantitástól, a tömegtől
függ s az erkölcsi siker jóleső öntu-
datot képez bár, de a boldogulásra
nem elég.

Es tapasztaltuk azt is, hogy az
elkészt akció mekkorát ront a siker
esélyein.

Ezeket a tapasztalatokat, ezeket
az esélyeket tartsa szem előtt a sza-
badelvű kör most, mikor — vélemé-
nyünk szerint — működésének új
aerájába lép.

Felhangyi mindennel, eltekinteni
mindentől, ami nem tartozik szorosán
a szabadelvű körnek, mint tisztán
politikai célu egyesületnek, fel-
adatai közé A befolyást és erőt nem
a városi ügyek igazgatására kon-
centrálhó, mert a városi ügyek nem
a szabadelvű pártpolitika ügyei és
viszont. A kör politikai sikereire ugyis
csak hátráltatólag tudtak hátni a kör
városi akciói.

Más tekintetben is, de épen s
legfőbbképen a kör politikai céljaira

való tekintettel sehoggy sem volna
helyes, ha a szabadelvű kör megma-
radni akarna politikai és városi egy-
letnek. Vagy — az egyik lesz, vagy a
másik.

Pártérdekeink szempontjából —
mint mondtuk — egyedül az lenne
kívánatos, ha a szabadelvűkör ezután
tisztán csak a politikai pártérdekek
előmozdításával foglalkoznék.

Es e tekintetben az akciózt nem
lehet eléggé korán kezdeni. Nem mond-
juk, hogy ez az akció kiterjedjen az
összes választópolgárság szabadelvű-
párti részére. A polgárok nem érnek
rá gyakorlatilag a politikát őrzeni.
Elég dolguk, ügyük-bajuk van vele
a választások idejében. De hogy a
szellem megmaradjon, hogy az elv ki-
ne vesszen, hanem megerősödjék,
hogy a párt szerveztessék s hogy új
hívek szerzettessék számára; hogy
ekképen a jövő tényleges sikereszallás
idejére alaposabb reménnyel, biztos
kilátásokkal léphessünk ki a választ-
ási harczra; ez jelenlegi feladatunk,
ennek a súlya nehzedik a tisztán poli-
tikai szövetkezetté vált szabadelvű
körre s első sorban ennek vezérférfiaira.

Az ellenzék, a legutóbbi választ-
ások alkalmával győzelemre került
ellenzék, folytonosan ad magáról élet-
jelt. Az egész megyére kiterjedő el-
lenzéki kört alakít — az igaz, hogy
nagyon régen alakítgatja már — de
denique folyton csak hallat magáról,
gyülekezik, tanácskozik és egyre ébren
tartja az együvé tartozás érzetét.

Vegye kezébe a szabadelvű kör
a szervezés munkáját. Dolgozzék, fára-
dozzék jókor. A siker így el nem
maradhat. Mindenesetre pedig meg-
lesz a megnyugtató öntudat: megtet-
tük, amit tehettünk.

Különlélek.

— A társaskör közgyűlése. A
nagykanizsai társaskör e hó 4-én d. u. 3
órákor tartotta közgyűlését, melyen körül-
belül 50 tag jelent meg. Tóttósy Béla elnök
megnyitván a gyűlést, dr. Neusiedler Antal
titkár felolvasta a következő titkári jelentést:
«Tekintetes közgyűlés! A körnek ez idei
választmánya — a lefolyt év eredményeit
összegezve — örvendetesen jelenti, hogy a
körből ki s abba belépett tagok száma kö-
zött évekig mutatkozott nagyobb mérvű
hullámzás megszűnt, és ugy látszik az a
jövőre is megszűntnek tekinthető. — A vá-
lasztmánynak még az idén is figyelembe
kellett venni a mult évek ezen jelenségét
minden működésénél, különösen pedig az
alapszabályokban érintett társadalmi moz-
galmakban való részvételénél és a kiadá-
soknál. — A lefolyt évben a ki- és belépett
tagok száma körülbelül egyenlő volt. — Ez
évben a rendes tagok száma 97 a kültagok-é
85; az összes tagok-é tehát 182. — A tagok
száma — ugy látszik — emelkedni nem igen
fog de — hihetőleg — apadni sem, de a
tagoknak már eddig elért száma — figye-
lemmel a városunkban levő társadalmi körök
nem csekély számára — oly tekintélyes,
hogy az teljesen lehetővé teszi, hogy jövőre
a kör alapszabályiban kijelölt minden irányu
feladatait sikerrel megvalósíthatja. — Ezeket
előrebocsajtva, a választmány a lefolyt évi
müködését következőkben terjeszti elő: A
választmány 12 ülést tartott, melyeken a
felmerült és hatáskörébe tartozott ügyek
mind elintézésre nyertek. — A pénztárnok
ur által előterjesztett és a számvizsgáló bi-
zottság által helyesnek talált számadások,
illetve pénztári kimutatás szerint az évi be-
vétél volt 3430 frt 13 kr. a kiadás 2199 frt.
67 kr. és így a mul évi pénztári marad-
ványnyal együtt a kör pénztári vagyona
készenbén 660 frt. 46 kr. — mi minden
esetre, — ha tekintetbe vesszük, hogy egy
bizonyos összeg beruházásokra is fordított
— oly örvendetes eredmény, a minőt a kör
lepnállása óta eddig felmutatni képes nem
volt. — Ezen kívül maradt tagsági díj hát-
ralék az évről 310 frt., ezen valamint a
régibb hátralékok behajtására nézve a vá-
lasztmány a kellő intézkedéseket megtette
s így azok remélhetőleg nagy részben be-
folyandak. — A társaskör könyvtára az
előző évekhez képest jelentékeny mérvben
szaporodott; ugyanis ez évben vétel útján
80 darab könyv szereztetett be. Az összes
könyvtári állomány jelenleg a bevásárolt és
ajándékképen kapott könyvekkel együtt
790 könyvet tesz ki. — A kör választmánya
azon indokból, mert a közgyűlés a tavali
évre könyvtár kibővítése céljából 100 frtot
szavazott meg és ezen 100 frt akkor igénybe
nem vételén egy drb könyv sem szereztet-
tett be, továbbá mert a lefolyt évben némi
pénzkészlet rendelkezésre állott, a tavalyi
évre könyvtárra megszavazott, de igénybe
nem vett 100 frtot az idej lefolyt évre meg-

szavazott 100 frtall együtt, összesen tehát
200 frtot részben a könyvtári szekrények
előszéru átalakítására, egy új szekrény-
vételére, nagyobb részben pedig ez előbb
említett 80 drb könyv megvételére s köny-
vek bekötésére fordította. — Ezt lette a
választmány azon jó reményben, hogy ezen
valóban hasznos, de ez évre elő nem irány-
zott kiadás a tek közgyűlés jóváhagyását
kínjerendi. — Végül fájdalommal emléke-
zünk meg Kincs Samu volt honvédelmadnagy
és Schrott József közös hadsergebeli főhad-
nagy tagtársainkra, kiket a halál sóhár-
t el körünkől. Ezen jelehtés tudomásul vételét
kérve marad kiváló tisztelettel a választmány.
— A közgyűlés a jelentést tudomásul vette,
ugyszintén a számvizsgáló bizottság jelentését
is. Ezután következett a kör évi költség-
vetésének tárgyalása. A költségvetés kiadási
rovata jóval nagyobb a tavalyinál, mintán
— mint már más alkalommal említettük —
a kör jelentékenyebb bufor- és egyéb bevé-
sárlásokat eszközöl. A közgyűlés költségve-
tést elfogadta: A közgyűlés utolsó tárgya
volt a tisztikar és választmány megválasz-
tása, mely a következő eredményre ejte-
telt meg: elnök Tóttósy Béla; alelnök
Somassich Lőrincz; titkár dr. Neusiedler
Antal; ügyész dr. Tripammer Rezső;
pénztárnok Boggyay Ödön; háznagy Er-
dódy Lajos; könyvtárnok Evelt István;
választmányi tagok: Cserecsnyes Sandor,
Clément Lipót, Gulyás Jenő, br. Nor-
mann Ágost, Rózsa Bertalan, Janky
Károly, Weher Károly, Bahoss László;
választmányi póttagok Fesselhofer József
és dr. Szukits Nándor. — Számvizsgálók:
gr. Hugonay Kálmán, Simon Gábor és
Schmidt Frigyes.

— A választmány tiszteletjegye.
Azok a referádák és egyéb levelezések,
melyek Miklósy Gyula színtársulatának hely-
béli működéséről lapunkban megjelentek,
ugylátszik sehoggysem voltak a direktor ur
inyére, mert a legutóbbi szám megjelenése
után azonnal visszakérte a szerkesztőségün-
knek adott tiszteletjegyet. Mi természetesen
szíves örömmel küldtük vissza a jegyet,
most már feléven mentve a színházjárás
és a társaság kritizálásának bizonyára nem
irigylendő feladata alól. Nekünk igen
kényelmes a dolognak ily :don történet
megoldása; a direktor ur is bizonyos lehet,
hogy egy betű sem irunk róla és társula-
táról s így nem kell félni további gyalázó-
dász-óktól; de részről talán mégis csak
ildomosabb eljárás lett volna, a tiszteletjegy
visszakérése helyett jól megszidni, esetleg
elbocsátani a tehetetlen tagokat, helyöbke
ujakat szerződtetni s erről értesíteni a
közönséget, melynek bizalma e társaság iránt
most már lücsre van teve. — Vagy talán
olyan felfogása van Miklósy urnak, hogy a
szerkesztőségi tiszteletjegy fizetés a köziendő
dicséradakért? — Nekünk nem ez a felfo-
gásunk. Mi legkevésbé sem lehetünk s nem
lehetünk most sem rosszakarói Miklósy urnak;
mi nemcsak élénk örömmel vártuk őt és
társaságát, hanem már előzetesen buzdítottuk
haranguirozotuk a közönséget arra, hogy
színházba járjon. Ezt tettük abban
bizva, hogy Miklósy oly társasággal
fog idejönni, mely a közönséget ki fogja
elégíteni. E várakozásban igen keserűen
csalaktoktunk. Felültünk vele, felült a 63
bértő, felült az egész közönség. Ilyen rossz
társaság — mindenki mondja — sohasem
volt még Kanizsán S nekünk dicsérni nem
lehet ott, ahol mindenki fel van háborodva,
— első sorban ömagunk.

— Esküvő. Dr Gerő József, váro-
sunkban közkedveltségű fiatal orvos, e hó
7-én d. u. 4 órákor tartotta esküvőjét
Engländer Csilike kisasszonnyal, Englan-
der Lajos ur kedves, szép leányával. Az
esküvőn nagy és díszes közönség volt jelen.
Dr. Neumann Ede forábbi igen szép beszé-
del intézet a fiatal párhoz. A nászkíséretben
a szép nyoszolóleányok: Grünth Aranka
és Szida, Kronfeld Emilia és Wolheim
Fanny kisasszonyok, mellett különbözően fel-
tűnt szépsége és pompás tojletteje által a
menyasszony rokona, Samoje asszony Rati-
borból. — A fiatal pár az esküvőt követő
napon naszutra kell. Áldás kísérje frigyöket.

— A budapesti tömeges ki-
rándulásra valóban tömegesen jelent-
keztek a rendező bizottságnál. Már mintegy
négyezsazan vannak a résztvevők és számuk
a kirándulásig valószínűleg etéri a kerek
összafat. A különvonat e hó 15-én reggel
indul és les- gondunk arra, hogy a kirán-
dulás lefolyásáról kimerítően tudósíthassuk
az ithonmaradókat.

— Halálozás. Ádásztevelj Tevely
Pongráczné asszony, Boggyay Ödön hely-
béli kir. ügyésznek anyósa, e hó 3-án Kis-
Albertain meghalt. A halálozásról a követ-
kező gyászjelentést tettük: Ádász-tevelj
Tevely Pongrácz maga ugy gyermekei
Tevely Mariaka és férje Vargogyai Boggyay
Ödön, ugy ennek gyermekei Mirza, Margit
Gabrielle; Tevely Béla, Tevely László, Tevely
Ilona és férje Bonyhádi Perczel Ákos és
gyermeke Sarolta; Tevely Irén és Tevely
Elek; mégis özv. Kaposztly Józsefné
szül. Tevely Alojzia szomorodott szívvel
jelentik felejtethlen neje, anyjuk, nagyanyjuk
anyósák és sógoronak Ádász-tevelj Tevely
Pongráczné szüleitel Kacsovics Emilia
asszonynak élete 46-ik boldog házassága 29-ik
évében, a halotti szentségek ajátos felvétele
után, hosszú szenvedés következtében folyó
évi október hó 3-án déli 12 órákor történi

gyásos elhunyt. A boldogultnak hűt te-
mei folyó hó 5-én délután 3 órakor fogtak
Kis-Alberton a család sírjából a rom káth
anyaszentegyház szokásai szerint örök nyu-
galomra tétetni az engesztelő szent mise
Áldozat pedig folyó hó 5-én reggeli 9 óra-
kor Gesztiben; folyó hó 26-án reggeli 9 óra-
kor Kaposvárton a mindenhatónak bemutat-
tatni. Kelt Kis-Albert 1885. október 3-án
Áldás és béke posztára!

A polgári-egylet új háza már
teljesen elkészült s a belső berendezés
munkájával is bízhetőleg elkészülnek novem-
ber hó elejére, amikor is az ünnepélyes
megnyitás vége fog menni.

Uj vasút. A péth-balaton füredi
vasúti érdekesség alakulóban van s a Ba-
lator-Füreden érdeklőt magyarországi birto-
kossáq mind e tervhez csatlakozik. Az új
pálya iránya ez lenne: A nyugoti vasútról
Péth göczponttal Alsó Órs, Paloznak, Csopak,
Arácsón át Balaton-Füredre. Balaton-Füred
ról partmenti vonallal Keszthelyen csatlakoz-
nék, az új vonal a déli vaspályához.

Pasztiló tűz dühöngött e hó 2-án
a Letenyével közvetlen szomszédság B é c z
közésgében. A tűz delectől tíz óra tájban
ütöü ki; oka még eddig ismeretlen. Rövid
máxfél óra alatt 5 ház és 17 gazdasági
épület lett hamuá. A nép nagy része a
mezőn lévén, ugyszólván senkisémet oltott. Az
égettek nyomora igen nagy, mert mind ta-
karmányok, mind gabonájuk az épülettel
együtt a tűz martalékává lett. Biztosítva
nem volt semmi.

Az utcaáztatózás hiányossága
ellen számos panaszt hallottunk kivált a
most lefolyt hét szeles, poros napjain. Ilyen-
kor az utcára való kimenés valóságos
kínna válik a szél által sűrűen lekavart
por miatt. Közegészségügyi állapotaink amugy
sem valami fényesek s a hatóság igen jól
ténne, ha nagyobb szigorúsággal ellenőrizné
az utcaáztatózókat.

Táncziskola. Rechnitz József
tánczitanító áthelyezte táncziskoláját a zöld-
fű-kerthe. Rechnitz urat s táncziskoláját
ismeretlen ajánljuk a közönség jóakaratu
figyelmébe.

Menetdíjleengedés. A déli
vasút társaság f. hó 1-től 15 íg helenként
háromszor és pedig hétfőn, szerdán és pént-
eken október 15-től 31-ignaponként 5%-os
méréskelt menet és terti jegyeket ad ki a
budapesti kiállítás látogatóinak.

Két hitvány lovat hozott be a
kanizsai kapitánysághoz a börtönzei bíró.
A lovakat a börtönzei határában találták.
A kapitányság a szolgabírói hivatalhoz uta-
sította a bírót. A lovak négy éves szürkek.

Megugrott tolvaj. Kis-Faczer
(Petrus) János rendőrségünk előtt nagyonis
ismeretes jó madár, ki csak nemrég került
ki a börtönből, e héten egy 200 frt értékű,
lopott, szép szürke csikóval ingyenzállást
keresett egy lörbénczi szőlősgazda istállója-
ban. A gazda azonban véletlenül benyitott
az istállóba, odabívtva a szőlőpásztor s en-
nek gondjaira bízta a lovat és a tolvajt, míg
ő maga elment a rendőrséget értesíteni.
Az alatt azonban a tolvaj megugrott. A rend-
őrség nyomozza.

Irodalom.

Hítkönyvek és beszédek,
írta dr. Neumann Ede nagy-kanizsai főbíró.
Első kötet Nagy-Kanizsán Wajdits József
kiadványa 1886. — A nagy-kanizsai zsidó-
hitközség tudós fiatal főbírája kedves hi-
veinek ajánlja a kötetet, melyeknek tar-
talmát hallották ugyan már a szószékről,
de amelynek benyomása így állandóbb
leend, mert verba volant, scripta manent.
E s beszédek valóban érdemesek arra,
hogy megmaradjanak az oknak szívében és
szemeik előtt, akikhez intézve vannak. —
A 241 oldalra terjedő kötet tizenhat szónok-
latot tartalmaz, többnyire egyházi, valamint
a főbíró ur által nemrég elmondott emlék-
beszédet Fassel H. B. felett. Valamennyi
beszéd a tartalomnak megfelelő komoly,
lendületes stílusban s kifogástalan, ékes
magyarsággal van írva. Tartalmukból pedig
kivülágl, hogy a beszédek mely vallási
meggyőződés, nagy képzettség és gondolkó-
dó elme szüleményei; e mellett a lefogás
— egy a vallásiakban, mint a világiakban
— valóban liberális, mindenütt a korrál
haladó és igényeinek megfelelő. — Mint
szónoklatok technice is teljesen vannak kon-
struálva egyes lejezetei e kötetnek, mely sz
e nembe literatúrában bizonyára nem
utolsó helyet van hivatva elfoglalni. —
Megemlékezre méltó a kötet tetszetős, szép
kiállítása is. A kötet ára 1 frt 40 kr. Disz-
kötésben is kapható.

Közgazdaság.

A lókiállítás.

Országos tárlatunk keretében e hó 5-
én nyit meg a természetlőkiállítás,
melyen nemcsak népies lótenyésztésnek van

méltoán képviselve, hanem a nagyobb és
kisebb ménesek tulajdonosai is bemutat-
ják, állami lótenyész-intézeteinkkel karöltve
országos lótenyész-intézetünk színet javát, és
egy bizton remélhető, hogy magasabb értékű
nemesebb vérű, fényűzési czélokra szolgáló
lovaknak jobb értékesítésének és nagyobb ki-
vitelének újabb csatornáit fogják létesíteni
e kiállításon.

Nagy munkába került az e feladattal
megbízott rendezőségnek a kiállítás sikeres
létrehozatala; de hogy mily fényes eredmén-
nyel oldatott meg a nehéz feladat, azt
szemlélteti s nay közönség azon öt nagy
istállóban, melyeknek kapui megnyitván
összesen 830 kiállított lovat oly képet mu-
tatnak, mely — azt hisszük — méltó a
nagy szabásu kerethez, s mű megalkotására
minden oldalról hozott áldozatokhoz.

Az egész lókiállítás — eredeti pro-
gramja szerint — három löcspontra oszlik.
Az első csoport a ménesek kollektív
kiállítása, hol a nagyobb ménesek tulajdo-
nosai külön keretben kívánják bemutatni
méneseiket.

Itt méltán első helyet foglalnak el ki-
rályunk öt felségének lipizzai s kladrubi
magánménesei 10 lóval. Az uralkodó ezen
két ménese nagy befolyást gyakorolt orszá-
gos lótenyészítésünkre is. Ezen ménesekből
fejedelmi kegy folytán számos törzsmén-
került e század elejétől fogva a mezőhegy-
si állami ménesbe s a méntelepekbe, s
legújában a fogarasi ménesbe is, hol csu-
pán csak lipizzai vér tenyésztetik, melynek
alapforrása a Trieszt melletti Karst hegy-
ségben 300 év óta fennálló lipzzai udvari
ménés.

Második helyen szerepelnek az ausztri-
ai állami lótenyész-intézetek, a radauzi
állami ménés és az örökös tartományok
méntelepei 24 lóval.

Ezen istálló másik oldalát a magyar
állami lótenyész-intézetek kollektív kiállítása
foglalja el. A ki ismeri azon fontos, sőt,
döntő szerepet, mely Magyarország lótenyész-
tésében az állami lótenyész-intézeteknek
jutott, a ki ismeri azon fontos, sőt döntő
szerepet, mely Magyarország lótenyészítésé-
ben az állami lótenyész-intézeteknek jutott
a ki tudja, hogy ezek képezik lótenyészíté-
sünk eddigi haladásának s jövő felvirágzá-
sának alapforrását, az természetesnek fogja
találni, hogy az állami lótenyész-intézeteken
tenyésztett minden egyes faját és törzstől
méltóan kellett képviseltetni ezen országos
tárlaton; mert hiszen az országos lótenyész-
tés teljes képét akartuk bemutatni, s a ge-
ografus is, ki egy nagy folyam leírását ter-
vezi, annak alapforrásait tartozik részlete-
sen kimutatni.

Minden fajtából s minden törzsből ki
van állítva az illető ménesnek egy egy törzs-
ménje s két törzskanczaja s azokivül a
méntelepek létszámából is törzsek szerint
4—4 fedező mén. Általánosan megjegyezhe-
tő, hogy nem egyes legjobb példányok vá-
lasztottak ki, hanem olyanok, melyek az
illető törzs általános minősége leghivebben
képviseletik.

A II. sz. istállóban találjuk egyéb
magasabb angolvérű magán-méneseink kol-
lektív kiállítását, valamint néhány angol
telivér versenypárját és tenyészanyagot.

A III. sz. istálló különféle fajtájú és
termető méneseink gyűjteményes kiállítását
tárja elénk.

Ezen két utóbbi istállóban összesen
33 ménés 256 lóval van képviselve.

Magyarországban összesen mintegy 100
oly magánménés létezik, mely a „ménés-
nevet a benne tenyésztett nemesebb és con-
stansabb vérnél fogva valóban megérdemli.
Tehát harmadrésze van képviselve; szám
szerint — kevés kivétellel — méneseink
legjavát fogjuk e tárlaton képviselve látni.

A második csoport lókiállítása azon
kisebb tenyésztőknek, kik néhány kancza
után, nem ménesben hanem gazdaságilag
tenyésztettek; ide soroztatnak egyes lóulaj-
donosoknak nem saját nevelésű lovai is.

Ezen csoport a legkisebb, amennyiben
csupán száztíz lovat foglal magában. Kép-
viselve vannak benne a legkülönbözőbb fajták
és keresztetések, kezdve az angol telivér
lótól egészen a nehéz, nyugoti nóri, ardenni,
suffolk és clydesdalei munkás fajtáig.

Külön alosztályt képezi ezen csoport-
nak a nyugati nóri jellegű nehéz ígás lovak
osztálya, melybe negyvennégy ló van so-
rolva; még pedig részint magyarországi ura-
dalnak, részint bel- és külföldi kisebb ten-
yésztők istállóiból.

A nóri vér nemesebb, könnyebb fajta-
val keverve majdnem kivétel nélkül haszná-
lhatatlan korcsokat ad, de homogén vérrrel
tenyészve s megfelelő természeti és gazdasági
viszonyok között megbecsülhetlen, s jelenleg
világzerle aránylag legdrágábban fizetett
munkáslóvat áll. Bizonyítja ezt az általános
csoport mellett egyöntetűség kedvéért ugyan-
azon istállóban elhelyezett zalamegyei, mura-
közi és muramelléki népies kollektív kiállítás
huszonötgyőlova. A Mura közében ugyanis öt
év óta csupán nóri jellegű (pinczgaui, per-
cheron lévér és árdenni) állami és magán-
ménés alkalmaztatnak apalovakként; minek
eredménye az, hogy a muraközi földmives
tenyésztő, ki szelött a sokkal nemesebb és
jobbverű, de nóri kanczáira nem alkalmas
angol, arab, nonius és norfolki apalovak után
származott éves csikait legfeljebb 80—100
frtért adta el, most a nóri ménés után
származó választott csikait 5—6 hónapos

korokban 150—200 frton sőt egyes esetekben
még drágábban is eladhatja.

A harmadik csoport a lótenyészabizotti-
mányok által rendezett megyei kollektív ki-
állítások csoportja.

Ezen csoportban huszonkét vármegye
lótenyészése van képviselve összesen három-
száz nyolcvan lóval, mely szám egytől-
egyig csupán földmives tenyésztők istállóiból
került ki.

A megyei kollektív kiállítások rendezé-
sének fő célja az volt, hogy az országnak
kiválóbb tenyésztéssel bíró vidékei különböző
jellegük szerint jó példányokkal képviselve
legyenek e tárlaton; mely e szerint hivatva
van az országos lótenyészésnek oly nagyszá-
básu és hű képét mutatni, a minő még soha
sehol egy keretbe nem volt.

A legkülönbözőbb tenyésztők ügybuzgó
s összevágó közreműködésére és jelentékeny
anyagi áldozatokra volt szükség, hogy ezen
a maga nemében új és páratlan csoportos
kiállítás tényleg megalkottassék; de szükség
volt reá azért, hogy úgy magurk is megö-
merjük, valamint a külföldi közönséggel is
megismertessük országos lótenyészésünk
jelen állapotát, s ezzel törekedjünk arra,
hogy lovaink jobb értékesítésének mérveit
szaporítsuk.

Az országos lótenyészés ügye ugyanis
nemcsak honvédelmi szempontból felette
fontos nálunk, hanem a magyar mezőgazda-
ságnak jelenleg egyik legjelentékenyebb és
legjövendelműbb tényezőjét képezi.

Az egyes megyék kollektív kiállításánál
nem az volt a cél, miszerint a vidékenként
egyes gazdáknál található nemesebb vérű,
szébb, de a vidék általános löminőségétől el-
térő példányok küldessenek fel; hanem azon
cél tartatott szem előtt, miszerint minden
egyes vidék lölétszámának általános minősége
e csoportban néhány jobb ló által képviselve
legyen.

A minő lovat tehát az egyes vármegyék
kiállításában szemléltük, olyat nem találunk
ugyan minden pillanatban százanként eladásra
készzen az illető vidéken, de igenis megtal-
láljuk az illető vidék tenyésztőinek istállóiban
százankint, sőt ezrenként is az oly vérű
anyagot, melyből oly lovakat lehet nevelni,
és megfelelő gondozás mellett oly conditiónan
a vásárra állítani, mint a minő példányokat
a kiállításon szemléltethük.

Számos tenyésztő remélhetőleg meg
fogja tanulni e népies kiállításban azt, hogy
a megfelelő tartás és felnevelés nélkülözhe-
telen kiegészítő részét képezi azon jó vére-
nek, mely Magyarország lótenyészésének meg-
becsülhetlen kincsét képezi, s ha ezen elv
általános elterjedést nyer tenyésztőink köré-
ben, akkor meg fogjuk érni országos löte-
nyészésünk aranykorát.

A mint a lókiállítás három főcsoport-
jának a fentebbiekben foglalt rövid jellem-
zéséből látható, a kiállítás összes anyaga
egy szerves egészet képez, és országos löte-
nyészésünk egységes képét mutatja nagy
keretben és erős vonásokban.

A külföld meg fogja tanulni belőle
házánk lötenyészési viszonyait, tenyésztőink
pedig megismerik a hazai anyagot minden
izében és levonhatják belőle ama hasznos
tanulságokat, a melyek megszivvelésétől vár-
ható országos lötenyészésünk fölvirágzása.

Gabna Arak.

Nagy-Kanizsa, okt. 9-én.
Buza 7 frt 40 kr. 7 frt 45 kr. —
— Rozs 6 frt — kr. 6 frt 40 kr. —
— Árpa 6 frt — kr. 8 frt — kr. — Zab
6 frt — kr. 6 frt 25 kr. — Tengeri
5 frt 80 kr. 6 frt — kr.

Felelős szerkesztő:
VARGA JAJON
Társaszerkesztő:
FARKAS IMRE.

HIRDETÉSEK.

! Terno! Terno! Terno!

Tekintetes Tóth Anna úrnőnek, a „Fortu-
na” lotto szerencse számok kiadójának,
Budapestben, Vámház-körút 2. sz.

Tóth Anna úrnő aggodalom és gond helyébe szeren-
csét és örömteljes jövedelmet varázsol. E páratlan sőt,
aki a lotto számjegyei híres megoldója, csaknem ter-
mészetkülvilági élelmiszerrel segítve oly jótékony
állított össze, melynek használatával mindenkinek
ökölelteni nyerne kell ugyanitt és is Tóth Anna
úrnőnél kapott számokkal 7200 forintos
ternonyereményt értem el. — Valóban egész
vagyón ezen összeg oly emberre nézve aki csolott
szegény s viszonyokban áll s a sors viszontagságaival
küzdező! Hány szegény, jóvaló ember lehetne bold-
og Tóth Anna úrnő által ha tudnának volna e nem-
lelki hályg jótékony működéséről! — Menyit ismét
és nyomor hártatnék el ha szegény embertársaim
nével előbb fordulnának Tóth Anna úrnőhöz biztos
nyereményhez vezető számokért! — De nem is csoda,
hogy a „Fortuna” lottoszerencseszámok híre még nem
elégé terjedt el a közönségben, ha tekintetbe ves-
zük hogy mint az mélyesen meggyőződés volt alkalm-
nam 3 napi rövid idő alatt 28 szerencsés nyerőtől
kézzent közönséget, melyek közt huszonnyolc lér-
tek Tóth Anna úrnőhöz hogy leveleiket külföldi okok
miatt ne tudnák nyitvánosságra; és éppen itt rejlik
a hiba, mivel így nem terjedhet el kellőképen a híre
Tóth Anna úrnő roppant élelmiszerrel összeállított
számok egyedül „Fortuna” lottojátszótervének.
Amo meggyőződésben, hogy szegény embertársaim
boldogultat nemlég előléphetem, töltöttem közt jelen
soraimat és feladítottam egyáltalán a tisztelt olvasók
számságát, ne hiszessék el senki a most kiállított
alkalmat, az biztos, kevés költségű jól szerencse

megállapításra feljárnak! Forduljon mindenki hálá-
dák nélkül Tóth Anna úrnőhöz-oly kitűnő számokért,
milyenek által engem is boldogított, úgy hogy örökké
hálás emlékeztetve figom tartani jövedelm alapját,
Tekintetes Tóth Anna úrnő.

Kiváló tiszteltel
Rudolf Andor
főbíró.

Tóth Anna úrnőhöz címzett levelek-
hez 3 drab 5 kras levelébe gy melléklen-
dő válaszdárra. 403 1—1

! Terno! Terno! Terno!

Tekintetes Mihalik János műszámfűtő
urnak Budapestben, Kerepest-út 74 szám
I. emelet 7. ajtó.

Egy kimondhatatlanul szerencsétlen, a balsors által
gyötört ember fordult uraságodhoz szerencseszámokért,
mítán köztudomás hogy kedve bámulatos tudomá-
nyára és elérhetetlen művészetére által csodaként
szereket mentett meg a nyomor és inség Karjából. —
Igazán mondhatom, hogy soha nem kerestem szeren-
csét a lottóban csupa névgyűgyből soha! Csak az az
hiedelm voltam, hogy, y az emésztő nyomortól szabá-
dulhassak; és dacára a sok tételenk, dacára a sok
más feltűnő tett kísérletnek nem bírtam semmi csél-
érni, minek folytán nem hogy nyertem, de még kár
is volt belőle. — Csak midőn tudakozásaim folytán,
melyeket a sok szerencsés nyernéknél tettem, tudtam
meg, hogy én az egyedül aki hivatva van határozó
módon igazgató a szerencse változó kerékét; csak
akkor sajnos így későn tudtam meg hogy én az egy-
edül tehetős az emberiség egyedül jótétevő, csak
akkor fordultam önökhöz megelégetem. — Ön szives volt
a szerencseszámokat átküldeni valóban arany számokat
oly számokat, melyek az életmet köszönöm, melyek
szerencsémét és örökömet alapították meg.

Keresetemet hiába vesztettem a lottóra, mert mind-
eddig nem értem el nyereményt; nem megboszálhat-
lan kegyesség-e hogy rögtön ön öi nem folyamodtam?
Önök kinek világra szóló neve van, ki annyi szegé-
nyt és nyomortuladt adott vissza a ki éjletnek.
Az öntől kapott számokkal 6000 forintos
nyereményt értem el s így kárpótolva vagyok
még előbbi vereségemért, előbbi bánatom és gon-
dómat is.

Mennyire sajnálom a méltó miadnak, kik az ön nagy-
szerű és páratlan számművészeti eredményeiről tudomá-
sással nem bírnak! Miért is jelen sorok nyilvános
tétellel azt íparokodom elérni, hogy felhívjak minden-
kit, ki segítséget szűkség, miszerint mielőbb fordul-
jon Mihalik János urhoz, mint azon legmegbízhatóbb
számművészhez, ki mindenkin segíteni nem csak akar,
de bámulatos tudománya és művésze az által segíteni
is képes.

Teljes tiszteltel
Budapest, IX. ker. Raudendor-utca 11. sz.
Csermák József, szabó.

Mihalik János műszámfűtő urhoz
Budapest, Kerepest-út 74. sz. I. em. 7. ajtó.
ala címzendő levelekhez 3 drb 5 kras bélyeg mellé-
lendő válaszdárra cséljából. 403 1—1

42 Terno Egy hét alatt.

Terno! Terno! Terno!

Ami manapság a világot leginkább ejti bá-
mulatba, az kétségkívül a híres mathe-
matikus Mihalik János úr számmű-
velete, ki Budapestben Kere-
pest-út 74. szám, I. em. 7. ajtó
alatt lakik.

Negyvenkét terno értékét el a Mihalik
János ur által legbiztosabban kiszámított
számok által egy hét alatt!

Ezen soha nem hallott, bámulatba ejtő tény
a lel- és külföld összes lakossága között
mozgalmat okozott, a minőeddig senkisémet
látott, mivel Mihalik János ur az egyedüli
a világon, ki oly kitűnő észbeli tehetség
felett rendelkezik, ki oly csodálatos műve-
leteket visz végbeszámolási által. Mekkora
azon szerencsés nyerők száma, akik már
évek óta kérének és kapnak szerencsehozó
számot e híres mestertől, ha csupán egy
hét alatt 42 egyén nyeri általa
termet? Hol nagy a baj, közel a segít-
ség! — Ezen példabeszédnek még talán soha
sem volt annyi jogosultsága és soha annyi
igazság nem foglaltatott abban, mint most,
midőn ipar és kereskedelem pangának, most
midőn munkaeőrv ezrével van feleslegben,
mert munkahiány van, — midőn ezrek néz-
nek a nyomor elébe, — ebben a szorón-
gattatásban küldött Isten gyors segítséget,
ezen nehéz időben jelent meg egy szeren-
cescsillag a szegények egén, egy eddig soha
nem hallott tehetséggel bíró ember, kinek
határtalan tudományát a világ csodálja.

Ezen ember Mihalik János ur, kinek
fenkőlt észéhez mindenki bámulattal tekint
fel, az emberiség segítő nemtője és boldo-
gítójaként jelent meg. — Husz level és 22
sürgöny, melyek egy hét alatt érkeztek be
az ország legkülönbözőbb részeiből, minden-
nemű közönségyívanító tartalommal iga-
zolják a világ bámulatát. — Ezen halaleve-
leket bárki megtekintheti Mihalik János ur
lakásán Kerepest-út 74 sz. I. emelet
7. ajtó alatt.

Óhajtom, hogy ezen esemény, melyet ezen-
nemű nyilvánosságra juttatok, mindenkinek ut-
mutatón szolgáljon, hogy ez uton közeled-
jék szerencsééhez, a mennyiben mielőbb
forduljon mindenki Mihalik János urhoz
azon szerencseszámokért, melyek által szer-
rencsét, boldogságot és jövőjét alapítja
meg. Mindenki azon tudattal írjon Mihalik
urnak, hogy szegényességének vége szakad
akkor, midőn a felelet megérkezik.

Teljes tiszteltel
Raudendori 402.
Schmidgy Ferencz rézöntő.

Mihalik János urhoz, Budapest,
Kerepest-út, 74. sz. I. em. 7. ajtó
ala címzendő levelekhez válaszdárra 3 drb
5 kras bélyeg mellékelendő.

Terno! Terno! Terno!

Tekintetes Tóth Anna úrnőnek a „Fortuna” lotto szerencseszáma kiadásának. Budapest, vámházkörút 2. sz.

Az ember földisé, — az emberi szív leg-becsesebb cselekménye, a legnemesebb cselekmény ember magának kifűzheti, holtározottan a jövővére érzésből fakadó, szenvedő embertársaként önmagát feláldozó segítség, főleg a gyors segedelem a nyomorban, mert aki gyorsan segít, kétszeresen segít. — Ugyanezen célt tűzte maga elé a híres és nemesebb Tóth Anna úrnő, midőn elhatározta magát egy játéktérrel dolgozni ki, melynek segítségével minden szegény ember javíthatja a maga és övéi sorsát és esendős, boldog napokat biztosíthat magának. Boldog az aki Tóth Anna úrnőnek, az emberiség boldogítójának játéktérrel használja, mert egyedül ez mutatja meg azon utat, melyen a szegény ember szerencséséjé felé, egyedül ennek használata juttat ben-nünket biztos ternonyereményhez.

A Tóth Anna úrnőtől kapott, ezen játéktérrel azonosított 17 23 43 számok segítségével nyertem 1. hó 23-án tartott Brnani húzásokon 3600 forintos ternót, mely engem boldog emberré tett, nautan önálló üzletet nyitottam belőle, magam ura leszek, tehát nem vagyok kénytelen ide-gennél szolgáltatásban lenni.

Mily örömmel pillantok ma családomra, mily boldog tudat az, hogy képes vagyok gyermekeimet tisztességesen felnevelni, művelt emberekké taníttatni! — És e szerencsét csakis a nemes és jótékony Tóth Anna úrnőtől kapott játéktérrel számoknak köszön-hetem, kit száz és ezerszeresen javadalmazzon a gondviselés! — Senki, még a leg-szegényebb ember se mulassza el Tóth Anna úrnőhöz fordulni.

Gondolja meg mindenki, hogy e nemes hölgy segítségét bárkinek is megadja! Gondolja meg mindenki, hogy csekély fáradság és költséggel bizto nyerenyményt ér el! Gondolja meg mindenki, hogy e jótékony hölgyhöz folyamodók minden gond és bánattól megváltanak biztos segedelem toly-tán és ha mindezen körülményeket meg-fentolta, akkor nem fogja elmulasztani a szerencse ez istennőjének oltalmát felkeresni. Kiváló tisztelettel!

Wiesenthal, Herrngasse 20. 17.

Schultz Márton, kereskedő.

Aki Tóth Anna úrnőhöz Budapest, vámházkörút 2. sz. akar folyton odni, ne mulassza el levelezni 3 drb 5 krros levél-elyeget mellekélni válaszádsára.

7786 szám 1885

ARVERÉSI HIRDETMEY.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagy-kanizsai kir. járásbírósg 7786/85 számú vég-rehajtó javára Salamon József szabari lakos ellen 550 frt tőke, ennek 1880 év Augusztus hó 9 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 112 frt 35 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kiel-gítési végrehajtás alkalmával bíróság lefog-lalt és 708 ltra becsült 2 drb. három ló 2 drb. ösz, 2 drb. sertés hizó, 1 kocsi, 22 kereszt csépleten rozsa, 3 kazal száma, 24 méter áru és rozsa 50 akó muszolt szilva, 13 drb. üres hordó, 1 drb. bór prés, 1 pálinkás kazán, 2 szekér szén és 66 drb. must-ra lakból álló ingóságok nyilvános árve-res után eladtnak.

Mely árverésen a 7786/85. 1885 kiküld-dést rendelés végzés folytán a helyszínen vagyis alperes lakásánál és szolejénél leendő eszközésére

1885 évi október hó 22-ik napján határidőből kifűzetik és ahhoz a venni szán-dékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg hogy az érintet ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsaron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX t. cz. 108. §-ában megá-lapított feltételek szerint lesz kifűzetendő.

Kelt N-Kanizsán 1885-ik évi október hó 7 napján.

BARTS GYÖRGY, kir. bírósági végrehajtó.

461 1—1

ARVERÉSI HIRDETMEY.

A nagykanizsai kir. törvszék telekvi osztálya részéről közhírré tételik, hogy a m. állam kincstár képviselőiben Bogay Odón nkanizsai kir. ügyész végrehajtónak Kolmár József végrehajtást szenvedő gelsel-lakos elleni 100 frt 10 kr. négis 188 frt 80 kr. tőke 7 frt 10 kr. becselési 9 frt 50 kr. jelenlegi s még felmerülendő költségek iránti végrehajtási ügyben a fentnevezett kir. törvszék területéhez tartozó gelsel 333 sz. tjkvben A + 1031 hr. sz. alatt felvett 662 ltra becsült ingatlan feltételeit a gelsel 557 sz. tjkvben A + 1322 sz. hrsz. a. jogiált 264 ltra becsült szőlő váltászköte-les/tekvőség. — tekintettel hogy az élet-nesz biztosítására a szolgalmijog az állam kincstár követésére megelőzőleg Kálmár Andrián sz. Kiss gergely (nézők) Anna

javára be van kebeleze, annak épedségen maradása mellett külön külön

1885 évi december 3-ik napján délelőt 10 órakor

Gelsén, a községbíró házánál Varga Lajos telpéresi ügyvéd vagy helyettese közbe-jöttével megartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kiküldési ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 1 hónap alatt, a másodikat ugyanattól 2 hónap alatt, a harmadikat ugyanattól 3 hónap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Kir. telekkönyvi hatóság N. Kanizsán 1885. augusztus 10-én.

CSERESNYÉS elnök. 464 1—1

EVELL jegyző.

4634 tk. 8b5 június 25.

ARVERÉSI HIRDETMEY.

A nagy-kanizsai kir. törvszék tkvi osztálya részéről közhírré tételik, hogy Zalamegye árvtára végrehajtónak Balázs János végrehajtást szenvedő borsai lakos elleni 514 frt. 45 kr. tőke 1876 évi június hó 10 napjától járó 7% kamatok 6 frt 87 kr per, 7 frt 60 kr végrehajtás ké-relni 10 frt jelenlegi s még felmerülendő költségek iránti végrehajtási ügyben a fent nevezett kir. törvszék területéhez tartozó borsai 18 sztkvben 1 1—9 sorsz. n. Balázs János tulajdonánál felvett 497 ltra becsült ingatlanok a hozzátartozó erdő és legelő illetőséggel együtt, — továbbá azon tjkben + 1 sorsz. a: felvett, váltászköteles 232 ltra becsült ingatlan

1885 évi december hó 12. napján délelőt 10 órakor

Borsai község házánál Zakal Gyula felpéresi ügyvéd vgy helyettese közbejöttével meg-artandó nyilvános árverésen eladtni fog.

Kiküldési ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 1 hó-nap alatt, — a másodikat ugyanattól 3 hónap alatt, — minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben megá-lapított helyen és módozatok szerint lefizetni.

Nkanizsán a kir. törvszék tkvi osztályánál 1885 évi szeptember hó 5-én.

CSERESNYÉS elnök. 458 1—1

EVELL jegyző.

4647/85 tkv.

ARVERÉSI HIRDETMEY.

A nagy-kanizsai kir. törvszék tek-ki osztálya részéről közhírré tételik, hogy Arvay Lajos Zalamegye tisztiel ügyésznek a m. állam kincstár képviselőiben Z. eger-szegi lakos végrehajtónak Kálmán Katián özv. Jankó Lázár végrehajtást szenvedő felső hábói lakos elleni 48 frt 43 kr. tőke a végrehajtás loganatosítási napjától mint esedékes 6 kamatok 98 kr per, 7 frt 30 kr. végrehajtás kérelmi 9 frt 50 kr. jelenle-gi s még felmerülendő költségek iránti vég-rehajtási ügyben a fentnevezett kir. tör-venyszék területéhez tartozó hábói 21 tk tjkvben A 121 hrszmi ingatlanok s azon lévő 14 népsor szám alatti háznak 276 ltra 490 hrszam tekvőségnek 101 ltra 951 hrsz. ingatlanok 365 ltra, — 1644 hrsz. tekvőségnek 15 ltra becsült Kálmán Katicza tulajdonát kepező hasonfele birtok részle-tenként külön

1885 évi december hó 2-ik napján délelőt 11 órakor

Hábóton a községbíró házánál Arvay Lajos zalamegyei t. ügyész vagy helyettese közbe-jöttével megartandó nyilvános árverésen eladtni fog.

Kiküldési ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni

Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, — minden egyes részlet után az árverés nap-jától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Kir. törvszék mint telekkönyvi ha-tóságunk Nagy Kanizsán 1885 évi július hó 6-ik napján tartott üléséből.

CSERESNYÉS 49 —1 EVELL kir. törvszéki elnök. kir. törvszéki jegyző,

UNIVERSUM

Illustr. Zeitschrift I. Belletristik, Kunst und Wissenschaft. II. Jahr-gang.

Járl. 24 Hefte, halbmonatl. Jedes Heft i. gr. lex.-Form mit 3 Licht-druck Kunstbeilagen kostet nur 50 Pf.

Abonnements bei sämmtl. Buchhög. u. Postanstalten. Mitarbeiter die besten und beliebtesten Schriftsteller und Meister der Kunst. Das erste Heft ist erschienen u. beginnt mit einer grösseren Novelle aus dem altrömischen Atrika

„Die Numidierin von Ernst Eckstein“

Zu beziehen durch Ph. Fischel's Buchhandlung in Gr.-Kanizsa & Csakathurn.

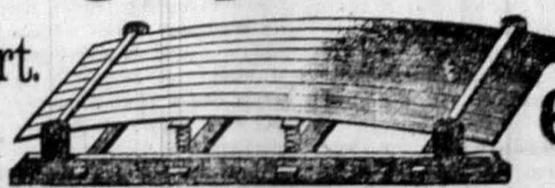
460 1—3

A nyári hó napokban, az élet-rend elleni csekély vétség miatt is, eméztőszerveinkben gyakran zavarok támadnak (székrekedés vértőlgiással, szivdobogás, fej-táján stb.) ily esetekben egy jó házi szer gyors alkalmazásával, melyen közelismérés szerint a Brandt R. gyógyszerész svájci labdaccai — más nagyobb bajokban mindjárt elejét vehetjük. Minden valódi doboz (a gyógyszerárakban 70 kr. kapható) cséj-jege: egy fehér kezesl. -vörös mezőben s Brandt R. névalírása.

395 1—1

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt. 6 frt.

Pótlék szalmaszakok és sóronybetétek helyett tisztá tartós és jutányos, különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrend-léseknel, megfelelő árlengedés. A megrendelés-kül az egy bel-b szűzössége és hossza tudatandó.

Főraktár: BÉCS, I. Neuer Markt, 7. 348 11—12

Zongora raktár.

Nagy választéka

UJ ZONGORÁKNAK

Legjobb bécsi gyártmányok

Régi, használt zongorák kleseréltetnek.

Rosenberg Adám

Tóth Lajos ügyvéd ur házában.

445 4—4

Éppen most jelent meg és ingyen kapható a

Képes Családi Lapok

VIII évfolyamának első száma.

Tartalom: Az utolsó rév. (Elbeszélés.) Tolnay Lajostól. — Erdei románéz (Költemény.) Bartók Lajostól. — Őszi este. (Tárca) Sziklány Jánostól. — Barababao. (Velencei történet) Tóth Bélától. — A boszorkány. (Theu-riet André regénye.) Az állatok erőképesége. (Ismerető tárca.) — A szo-bortika (Regény.) Tabori Roberttől.

E legszebb és legelterjedtebb szépirodalmi képes heti lap

ELŐFIZETÉSI ÁRA: egy negyedévre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt egész évre 6 frt.

A Képes Családi Lapok kiadóhivatala Mehner Vilmos, Bpest, papnövelde-utca 8.

451 2—3

Kundmachung.

Beim Truppen Spital zu Gr.-Kanizsa findet zur Sicherstellung der traitemässigigen Ausspeisung sowie der ärztlichen Bedürfnisse und die Reinigung und Ausbesserung der Kranken Leib-und Spitals Wäsche für das Jahr 1886. die öffentliche Verhandlung, bei welcher sowohl mündliche als auch schriftliche Anbote gemacht werden können am 19. Oktober 10 Uhr Vormittags statt.

Die Offrenten haben den Perzent-Nachlass den sie von den fest-gesetzten Einheitspreisen gewähren anzugeben. Die jährliche Verdienst-summe ist gegen 4000 Gulden. Die beläufigen jährlichen Erforder-nisse, die festgesetzten Einheitspreise für die Ausspeisung, überhaupt die nähern Bedingnisse über diese Sicherstellung, sind in der Kund-machung im Stadthause zu Gr. Kanizsa oder in der Spitalskanzlei einzusehen

Gr.-Kanizsa im Oktober 1885.

Von der k. k. Verwaltungs-Commission des Truppen Spital zu Gr. Kanizsa.

454 2—3

Bevezetés: Bajza-utca 4. sz. léte intendő a lap szellemi részére vonatkozó minden küldemény.

Küldőhivatalt: edvárdváros 1.

Hírmunkások levelek csak ismert kasszából fogadhatók el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei ügyvédegyület, a Nagy Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bank egyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvételű társaság és önszervező szövetség hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 5 ft. — kr.
Fél évre 3 „ 50 „
Nagyedévre 1 „ 25 „

Hirdetések feltételei és szabályai.

Arveriai s egyéb hivatalos hirdetések 30 kr. költségűen felül 100 szög 1 ft. szentel minden szöveg 1/2 kr.

Nyitási díj 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

Főváros és vidék.

Kilencszázánál többen indultak el csütörtökön reggel Zalamegyéből a fővárosba hogy megismerjék nemzeti haladásunk nagyszerű fokmérőjét, az országos kiállítást és hogy megtekinthessék egyúttal a fejlődésében folyton rohamos léptekkel haladó fővárost, melyre nézve több puszta frázisnál, ha azt az ország szívének nevezik.

A minap erről a kirándulásról szólván, telemítettük azon kellemes és hasznos eredményeket, melyekkel ez a tömeges látogatás jár egy első sorban az iparosok, valamint a társadalom minden osztálya részére. Újból kívánjuk, hogy a kirándulással ez az örvédeteres eredmény valóban eléretett legyen. S hisszük is, hogy meglesz.

És — eltekintve a kiállítástól — magának a fővárosnak megismerése is bizonyára nagy hatással lesz ama nem csekély számú kirándulóra, kik vagy most látják először hazánk fővárosát, vagy igen régen látták mikor az csak főváros volt, de világváros még nem.

Most az. Nemcsak a mi hazafiágunk, büszkeségünk tekinti annak, hanem világvárosnak ismeri el a külföld is, mely nagy politikai, gazdasági, sőt egyéb tekintetben való, kulturális, művészeti stb. fontosságát tulajdonít Budapestnek. Azok a politikai mozgalmak, melyek Budapesten történnek, élénk megfigyelésben részesülnek mindama tényezőknél, melyek Európában politikai csatáknak; azoknak a politikai enuncziációknak, melyek Budapesten elhangzanak, egész Európa diplomáciájára szolgál auditoriumául. Budapest az európai kereskedelemnek egyik emporiuma, nemcsak a kereskedelem fekvésénél, hanem gabonapiacának nagy szabásánál és üzleti viszonyainak kiterjedtségénél fogva is. És hogy egyéb kereskedelme és az ennek alap

ját képező ipar szintén legalább is nagyon közel áll a világváros nívójához, azt mutatja a kiállítás, melynek tulnyomó anyagát minden téren éppen a főváros szolgáltatja, de mutatja ezt egy figyelmes séta is Budapest utcáin: a fényes kirakatok, az óriási tüzletek, a gyárak és egyéb iparvállalatok imponans legiója, a főváros minden érében hatalmasan pezsgő, lüktető élet, a minden irányban való közlekedés kényelmessége, a lakosságnak úgy szólnán évről-évre bálumlatos mértékben való szaporodása; ez összevéve a nagyvárosnak, a világvárosnak nemcsak színt, hanem jelegét is megadja a magyar fővárosnak.

Az elsorolhatnánk ily nagy mértékben történt fejlődésével — mint futólag említettük — lépést tartott Budapestnek kulturális és társadalmi fejlődése is. A tudományos, irodalmi, művészeti, humanisztikus intézetek oly sorával dicsekszik hazánk fővárosa, hogy e tekintetben is kiállja az aránylagos versenyt a többi világvárossal, melyeket a mi haladásunkat kicsinylők nagy sokasága portentumoknak tart és kiált ki hozzánk képest.

Ami szép, hasznos és szükséges, az mind koncentrálna van a magyar fővárosban, melynek külső díszes máris olyan, hogy Budapest joggal számítható a világ legszebb városai közé. Nemcsak egyes speciálisai, a Dunasor, az Andrásy-ut, Margit-sziget, az építőkörút, valóban olyanok, hogy páriákat ritkítják, nemcsak ezek gondolkodnak Budapestnek külsőleg is pompás nagyvárrossá tételéről, de a fiatal óriásnak minden tagja egyre növekszik, izmósul, erősödik s ha meggondoljuk azt, hogy ez a szinte mesés haladás, ezek az óriási vívmányok alig néhány rövid évtized szállé ményei, akkor miután semmi okunk, a további felvirágzást félteni — Budapestnek képe még néhány

évtized múlva úgy áll előttünk, mint olyan világvárosé, mely nemcsak a magyar hazának képezi csillogó gyöngyét, hanem mely az egész kultur világnak egyik k magaslándó díszét képezi.

E ragyogó képet pedig nem pusztán valami tulvérmes, hazafias elfogultság látatja velünk, — a tények, a máris valósággal elért sikerek, garanciát nyújtanak arra, hogy ez az ideál is meg fog valósulni, talán még szebben, mint a hogy ezt előre képzelni tudjuk.

Mindnyájan egyenlően érezzük azt az örömet, azt a büszkeséget, mely azoknak keblét dagasztja, kik most ott fenn a fővárosban annyi szépnék és nagyszerűnek láttára, élvezetere kétszeresen büszkéek arra hogy oly nemzetnek tagjai mely a semmiből mert hiszen mi volt Budapest azelőtt? ilyen központot tudott magának teremteni.

Am, ha — mint természetes — teljesen együtt érzünk a fővárost elragadtatással szemlélő vidékiekkel együtt érezzük velök azt a legalább is nyomasztónak nevezhető érzést is, mely talán már ott fenn is belevegült a büszkeségbe és örömbé, de minden esetre kettős súlylyal nehezedik a főváros vidéki látogatóira, mihelyt a hazai civilizáció haladás. fény és pompa központjából ismét hazaérnek — a vidékre

Párhuzamot vonni, összehasonlítást tenni a magyar főváros és vidék között szinte bajos is a roppant nagy aránytalanság következtében, mely a kettő között létezik e megkérdellett összehasonlítás deprimáló volta annál rosszabbul esik, mert ime az öröm kitörő hangjai után azonnal fájó hűrokat kell pengetni

Hogy a főváros több s hogy ezentúl is több legyen a vidéknél azt értjük természetesen, sőt szükséges

nek is találjuk. A főváros mintegy képviseli az országot minden tekintetben és e reprezentálás minél nagyobb-szerű, annál többé vehető, annál jobb fogalmakat teremt magáról az ország maga

De kívánatos volna, hogy a képviselő megfelelően képviselne hogy a központ annak legyen a központja, eszenciája, összefoglalója, ami körülte tényleg van. A főváros fejlettsége, nagyszerűsége lenne képe az ország, a vidék fejlettségének. És ami ott együtt van a fényes keretben, annak részletei legyenek feltalálhatók a vidéken. A főváros virágzása legyen az az ékes rímába foglalt fényes tükör, mely mutatja, mikép virágzik az ország

Most a fővároshoz képest nagyon is elhanyagolt állapotban van a vidék. Amott minden, itt igen-igen kevés. Nagyon soknak, ami ott kifejlett, tökéletes formában van meg, a vidéken még halvány árnyékát sem lehet találni. A vidék politikai, gazdasági, kulturális, társadalmi élete, tiszta és belső fejlődése mérhetetlen távolságra van a fővárosétól. Haladás itt is van ugyan — hiszen véghetetlen csapás lenne, ha nem volna — de a vidék haladása egyrészt olyan kisszerű, másrészt pedig olyan nehézkes, hogy az amott folyó gigantikus fellendülés mellett ez egészen elenyészik.

Persze, hogy ez nem jól van így. Valódi a fölvirágzás csak akkor lesz, ha kiterjed az egészre. A vidék a maga erejéből sokat tehet, teaz is, de ez nem elég. A főváros sem tudta volna ennyire vinni ha az állam, a kormány nem protegálja oly hatalmasan. Nem irigyejlük e protekciót, mely ily eredményt hozott létre. De a magunk részére, a vidék részére is kértünk több segínyt, több gondot, több figyelmet. Mi is haladni akarunk s azt akarjuk, hogy ha büszkédkünk a fővárosért,

Tárcza.

Az unalom.

— A „Zala” eredeti tárczája. —

Asszonyom! Ön elég bátor, a szellemessége veszélyeztetéséről való teilem nélkül bevallani, hogy unatkozik. És be fogja ön vallani azt is, hogy részéről sem közönséges vakmerőség, elmélkedni, az unalomról, sőt erről a témáról elmélkedni egy szép és szellemes asszony előtt, aki — nohát, aki éppen unatkozik. Az egész elmélkedésről azután nagyon fel, hogy nomenjében egyszersmind benne van omenje is: én unalmas vagyok, ön még jobban unatkozik s az a misem sejtő, jövedvő halandó, ki e sorokat szórakozás végett futja át, egyszerre csak azon veszi magát észre, hogy ő is tagra nyitja az unalom természetes kapuját: akkorát ásit, hogy a keveset utazott ember, aki meglátja, egészen korrekciót fogalmat kap a Mont-Cenis alagutól, melynek vakvitéz-egyen hihetőlegesen pompásan lehet — aludni.

Ilyen kevéssé bizáto auspiciumok között fogok hozzá a tárczáimhoz, de a témát ön adta s adott ígérettem: kívül páranesolólóg lép fel az én kínzó szellemem, a szurtosképző Pista gyerek is, aki egy-két óra múlva kerülhetlenül itt terem, hogy kárörvendő vigyorossá kéziratos kerjen az újságyár olomfogó molochja számára.

És nézze, asszonyom, mintha az idő, leki állapunknak eme kétségbevonhatlan tényezője, is arra intene hogy ragaszkodjunk az ön által toltandó „adott tárgyhoz”. Olyan lomha nő, borus, saros ösi délután van, amilyen előszertettel szoktak felhasználni az angol regényírók hősei és hősnői unalmas párbeszédeikhez. Az en-

cseppek is olyan fáradtan, unottan verődnek az ablakablakhoz, mintha most jöttek volna vissza gyalog Kelet-Ruméliából, mintha megintertvöltök volna Karawelov miniszterelnököt, kinek enuncziációi tudvalevőleg nem éppen vannak bővöen annak, amit eszrit alált szoktunk érteni. Egy most a világra jövő gyermek a világot egészen szürke színekben pillantán meg, olyan szürkének amilyen a teoria és az — unalom, mely két fogalom különben igen gyakran egybevá.

És én, mint a természet rajongó bálmulója, annyira átérzem ezeket a külső inféseket, hogy bensőm is szürkülni kezd; szürke színe támad a valódi alizarin kéttős kopirtintápnak is, melybe a kezemből bizonyára unatkozó tollat mártom; leltem egyszerre elveszti fogékonyágát minden iránt, ami a jelenben érdekeli tudja; közönyössé válik előtte a görög-szerb mozgósítás, a beteg ember berlini köszvénye, a velszi herceg budapesti mulatozása, a „Fekete Gyémántok”-nak különleges lüto-zénné változása és valamennyi nagyvilági esemény, melyek iránt pedig, mint vidéki lakoskeresztőnek, tehát mint zsurbalispizikai „Mädchen für Alles”-nek hivatalból érdeklődni tartoznám. Sőt — lass but non least — szivem camera obscurájából hirtelenül eltűnik az a pirosképző, kedves leányarcz, mely abba a régen beköltözött határozatlan terminusra s mely nemcsak érezni, de gondolni valót is ad nekem eleget.

Eltűnik, mondom, s helyette fanyar mosolylyal idetelpszik mellem az iróasztalhoz egy ódivatu, hamuszínű ruhába öltözött hölgy, fonyadt arccal és idomokkal, ajka körül az a félig gúnyos, félig bánatos kifejezés, mely az aggászókat jellemzi. Amhár nem látom isten mentis, hogy lassan, — de tudom, hogy két harimya van rajta s noha nem tudja szük-

segésnek, magát bemutatni, mégis rögtön ráismerem; közös ismerősünk ez nekünk, asszonyom, ez ő, a megtestesült Unalom.

(Amhár meglehet, sőt valószínű, asszonyom, hogy ön más alakban ismeri Ö unalmasságát. Önnek hihetőleg nem mint matrona, hanem talán mint borzashaju, szeniális öltözötű tárczairó jelentkezett, aki hatás tekintetében méltón versenyez az én partában fejezett vendégemmel.)

Ez tehát mellem ül, kezét nyújtja, — olyan aszott ez a kéz, mintha tulajdonosa egy múmiától örökölte volna és olyan hideg, mint egy kameszkai ajtókilincs december közepén — azután megszólal lágyadnan és olyan vontatótt hangon, mintha minden egyes szavát a déli vasutnak egy külön tehervonata hozná elő torkából:

— Lupulus ur, hogy érzi magát?
Ezzel a kérdéssel szoktam kisdíák koromban megkezdni a kurizálást a felsőbb leánytanodai hálokban, pedig azokra nem unatkozni jártam.

— Köszönöm kérdését asszonyom.
— Kérem, kisasszony.
— Pardon; hiszen tudom. Estére Krajczár jó.

— Micsoda bolondokat beszél ön össze?
— Még egyszer bocsánat. Azt a felkegyelmű Számi gyereket csitálom. Tetszik tudni; mikor magának nincsenek gondolatai, akkor mindig csitálom.

— Szép, most már értem. És mikor nincsenek gondolatai?

— Mikor unatkozom.
— E szerint tehát gyakran unatkozik?

— Az.
— Tessek? talán igen akart mondani?
— Az; hanem így rövidebb.

— Bravo; itt már kevés munkám lesz; hiszen ön már beszélni is lusta.
— Az.
— Tehát tudja már, miért unatkozik?

— Talán, mert ön it van?...

— Goromba. Azért, mert lusta.

Ezzel fogta magát és kilebbent a szobából, akár egy barázdátilegető.

Magamban maradtam s ráterem gondolkodni magyarázatra felett. S ez kielégítő, azért unatkozunk, mert lusták vagyunk. Ennél a passzusnál ne lakadjon az ön piciny ajkairól is, asszonyom, az a méltatlankodó „goromba” felkiáltás. Igazán nem ok nélkül fogadtam el minden ellentmondás nélkül Unalom-vendégem unalom magyarázatát.

És mégis, minden teiretrészt kiderülése vegett, rektifikálom, jobban mondva enyhitem, azt a magyarázó szöveget. Jobban is hangzik, meg talán igazabb is, ha ebben az esetben a lusta szót felszerélem fáradtatl.

Unalom — fáradtság — lustaság.
Ki vagyunk fáradva, asszonyom, — unatkozunk.

Azaz csak ön, mert az én vendégem már elment.
Ha az ön még nem távozott el, eddig bizonyára megadta önnek is a magyarázatot. S ön is elfogadja, ön is belátja, hogy igaz.

Anyival szivesebben adhat neki igazat mert így ki van unatkozva — bocsánat — az unalom.

Fáradt lélek pihenése. Senki sem veheti rossz néven tőle.
És legyen vigasztára, hogy ragyony léleknek nincs szüksége hosszú pihenésre. Nem is bírja ki soka. Ön az unalmat fogja leg hamarabb megünni.

Tartson meg tovább is kegyeiben asszonyom, s ha legközelebb e szavakkal fogad: „már nem unatkozom, — elég igazságzerető ember vagyok — ne tessék mosolyogni — hogy ezt az örvédeteres hírt ne tulajdonítsam ennek a szürke csevegőnek.

Lupulus.

magunkért ne kelljen szegyenkezniük mellette.

Emelje a kormány, az állam — a társadalommal karöltve — a vidéket. Jutasson neki többet a közintézetekből, fordítsa figyelmét kulturális életére és viszonyaira, lendítsen csak állapotján, — virágoztassa fel a vidéket.

A munka nem sokkal kevésbé lesz üdvös, mint a főváros felvirágoztatása.

Félmunka lenne, ha csak az utóbinál maradnánk.

A félmunka pedig nem sokat ér

Nyilvános felolvasások.

I. i. Az őszi és téli hosszú esték ugyan csak megtöltik a kávéházakat és klubhelyiségeket. A férfivilág idejéről, hogy a rövid nap fáradsalmait csendes pipa-, vagy kártyaszóval kipihenje. Egyéb szórakozás nem kínálkozik számukra.

Tehát a férfiaknak még csak van találkozási, szórakozási helyük: a kávéház vagy klub. Ezt azután fel is használják minél kiterjedtebb mértékben. Ott ülnek ebéd után, vacsora előtt és vacsora után. A szórakozásnak majdnem a nyári ideje jut, mint a munkának.

Hogy e mellett kevés jut a családi körnek ez az illeték dolga. Teljesen magánjellegű dolog. Kiki ott keresi az élvezetet, ahol megtalálni reméli. A férfiaknak megvannak az ő kávéházaik és klubjaik.

Hát a nők? Nem lévén nálunk szokásos dolog a nők kávéháza vagy klubja, őket szépen otthon felejtik a teremlése urai. Mulassanak úgy, ahogy tudnak. Egy olyan hosszú estén mennyi fehérműt lehet megfolytani! S ekközben beszélgetni is lehet; — tehát van multság elég.

Hát a harisnyakötés és ruhafoltozás bizonyára mindakettő igen hasznos valami a háztartás körül s hogy munkaközben még beszélgetni is lehet, ez már társaságok számára is szinte kellemessé teszi ezt a foglalkozást, mely ellen sem elvi, sem egyéb kifogása nem lehet senkinek. Mindakettőnek — a klubnak is, meg a harisnyakötésnek is, — a maga szempontjából megvan a maga jogosultsága.

Amde az mégis csak igen kellemes, más oldalról pedig felette hasznos lenne például a mi városunk közönségére nézve, ha addig is, míg a farsang mulatságainak ideje megjön, némi változatosságot lehetne behozni esti szórakozásába; ha időről időre valami magasabb, szellemi élvezetben részesülne a közönség.

Egy nevezetesebb kongresszus.

Kardnak kard a vége. Sok eset van ugyan arra is, hogy a tollnak is kard a vége; de vajmi kevés arra, hogy a kardnak legyen toll a vége. A karddal kezdett művet ritkán végezte még be toll; míg a zöld asztalnál szerkesztett békepontokat rendszeren karddal szokták megprecsetelni.

A kongresszusok nem is egyebek, mint néha elmésen, többször nevelésesen egy kaptárra húzott olyan tragikomédiák, a melyekben soha sem játszanak az igazi szereplők. Midőn a hatalmak összeülnek konferenciáznia a béke megszilárdítása végett biztosan lehet háborúra számítani.

Olyan az, mintha egy tele bognács melé oda települne egy csapat éhes ember a fölött tanácskozandó, hogy a bognács taralmát a fölfalástól megkímélje. Tartják egymást bonmottokkal, csengő-bongó üres diktációkkal, hogy mindegyik meggyőzze a másikat arról, hogy ő nem éhes, és hogy csupán a közjót akarja; alattomban aztán belebeszélnek a bognácsba, kiszemelve magának a legközelebbi kőzetet, mint végeztek.

Egyébiránt a kongresszusokban nem is az a legérdekesebb, hogy mit, hanem hogy miként végeznek. Az pedig néha igen mulatságos.

Hozunk föl egy példát, mely bár ez előtt egy pár századdal történt is, kissé halványabb vonásokban ugyan de napjainkban is csak régi kosztümben ékeskedik.

Az 1797-ben Ryszwickben kezdett, Hágában folytatott, Hallban bevezetett és ugyan csak Ryszwickben aláírt békeértekezlet neveléses képét nyújtja annak a mihaszna intézménynek, a mit diplomáciai kongresszusnak neveznek.

A követek először is azon kezdtek a tanácskozást, s pedig állva, hogy ki hol üljön? A császári megbízottak az asztaltól vindikáltak magoknak, a spanyol követ pedig azért neszegett, hogy az ő helye okvetlen két császári követ közt legyen, különben hazamegy. Azután napokig elvesztek a fölött, hogy egy-egy képviselő hány inas, kocsit, lovat és kocsist tarthat? A szolgál-

Ennek a magasabb, szellemi élvezetnek a megszerzésére pedig nem kell költség, sem valami nagy fáradság, csak egy kis jóakarát a közönség iránt és a közönség részéről. Közös igyekezettel igen könnyen volna érhető, hogy az őszi és tél folyamán — a zajosabb multságú farsangot kivéve — alkalmas helyen hetenkint egy-egy nyilvános felolvasás gyűjtene egybe a város intelligens közönségét.

Más vidéki városokban — akárhánynak kisebbben a miénkél — divatban, szokásban van régóta a felolvasások rendezése; a város közönsége szívesen szokik hozzájuk és látogatja meg azokat. A változatosság, a kellemes szórakozás és az — ingyenes élvezet elég erős három faktor arra, hogy publikumot tudjon vonzani.

Az egész dolog attól függ, van-e, ki az ügyet kezébe veszi, a rendezést, a létrehozást illetőleg, meg azután, hogy akad-e vállalkozó, azaz felolvasó elég.

Nagy-Kanizsán igen könnyű szerrel megtalálható mindakettő; olyan is van itt elég, ki az ügynek tényleges kezdeményezésére hivatott és felolvasó is van elég, kitől a közönség joggal remélhet valódi élvezetet.

Az elsőre nézve ott vannak mindenekelőtt a társas egyesületek, melyek közül mind egyiknek nyíltan kifejezett célja: »a város társadalmi életének kifejllesztése, kellemesebbé tétele.« Volt is olyan idő, mikor a társas körben sűrűn tartottak felolvasásokat; két évvel ezelőtt — de már exkluzív jellegű közönség, épen csak a kaszinó közönsége előtt, a kaszinóban volt egy pár felolvasás, volt továbbá a kereskedő-íjjak önképzőkörében stb. A felolvasások látogatottság tekintetében ugyszólván kivétel nélkül sikerültek.

Az idén a többiek mellett itt van az irodalom és művészetpártoló egyesület, mely a közönség részéről elég pártfogásra talált, hogy már most az egyesület ilyenműt élvezetek szerzése által viszont kimutassa a közönség iránt való háláját. Az egyesületnek a jövő hó elejétől fogva nagy és díszes helyisége van, mely ilyen célokra kiválóan alkalmas. Az egyesület az irodalom és művészet pártolására alakult s ehhez képest vannak egyes szakosztályai.

Rendezzenek a szakosztályok felváltva irodalmi és művészeti estélyeket; a közönség szívesen fog ezeket eljánni és az egyesület irányában le lesz kötelezve.

E mellett rendezhet felolvasásokat a többi egyesület is, sőt, hogy e — társadalmunkra nézve igazán fontossággal bíró — ügy sikerét biztosítsuk, azt mernénk indítványozni, hogy a fővárosnak és sok vidéki városban létezőknek mintájára alakuljon városunkban is egy felolvasásokat rendező

személyzet közül hány viselhet kardot az oldalán, hány dorhat pisztolyt a nyeregkapájában és hány járhat pálczával? Nyilvános helyen ki köszöntse a másikat, ki térjen ki a másiknak és ki menjen elől?

A császári követek nem akarták »excellenciás« uraimnak elismerni a vallás- és lejedelmek meghívóit, mire a brandenburgi választó fejedelem követte kijelenté, ha őt excellenciás címmel nem tisztelik, úgy fejedelme kivonja csapatát Magyarországból! Ez a nyomós argumentum azután döntött.

A császári követek maguknak a palotában külön helyiséget és lovak számára külön istállót követeltek; erre kijelentik a többi meghatalmazottak is, hogy akkor nekik is azt adjanak. Minthogy pedig a palotában ennnyikülön helyiség nem került; szépen megfértek a követ urak egy közös teremben és lovaik egy közös istállóban.

Egy ízben az ajtónálló épen akkor tüszentette el magát, midőn a bajor követ mellette elment; a követ azt személyelleni »sajnos« tiszteletlenségnek veszi s rögtön a kongresszus elé terjesztette mint rendkívüli ügyet, a portásnak illő megbüntetésé végett.

Ezt a haszontalan időtöltést és buzavonát, mely alatt folyton ömlött a vér a csatateréken, a hollandi király végre megúvált, saját szakállára külön konferenciát hívott egybe. Két katonát (Portland és Boufflers) összejel tehát Hallban és ott néhány órai járkálás közben megállapodásra jutott. Midőn ezen megállapodást a kongresszus elé terjesztették, a francia követ így kiáltott föl: »Igazán sajtáságos, hogy míg mi itt veszekszünk és szitjuk a háborút, két katonát eszközöl ki a békét.«

A béke tehát, miután még néhány napig a fölött vitatkoztak, hogy kinek a neve legyen elől, jobbról, vagy balról és ki fogja kezébe a tollat először, — szerencsésen aláíratott.

És ezután a kongresszus utánalinnegy évre fölböngött a spanyol örökös-háború. Vajjon a Konstantinápolyban most ülésező kongresszusnak lesz-e eredménye? Az Yildiz-kioszkban talán igen; de Rumeliában aligha!

REDEY ISTVÁN.

egyesület. Nem valami klub — ebből ugyanis sok van már — hanem egy igen csekély, vagy épen semmi tagsági díjjal egybe nem kötött szövetkezet, mely tisztán csak a felolvasások rendezésére alakulna, tagjainak nem annyira anyagi, mint inkább szellemi és erkölcsi közreműködésére támaszkodván.

Külön helyiségre sem lenne szüksége ennek az egyesületnek; akarmelyik másik egyesület a legnagyobb szíveséggel átengedné neki időről-időre egy estére helyiségeit. A felolvasásokat rendező egyesület csekély folyó költségeinek lefedésére pedig a város mint ilyen vállalkozhatnék, tekintve azt a kulturális missziót, melynek betöltésére ez az egyesület a város közönségével szemben vállalkoznék.

Nagyon sok közéleti indítványunk, terünk hajótörést szenvedett társadalmunk közönségén. Talán ez lesz sorsa ennek a legújabbnak is, melynek keresztülvitele pedig czélszerűsége és hasznossága mellett épen nem kerülne valami nagy megerőltetésbe. — Am ha most nem valósul is meg, él bennünk a remény, hogy valamikor kedvezőbbek lesznek társadalmi állapotaink s talán lesz akkor, aki erre az indítványra visszamelekezik s azt újra feleleveníti, a sikerre való több kiáltással.

A budapesti kirándulás.

A program.

A városunkból e hó 15-én Budapestre induló kiránduló társaság részére a főrendezőség a következő programot állapította meg:

1. § Az út tartama 3 nap; a vonat indul N.-Kanizsáról október 15-én reggel 6 óra 41 perczkor; Budapestre ér 1 óra 53 perczkor; visszautazáskor indul Budapestről folyó hó 18-án este 7 óra 17 perczkor; N.-Kanizsára ér éjfélt után 2 óra 32 perczkor; megállás az állomásokon menetrend szerint.

3. § Az egész út tartama alatt a vonaton és a fővárosban, valamint a szállásolási területen a rend és fegyelem fölötti felügyelet a főrendezőség kezeibe van téve; a főrendezőség és a társaság minden tagja jeltűnyet visel.

3. § A főrendezőségnek jelentendők be az összes panaszok, ezt illeti a felmőrlendő bármely zavarok és kihágások elintézési joga.

4. § A főrendezőség tagjai Dr. Tuboly Gyula, Horváth Károly, Baboss László.

5. § A közönség tartozik magát fegyelem és rend tekintetében, a rendezőség utasításainak és rendelkezésének alávetni.

6. § A rendezőség gondoskodik a közönség elhelyezéséről a vasuti kocsikon; az elszállásoláskor, a vezetésről, fegyelem és rendről; a társaság összetartásáról, s őt illeti a jog, határozatait ezek tekintetében azonnal legszigorubbán végre is hajtani.

7. § Menetdíj, elszállásolás, szolgálat, kiállítási beletji-jegyek fejében 5 ft fizetendő — s erről igazolvány adataid; s ez a beosztásnál felmutatandó és az egész út tartama alatt megőrzendő.

8. § Mindenki csak III-ad osztályú ülőhelyre tarthat igényt; II. osztályt kivételesen — és a főrendezőség által láttamozt jegy mellet — csak öregek, gyermekek betegesebb egyének; rendezőségi tagok; esetleg gyöngébb idegzetű nők vehetnek igénybe.

9. § A kocsikban ülők létszámát a forgalmi és vasuti szabályok határozzák meg.

10. § A kocsikba felszállás a rendezőség kijelölése s engedélye mellett — az igazolvány előmutatásával történik; engedélyt és igazolvány nélkül felszállni tilatik.

11. § A kiszállás a Deli-vaspályatársaság budai indulóházánál történik, innét a társaság — az esetleges fogadtatás után — társaskocsikon (omnibusz) az alaguton, lánchidon, Andrásy-uton át, szállására (a régi lövöldébe) tér ahol podgyaszat lerakja, honnét az állatkertbe menő.

12. § 16-án, azaz pénteken reggel a kiállítás megtekintése következik a rendezőség bevezetése mellett; aki is evégből reggeli 8 órakor a lövölde előtt a 3 darab kiállítási beletji jegyet — az igazolvány felmutatása mellett — kiadja.

13. § 17-én, azaz szombaton, a kiállítás másodizbeni megtekintése; mindazáltal a napon azok, akik nem a kiállítást hanem a nemzeti muzeumot, az elevatorokat és a közvágóhidat, vagy épen a Margitszigetet s Budát akarják megtekinteni, a csoportok megalkítása végett

1.) a Margitszigetre: Horváth Károly és Fabian Ferencz, 2.) közvágóhidat és közraktárhoz Hencz Antal, 3.) Nemzeti muzeum: Baboss László, Tuboly Gyula uraknál reggel 9 órakor a lövölde előtt, vagy előtte való napon a lakásán.

14. § 18-án azaz vasárnap délelőtt a kiállítás 3-ad izbeni megtekintése, 2 órakor kivonulás a lövöldéig; e végből 2-kor gyülekezés a lövölde előtt.

15. § Mindeme napokon a kiállítás területén találkozási helyül: a debreczeni csárda; és déli 12 óra; a város területén: az operaházzal szemközti levő Ruser vendéglő és esti 9 óra állapítatik meg.

16. § A fővárosny megtekintése után d. u. 5-kor ismét gyülekezés a lövölde előtt, felszállás a társas kocsikra, 1/2 6-kor indulás a budai indulóházhoz s itt beszállás a 10. § értelmé szerint; 7 óra 17 perczkor indulás a vasuton haza. Figyelmeztetik mindenkit, hogy a hazautazásra rendes időben megjelenjenek, mert elkésése esetében más vonaton igazolványa nem érvényes.

17. § Ezen szabályok és részletes utiterv mindenkinek mihez tartani végett kiadandó. Kelt Nagy-Kanizsán, 1885. október 14. A főrendezőség.

Az indulás.

Az a mennybéli vízvezetékigazgató, aki mióta a klasszikus istenség Jupiter & Comp., csödbe került, a ven Pluviust helyettesíti, ugylátszik meghaligalta húzó imádságát annak a kilencszáz jámbor embernek, aki csütörtökön reggel Kanizsáról extra-vonaton elindult kiállítást látni — Budapestre. Egészen csütörtökig mindennap sirva kószáztott be a hajnal, melynek színe a legkesőbb módon kiirónizálta azokat a fantasztikus poétákat, kik róla zengve az ég szűré, hájos, pirosságot szókat emlegetni szentimentális lírizásokban. A csütörtöki napkelte sem igen szolgálatot volna ugyan valami Mészöly- vagy Ligeti-féle hajnali tájkép illó modelljeül, de mégis kilencszáz szorongó kebel számára enyhítő balzsamot képeztek azok az esőcseppek, melyek e reggelen nem estek. Az a Londonra emlékeztető köd pedig, mely úgy reggeli négy és öt óra között borította a vasutra gyalog és kocsin baktatók útját, ez a köd meg szinte jól esett a lokálpátróknak. Egyszóval nagyvárosias allure-t kap tőle az utca, másrészt meg elfűdi a petróleumlámpások meláhu pislogását s így legalább nem látni, milyen rosszul van az utca világlva.

Mindazonáltal ott kinn a pályaudvaron nem lehetett hallani emmi komolyabb panaszt utközben történt balesetekről, sőt csupa derült jókedvtől szongott a nagy bejárócsarnok, hol az egymástól érkezők szívesen üdvözöltek egymást, mint leendő utitársak.

Felhatkor már tele volt a pályaudvar, az ét- és várterem és a különvonal waggójainak fele. El volt már helyezve a minorum gentium népesség, melyre nézve talán felesleges is volt a rendezőség bölcse inteme, hogy legalább két órával az indulás előtt tessék megjelenni. Ezek ugysem aludtak egész éjszaka az izgatottságtól és már éjjel után kezdtek kiszállingózni a vasuthoz. És be is ültek felszállás nélkül már öt órakor a »társasági vonat« hátuljába, óriási kocsijaiba, melyek közül egybe-egybe elfér akár nyolcvan ember is. (A rendezőség hihetőleg gondoskodott arról, hogy több is jutott mindegyikbe. — Nem bánják ezek, ha olyan laposra összenyomva érnek is Pestre, mint a heringek, csak »utazzanak« oda-vissza, »lakjanak« és lassanuk »világkiállítást« — mindezt összesen öt hítvány pengőért. Igazán, a halál sem lehet sokkal olcsóbb.)

A többi pedig türelmesen várakozott úgy hat óra ta ig, amikor megjelent a messias, azaz a főrendező dr. Tuboly Gyula, jobbra-balra elég bökezűen osztva az áldást a II-odik kocsiszályára szóló jegyek pébébe.

Volt is ezeknek keletjük. Hat óra után már el volt helyezve az egész utitársaság s egészen elől egy ma-odosztályú kupében felhétkor, tehát háromnegyed órával az indulás előtt, már háromszor fogták el a pagátot.

Ugy mesélték kinn a pályaudvaron, hogy annak a kupének a társasága mihielyt behelyezkedett, rögtön két négyes csoportba osztott, a kupé közepére állították két paktástakát játszó-asztalnak; arra a kérdésre pedig nem is került a sor, hogy van-e kártya, mert alig hogy megtörténtek a kegyelmes előkészületek, a társaság minden tagja elővette a zsebéből a négyesinü bibliját. Ezt egy sem telettette otthon, — a feleségeket igen sokan.

Dr. Tuboly, Horváth Károly és Baboss László, a főrendező szentháromság, egyszerre tíz helyen is láthatók. Mindenütt ott vannak, mindenkit ismernek, mindenkit utbaigazítanak és folytonosan kétségbe vannak esve. A rendezőnek ezek a tulajdonságai. Ők a háromszinü kardszalagrend nagyszalagosai; a rendezőség többi tagjai — csak olyan piktusz maszkulusok — keskenyszalagosok; az egyszerű rándulók-nak pedig kis kodárdájuk van a mellükön, kalapjukon, vagy a — zsebköbben.

A vonat kocsijai imponans sort képeznek. Huszonnégy kocsi — többnyire valószínűs óriáskocsik — kellett a társaságnak, mely ily aránylag igen rövid idő alatt verődött össze s melynek nagysága felülmulta a rendezők legvérmesebb várakozásait is. Legjobb eszeiben ötszázra számítottak s ime elindultak kilencszázra, miután a rendezők már szerdán vagy háromszáz embernek visszaküldte a pénzét, mert több számára nem volt hely.

A kirándulók közt képviselve a város és vidék valamennyi társadalmi osztálya a megye alispánjától az egy szerű földművesig.

a kényes uridamától a legkényelmelenebb szakácsnéig.

Csupa jókedvű, vidám arc, csupa élet, csupa öröm.

Negyed nyolckor indult utnak a mi extraczugunk.

„Mehet!”

Zajos éljen az indulók és az itthonmaradó kísérők részéről.

A vonat kirobog a pályaudvarból. Jó mulatást! szép időt!

A megérkezés.

(Saját külön tudósítástól.)

Budapest, okt. 15. — Ép most érkezünk meg. Az ut fáradalmait kezdi kipihenni a nagy társaság. — De tartásunk sorrendet. — A kanizsai állomáson a berakodás nehéz feladatát a rendezőség elismerésre méltón végezte. Mindenki kapott egy nemzeti színű kokárdát és egy programot. Nem lehetne ugyan mondani, hogy valami nagy kényelem volt, de az ilyen alkalmakkor előfordulni szokott túltelítettségre sem lehet panaszkodni. Vigan is haladtunk Komáromig, hol a 8. sz. II. oszt. coupéban ülökél ép, midőn a vonat az állomásra berobogott, egy rendkívül erős éles csattanás riasztotta meg. A vagon a velünk utazott Kr i p p l vasuti főfelügyelő által is megvizsgáltatván, a találtak, hogy csak egy jelenléteknél rugó pattant le. Erre felvéve a Komárom és vidékéről összesereglet körülbelül 50 löny, csoportot, Keszthelyen állítottunk meg, hol szintén circa 20-an szálltak be. Innét gyorsan haladtunk Székes-Fehérvárig, a közbeeső állomások legfőbbjének csak oda fűttengett a masina, mint a Körösieknek. Fehérváron valóágos ostromnak volt kitéve a restauráció, elmondhatni, hogy minden pohár sör egy-egy viaskodásba került. Itt Fehérváron tüzetesebb szemle alá vették azt a 8. sz. coupét, és bizony kimondták, hogy semmi szin alatt nem szabad tovább utaztatni, mert a sérülés elég veszélyes. Így hát megmenekültünk egy esetleges veszedelemtől és a vasuti szerencsétlenségek krónikája egy fejezettel szegényebb lett. De ezen incidensről a társaság nem értesült. A fehérvári állomásról már énekszóval vágattunk ki. D. u. 2 órakor értünk Budára, hol a fogadtatás, melyet számunkra rendeztek, igazán ünnepléses és e mellett szíves volt. Midőn az impozans vonat a pályaházba érkezett, nagyszámú díszes közönség zajos eljenzése fogadta. A ránk várakozó társaság élén álltak Dr. Apathy István letenyei, Inkey László kanizsai, Unger Alajos keszhelyi, Veszter Imre lendvai, dr. Berger István baksai kerületi képviselők kikhez Halvax paksi képviselő is csatlakozott.

A kiszállás megtörtéttével a képviselők közül előlépett A p á t h y István, és gyönyörűen átgondolt, tartalmas, majd lelkesítő beszédet intézett a zalamegyeiekhez. kik elhatározásukkal, hogy a kiállítás megtekintésére feljöttek, a haza iránti szeretetüknek és felvirágoztatására irányuló szép törekvéstöknek adták jelét. A szép beszéd szövegét a következő:

„Tekintetes alispán ur! Tisztelt uraim és hölgyeim! Jelenlévő zalamegyei képviselő társaim megbízásából mint azok legidősebbikének nekem jutott a megtisztelő szerencse, önöket a főváros területén üdvözölhetni, önökhoz az első lsten hozottat mondani. Midőn ezt őszinte szívből teszem, lehetetlen önök elhatározásaitól a kellő méltatást megtagadnom. Önök azzal, hogy az országos kiállításnak ily tömeges meglátogatására határozották magukat, valódi hazafiakhoz méltóan cselekedtek; mert megjelesükkel egyrészt a kiállítás anyagi sikere biztosításához járultak, másrésztől kétségtelevül igazolták azt, hogy hazánk szellemi és anyagi felvirágoztatásá iránt valódi érdeklődéssel viseltetnek. A kiállítás, azt hiszem, gazdagon fogja önök fáradozását és áldozatkészségét kárpótolni. Ott, ahol egyébkor a főváros közönsége üdülést és szórakozást keres, felhalmozva fogják önök találni mindazt, a mi egy nemzet szellemi és anyagi felvirágoztatásának kétségtelevül bizonyítékául szolgál. Önök azt a meggyőződést fogják meríteni, hogy Magyarország ma már nem pusztán geographiai fogalom a hogy e földön, melyen annyiszor apánk vére folyt, melyhez minden szent nevet egy ezred év csatolt, elő nép lakik, mely a tudomány, a művészet, az ipar és kereskedelem áldást hozó vívő anyait a maga részére biztosítani tudja és akarja, hogy e nép számára lépésekké közeledik ahhoz, hogy a civilizált nemzetek közt az őt megillető helyet méltóan elfoglalhassa. Elbéli reményekben és

önök kirándulásának a legjobb sikert óhajtván, ismételtlen üdvözölöm önöket.

A lelkesedés tetőpontra hágott és zúgó eljenzésbe tört ki, midőn a nemrég felépült s még most is gyengélkedő képviselő, nemes tüztől ragadtatva, emelt hangon hirdette, hogy ez a föld, melyen apánk vére folyt, melyhez minden szent nevet egy ezred év csatolt, fiainak ily lelkesége által haladhatott el annyira, hogy ma már az egész művelt világ előszavai kényszerül, hogy Magyarországot többé nem csupán geographiai fogalom, hanem számot tevő kulturállam.

Az eljenzés lecsillapultával Svastics Benó alispán köszönte meg a nem várt, szép fogadtatást. — Erre a kiállítási orsz. rend. bizottság részéről M a y g r a b e r nyug. ezredes mondott néhány üdvözlő szót és átadott az alispán kezébe 1600 db. kiállítási belépti jegyet. Kezdődött a bevonulás a szállásokra. 80 omnibus kocsiira telepedett a társaság s a lánchidon, fürdő-, marokkói-utcán és Andrassy-ulon hajlatott végig a Király-utca végén levő régi lövölde helyiségébe.

A hatalmas kocsiort minden utcán sűrű csoportokban nézte az ily szokatlanságokon kapva-kapó fővárosi publikum, több helyütt kérdést téve, kik ezek a felekkardázzant jó vidékiek.

A szállások a sugárut., opera-, pipa-utca több e czélra berendezett helyiségében történtek, a zöm azonban — mintegy 4-500 — ember a lövölde hatalmas termében talált valóban tiszta, kényelmes szállást.

Csaknem bajt okozott, hogy csak 750 személyt avasált a rendezőség, illetve ennyi ember száma rendelt szállást, holott tényleg 930-an érkezünk. Az elszállásolás megtörtéttével apróbb csoportokban oszladottunk szét, el a főváros látványosságainak megtekintésére. Legtöbb ember a színházakba tödül. A kiállítást holnap d. e. 9 órakor tekinjünk meg, hol — miként ezt a fennevezett Maygraber ur kijelentette. — ránk ünneplés fogadtatás vár.

A hangulat általában kitünő, a rendeltetés és méltó elismerés illeti a rendezőséget, főleg, dr. Tuboly Gyula, Horváth Károly és Baboss László urakat, kik fáradságot nem ismervé, teljesítik a rendezés néhez munkáját.

A második nap.

Budapest okt. 16. — (Saját tudósítástól.) Ma reggel 9 órakor vonult a társaság a kiállítási igazgatósági épület elé; Schnierer miniszteri tanácsos üdvözölte az érkezőket. Innét a főváros pavilonja elé vonultunk melynek lépcsőzetéről Ráth Károly főpolgármester, a fővárosi törvényhatóság nevében mondott szíves üdvözlőt. Mindkét fogadtatást az alispán köszönte meg. — Ez után a társaság apróbb csoportokra oszlva a kiállítás megtekintésére indult. — Unger Alajos keszhelyi képviselő ur úgy tegnap a budai pályaudvaron, mint ma a kiállítás területén szíves előzékenységgel járt-elt közlünk. — Ma az egyik csoportot az iparcsernyekben Schnierer min. tanácsos kalauzolja, lekötelő szíveséggel nyujtván szakértői magyarázatokat. — Délben Dobos, Pohl-vendéglőben és a debreczeni csárdában lesz a közös étkezés. — Ma d. u. az átlakt, holnap még a kiállítás s azután a főváros megtekintése. Haza indulunk vasárnap este 7 órakor, Kanizsára érkezés hajnali 2 órakor. A lakással általában meg vannak elégedve. A lövöldei tanyán az éjjel mulatságos intermezzo is történt. A „hölgyek” osztályában az éjcsendjében hangos sikongálás verte fél álmukból. A zaj a felriadtak nem csekély ámulatára egy új honpolgártól eredt, kit akkor éjjel egy kanizsai cipész neje hozott a világra, — a kiállításra. — Tableau!

Különfelék.

— **A perlaki járásbíróság** a jövő hó 1-jén kezd meg működését. A bírák kinevezését e héten közzétette a hivatalos lap. E szerint járásbíróvá ő felsége kinevezte Götz Ferencz marosombati aljárásbíró, Simon Lajos csáktornyai aljárásbíró pedig ugyanilyen minőségben áthelyezte Perakra. — **Megyei virillatás.** Zalamegye igazoló választmányja összehívította az 1886 évre a legtöbb adófizetők névsorát, mely ideiglenes névsor közlemésként kitéve, a reklamáziók legkésőbb e hó végéig Z. Egerszegben az igazoló választmányul beadandók, mert az elkészítés beérkezé kérvények a sorrend végleges megállapításául

figyelembe vételni nem fognak. Nagy Kanizsáról a következők vannak az ideiglenes névsorban: Karczag István, Karczag Bela, Dobrin Béni, Tóth Lajos, Guttman Lázár, Guttman Henrik, Guttman Vilmos, Pihál Ferencz, Weiser József, Rosenberg Israel, Merkly Antal Stern J. Mór, dr. Szukits Nándor, Grünhut Fülöp, Haba József, Blau Pál Löwinger Izrael, Wagner Károly, Belheim Samu, Lang Henrik, Ujváry Illés, Eperjessy Sándor, Hencz Antal, Babóchay György, Keller Ignác, Welisch József, Hertelendy Béla, dr. Horváth Antal, Löwy Adolt, Gáspár Ferencz, Löwinger Ignác, dr. Szekeres József, Vucskies János, Hirschl Ede, Vidor Samu, Szigriz János, Hauser János Tersáczky József, Berényi József, Rácz Antal, Scherz Albert, dr. Schreier Lajos, Rosentfeld Adolf, Tauber Alajos, Kilik Ferencz, Engländer Lajos, Ebenspanger Lipót, Ebenspanger Leo.

— **Baleset.** Varga Imre ny. honvéd ezredes e hó 12 en este súlyos baleset érte. Az ezredes a Hein-kávéházból kimenve, az uralkodott sötétségben hirtelenül lelépett a gyalogjáróról a kocsiútra s oly szerencsétlenül esett el, hogy egyik lábát kitörte. Hordozóágyon vitték lakására hol jelenleg orvosi ápolás alatt van. Az ősz ezredes balesetét városszerető élénk részvétel keltett. — Az utcai világítás togyatékosága ellen több ízben emeltünk már szót.

— **Halálozás.** Elkésve vetük a következő gyászjelentést: Zádorfalvi Jenkei Karoly mint fia és Lenkey Emma férj, burai Böck Bernánné mint leánya, úgy saját, mint gyermekeik és számos rokonai nevében szomorodott szívvel jelentik: néhai zádorfalvi és lenkei Lenkei Karoly 1818|49-iki honvéd ezredes özvegye született: Preidigó Mária nak folyó évi október hó 1-én délelőtt 12 órakor élte 65-ik évében, szívvelhűdés következtében történt gyors elhunytat. A boldogultnak hűlt tetemei folyó hó 3-án délelőtt 10 órakor fognak a tiszta szalóki rom. fath. sírkertben öröknyugalomra tetetni. Kelt Pusztá-Taskony, 1885. október hó 2-án. Béke hamvaira!

— **A rablók boszúja.** Emeltettük a minap, hogy Pákán Dávid László lovat elloptak, s a gazda vejei, Ráczot, agyonlőtték a tolvajok, akik elmenekültek. — Két nappal rá Ortaházán próbáltak szerencsét, honnét egy értékes menlovat akartak elhajtani; de ez nem sikerülvén nekik, boszúból a tulajdonos házat fölgújtották. A tűz éjjel támadt; a göcseji stílusban (négyes-ög) gépített házból megmenteni sem lehetett. A tulajdonos az égő oszlopok közé rohant az istállóban szorult marhat megmenteni, de a lángok közt ajultán rogyott össze. Közel volt hozzá, hogy bentjegen. Néhány bátor ember azonban segélyre sietett s élet veszedelem közt kimentette. De már akkor súlyos sebek égtek rajta s aligha gyógyul ki. Marháit, lova s egyéb vagonya mind áldozata lett a rablók boszújának.

— **Esküvő.** Gelsei Gutmann Aladár esküvőjéru dini Pollák Otília kisasszonnyal e hó 22-én d. u. 3 órakor megy végbe a bécsi Seitenstetten-utczán zsidótemplomban.

— **Körorvos választás.** Szent-Balázs es vidéke körorvosául Jung Ignác csesztregi orvos lett egyhangulag 4 pályázó közül megválasztva oly kikötéssel hogy Szent-Balázsra jó lakni. A most megválasztott körorvos elődje is csak különös kedvezményeken lakhatott Gelsein, mely az említtet körorvosi járás szelére esik.

— **Előzőköt menyesceke.** Fábán Ferencz rajki lakos e hét egyik hajnalán arra ébredt, hogy drága oldalbordója, kinek születési neve nem épen poetikus, Tóth-Kopasz Juliknak hívják a menyecskét, — az éjszakát arra használta fel, hogy mindennemű holmiját összecsomagolva, ezzel és a térje 30 forintjával megszökött. Az elkeseredett férj köröztetni a 30 forintot s csak attól fél, hogy ezzel együtt még vissza kapja a feleségét is.

— **Létlopás.** Halász Márton szepetki lakos zárt istállóját álkulcsos ismeretlen tettesek e napokban kinyitották és abból két lovat, lószerszámot ellopták. — A tettesek hilelőleg a vandúr czigányok, kik ismét nagy mértékben mutakoznak vidékünkön. A hatóságot figyelmeztetjük rajtuk.

— **Az építő iparosok tanfolyama.** Az állami közép-ipartanodában a télen szünetelő építő iparosok, kőművesek, fésők és kőfaragók számára rendezett tanfolyam l. é. november hó elejétől márczius hó végéig tart; e tanfolyamon az illető építő iparosok rendszeres szakkiképzést s annak sikeres bevégezése után jogérvényes kőműves-mesteri bizonyítványt nyernek. Tanulóul felvételnek a 14-ik életévet betöltött azon kőműves-, fés- és kőfaragó-sebédék, a kik folyékonyan olvasni, írni és számolni tudnak, s legalább egy évig a gyakorlatban működtek. A felvételre jelenkezők erkölcsi bizonyítványt, továbbá főnökeiktől igazolványt tartoznak előmutatni arról, hogy mely idő óta működnek a gyakorlatban és melyik szakban dolgoznak. A beiratások az intézet helyiségében (VIII. ker. Főherceg Sándor-ter l. sz.) november hó 1-ik napjáig, a köznapokon este 6-tól 10-ig, a vasár- és ünnepnapokon pedig délelőtt 10 óra-tól 12-ig tartatnak. Budapest 1885. október hóban Az állami közép ipartanoda igazgatóság.

Irodalom.

— **A két Károlyi gróf.** Valóban alkalmasabb időben alig lehetett volna bemutatni a nagy közönség előtt Károlyi Sándor és István grófokat, mint most, midőn az egyik (Sándor) létrehozta a nemzetközi gazdaságkongresszust, a másiknak pedig (István) visszhangra talált kitünő eszméje, hogy t. i. minden megyére pótdót kell vetni saját kulturegyesülete javára. Az „Ország-Világ” megragadta a kedvező alkalmat, hogy bemutassa a nagy közönségnek az arisztokracia e két kiváló tagját, közli arcképeket és rendkívül érdekes jellemrajzokat íj. Abrányi Kornél tollából. A lap több részén is előnyösen meglátszik az új szerkesztő, Fekete József és szerkesztőtársainak: Hevesi Józsefnek és Benedek Eleknek szakavatottsága, finom érzéke közlemények és képek megválogatásában. A legújabb (október 10-iki) szám egy egész sorát tartalmazza az említett kívül a legérdekesebb közleményeknek. Az „Ország-Világ” előfizetési ára: január—decemberre 10 forint, január—júniusra 5 frt. július—septemberre 2 frt 50 kr.; jun.—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy hóra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti-utca 6-ik szám.

— **A „Magyar Háziaszonyok Naptára” 1886. évre** már megjelent és beküldetett szerkesztőségünknek. A „Magyar Háziaszonyok Naptára” nemcsak gondos vezetők és tanácsadók háziartás minden ágában, hanem számos szépirodalmi közleményével kellen és szórakozást is fog nyujtani. A díszes kiállítás, 232 oldal terjedelmű naptár tartalma, következő: I. Csalágtartási rész. II. Általános érdekű rész. III. Szépirodalmi és ismeretterjesztő rész, melyben a következő szerzők művei jelentek meg: Polgár Vilma, Andrea, Inezdi László, Sikor Margit, Lakos Gyula, Tolgyesi Mihály, Dengi János, Dr. Murányi Armin, Petri Mór, Grósz Lajos, Kisteleki Fde, V. Gaal Károli, Bary Irén, Murányi Ernő, Györy Ilona, Lipóvazky Róza, Kiraly Kálmán, Than Gyula, Csáktornyai Lajos, Madarassy László, Lauka Gusztáv, Milkó Lieor, Perényi Kálmán, Szászvárosi W. Oenő, Bácsó Ferencz, Városy Mihály, B. Érdy Róbert, Mory Károly, Feledy Kornél, Maszik Pal, Bary Etelka, Kapeller István, Szedlarik István, Székely P. Gyula, Weszely Odón. Szalmas Arnold, Halász Dezső, Kenézy Csatar, Sirisaka Andor és Kiss Ferencz IV. Konyhasztali rész: V. Kertészeti rész: VI. Háztartási rész: VII. Könyviteli rész. VIII. Hirdetések. Ara: fűzve 1 frt. Díszkötésben 2 frt. Vidékre bérmentes ajánlott küldésért, 20 kral több. Megrendelhető (legczéliszérűben postautalványval) a „Magyar Háziaszonyok” kiadóhivatalában, Budapest, nagy korona-utca 19.

Közgazdaság.

Gabna árak.

Nagy-Kanizsa, okt. 17-én.

Buza 7 frt 40 kr. 7 frt 50 kr.
— Rózsa 6 frt 20 kr. 6 frt 50 kr. —
Árpa 6 frt 50 kr. 8 frt — kr. — Zab
6 frt — kr. 6 frt 40 kr. — Tengeri
6 frt — kr. 6 frt 30 kr.

Nyiltér*)

Nyiltkozat.

Melyneél tova alább irt nagybakónaki lakosok ezennel kinyilatkoztatjuk, miszerint a folyó évi szőlőtermésünk az „Első Magyar” általános biztosító társulatnál jégtár ellen biztosítva lévén, a volt jéges következtében a biztosított kár nevezett társulat által a leg-rövidebb idő alatt részünkre minden hiány nélkül a soproni főúgynök-czég utján kifizettetett.

Miert is az „Első Magyar” általános biztosító-társulatnak eene eljárásért nyilvánosan tejezzük ki köszönetünket, egyuttal kötelességünknek tartjuk, mint hiánytalan, gyors és pontos fizető mindenkinék figyelembe ajánlani.

Kelt Nagy-Bakónakon, 1885. okt. 9-én.
Kendi Katalin Salamón Teréz
Kendi József Zoltán Juli
Irán János
Geregy József
Ügynök. 465 1-1

*) Az e rovathoz küldöttéért nem vállal magára felelősséget

Felelős szerkesztő:

VARGA LAJOS

Társzerkesztő:

FARKAS IMRE

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-atádi kir. járásbíró-ság 3028 számú végzése által Heim Adolf javára Weisz Jakab ellen 1300 frt 45 kr. tőke, ennek 1885 év január hó 1-85 napjától számítandó 6% kamatai az eddig öszesen 52 frt 10 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósági le és felül foglalt és 856 frtra becsült zab, árpa, rozs és buza gabona neműek továbbá zab, árpa, rozs és buza szalmából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 3123/1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Vizvárott alperes lakásánál leendő eszközöskére

1885-ik év október hó 20-ik napjának dél előtt 9 órája

határidőből kitézetik és ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legelőbb ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Taranyban 1885. évi Október hó 11 napján.

466 1-1 MAGASSY RUDOLF. kir. bírósági végrehajtó.

! Terno! Terno! Terno!

Tekintetes Tóth Anna urnóknak, a „Fortuna” lotto szerencse számok kiadójának, Budapesten, Vámbház-körút 2. sz.

A sors viszontagságaitól győttörve menekülni keresvén, Önökhöz fordultam tanácsért. — Önt lsten eszközök tekintem, és folyton azon meggyőződésben voltam hogy Ön által majd nekem is jut olyan szerencse, mint már sok hasonló sanyaru helyzetben élő szegény embertársamnak jutott az Ön nemeslelkű segítő készsége által. — És csakugyan nem csalódtam! lsten kegyes akaratával előzetesen teljesült! A Mindenható megkönyörült rajtam, és a jó utra vezetett, hol szerencsémel lehetem! Szívem sugallatát követtem és az

Ön világhírű jóslatában hívra, kikértem biztos nyeresémhez vezető „Fortuna” szerencseszámot, azokat utolsó pénszámmal a prágai húszéves megtevém és legnagyobb meglepetésemre egy 1440 forintis ternoysereményt értem el! — Tudom, hogy tekintetes Tóth Anna urnó neve sléggé ismeretes, tudom, hogy nagyalkuságáról és jótetteiről sléggé elterjedt a hír mindenfelé, de mindamellett még sem mulasztottam el Önt a tisztelt olvasókönnyűségnek legmögöbbsen ajánlani, s az egész világnak hirdetni, hogy Ön az ki egy szegény elhagyott nő szíves pártfogába veti, hogy Ön az ki engem szerencséhez juttatott, hogy csakis Tóth Anna urnó képes a szegény és lnséggel küzdő emberiségen segíteni, győttörni elcsúszni, s ezért ne mulassza el senki Tóth Anna urnóhoz fordulni tanácsért. Azon tudattal hogy velem együtt ezer meg ezer szerencsés nyereső fohászódik az egok Urához, árasztandó el a Föld minden kincsével nemeslelkű jótétölmet Tóth Anna urnó, maradtam örök é hála tisztelője

Ober Georgenthal, bei Brüx, 98 sz. Kőnig Anna. Tóth Anna urnóhoz lntézett levelek Budapest, Vámbház körút 2. szám czimezők, a kérésük válasza 3 drb. 5 kros bélyeggel mellékelve. 468 1-1

! Terno! ! Terno! ! Terno!

! A szenvedő emberiséghez!

Nem az első eset, hogy alkalmam van annak nagy tiszteletnek tanuja lenni mellyel Magyarország lakossága az 6 híres mathematikusát Mihalik János urat körölközi. Azon kijelentés dacára, hogy a kis lotto-számtételeit előre meghatározni lehetetlen, ma már számtalan szerencsés nyereső örvendhet jótételek Mihalik ur számképletei alapján, úgy hogy e számnyvés régi ellenségből őszinte barátok lettek, kik nem győzik Mihalik ur érdemét dicserni, Mihalik ur pártalan számképleteivel nem csak a történelemben, hanem polgártársai szívében s állandó emléket emelt magávak. Mindenütt, s hová szellem, óriási tényel hatolnak, bámulókat, barátokat szerez. Eleinte kevésbé volt ismeretes tevékenysége, s most már európai híri. Minden szegény elhagyott ember Mihalik urban támaszt és segélyt talál. — És is részesültem e nagy fr-fru segélyében amennyiben számképletei oly nyeresémhez juttattak, hogy engem gazdaggá tett és kímélet, mely előbb teher volt, valóóság paradicsomná változtatta. — Az lsten tartsa meg Mihalik urat mint a szülő emberiség valódi megváltóját aki már annyi jót tett embertársával. — Aki szenved, aki nélkülöz forduljon bizalommal Mihalik urhoz, mert csak s itt találhatj mentést a balsors elűzéséi elől.

Budapest, Szendy-u cza 55 sz. Kiváló tisztelettel

Hubatsch József. Mihalik János urhoz, Budapest, Kerepesi-ut 74. sz. 1. em. 7 ajtó ezimzandó levelekhez válaszadás céljából 3 drb 5 kros. bélyeg mellékelve. 467 1 1

Zongora raktár.

Nagy választéka
UJ ZONGORÁKNAK
Legjobb bécsi gyártmányok

Régi, használt zongorák kicseréltetnek.

Rosenberg Adám

Tóth Lajos ügyvéd ur házában.

445 4-4

Éppen most jelent meg és ingyen kapható a

Képes Családi Lapok

VIII évfolyamának első száma.

Tartalom: Az utolsó rév. (Elbeszélés.) Tolnay Lajosól. — Erdei románcz (Költemény.) Hartók Lajosól. — Őszi este. (Tárca) Szalkay Jánosól. — Barababso. (Velencei történel) Tóth Bélától. — A boszorkány. (Theuriet André regénye.) Az állatok erőképesége. (Ismeretes tárca.) — A szoborítka (Regény.) Tábori Robertól.

E legszebb és legelterjedtebb szépirodalmi képes heti lap. ELŐFIZETÉSI ÁRA: egy negyedévre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt egész évre 6 frt.

A Képes Családi Lapok kiadóhivatala Mészner Vilmos, Bpest, papnövelde-utca 8. 451 3-3

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Valódi

ORVOSI MALAGA-SECT

A klosterneburgi csász. kir. borkiárlati állomás vegyleneszei szerint

Kitűnő jó, malaga,

mint kitűnő erősítő-szer elerőtlenedett betegek, adúlók, gyermekek stb. számára, s vérszegénység és gyomorgyengeség ellen legkitűnőbb hatású, és 1/2 eredeti palackokban s törvényesen bejegyzetti védjegy alatt:

VINADORA SPANYOL BORKERESKEDÉSNEK

Bécs Hamburg.

fr. 2.50 és 1.80 eredeti árak mellett.

Kapható: Nagy-Kanizsán Mándák Gy. Sándor ur gyógyszerüzében; Schwarz és Tauber urak fűszerkereskedésében; Kuortzer Fr. ur szállodáján és Hogenrieder József ur vaguti éttermében. 444 3-6

Továbbá külföldi igen finom külföldi borok eredeti üvegekben és eredeti árakon kaphatók Nagy-Kanizsán Rosenfeld Adolf ur fűszerkereskedésében. Zala-Egerszegben Kaszter Sándor ur gyógyszerüzében.

A „VINADOR” pesétre, valamint a törvényesen bejegyzetti védjegyre méltóztatassék figyelemmel lenni, mivel csak ez esetben állhatnak jót a borok valódiságáról és jóségéről.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

UNIVERSUM

Illustr. Zeitschrift f. Belletristik, Kunst und Wissenschaft II. Jahrgang.

Jährl. 24 Hefte halbmónatl. Jedes Heft i. gr. 1 r. x. - Form mit 3 Lichtdruck Kunstbeilagen kostet nur 50 Pf.

Abonnements bei sämmtl. Buchhdlg. u. Postanstalten. Mitarbeiter die besten und beliebtesten Schriftsteller und Meister der Kunst. Das erste Heft ist erschienen u. beginnt mit einer grösseren Novelle aus dem altrömischen Afrika: „Die Numidierin von Ernst Eckstein“

Zu beziehen durch Ph. Fischer's Buchhandlung in Gr.-Kanizsa & Csakathurn.

460 2-3

Roppant elerjedésnek, a melyet más hasonló szer megközeleltől sem érte-tett el, örvendenek manapság az általánosán ismert Brandt K. gyógyszerész-féle svájci labdacok. S ez csak úgy történhetett meg, hogy kitűnő hatásuknál fogva p. o. emésztesei zavarokban stb. majd minden család gyorsan megkedvelte s a zsi szerűi felfogad-tván, minden más szert, mint Rhabarbara, gyömhörcegyek, keserűvíz stb. kiszorított. Minden valódi dobozon (a gyógyszerárak-ban 70 kr-ért kapható) czegegyűl: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt K. név-aláírása látható. 396 V, 1-1.

Dr. Fischer Róbert, vegyészeti tudor,

előbb: Bécs, I. ker., Johannezgasse 11.,

Jelenleg: Budapesti, mérleg-utca 3.

vegyészeti különlegességek vegyműtermében

készült következő különlegességek ajánlja.

„Epilatoire” tökéletesen kírja

az arczról a haját,

kezékről, kezékről stb. Ezen szer mai napig az egy-díji, mely a helyekért teljeseen kimerülte, miként a haj-najból előtte le meg-akadályozatik. Egy kis üveg ára 5 frt, egy nagy üveg 10 frt.

„Skepló-kendőcs.”

1000 frt jutalom azok híjnynek, ki ezen kendőcsnek használatá után egy a sepeket, valamint a meg-, terhesség- és napdőlőket, sevel az arczról bármilyen valótlenességet el nem vésztik. Ara egy üvegynek 2 frt 10 kr.

„Brasillin” hajfestőszer

4 la minute,

méreg-és ércszavakból mentes minden tetőszeszertől visszav-tyűlést adó és fekete szalakkól valódira és tartásra lés, a „Brasillin”-nal festett haj az eredeti hajától még nem kitér-bőhetik. Ara egy üvegynek 2 frt 10 kr.

Felhívás a soványokhoz!

„Eau conservatoire.” Legújabb modorú szőnyegű szer, a bört sima, fehér és tisztává teszi, a legokosk fele, kellemes és gőmbőlű idomokat ad, a tenk k mozgásban rugkönyűsége, kény-nyűsége és bő kíméletet a legokosk korig kímélet, amekül l be-sség vállalatik, hogy használat a fest egy kílővel gyarapodik. Egy üveg ára 3 frt 90 kr.

Orvosi Quarzhomok

legjobb szer a pattanások kírására, 1 doboz ára 1 frt 50 kr.

„Fangli di Solafani” a legjobb

szer vörös orr ellen

Bücsillából származó szer, mely megk minden időben árcvcsat-tette. 1 üveg ára 2 frt 10 kr.

Szőkére változtató víz

egy meg nem becsülhető szer a szőke haját a kőszőben beállt szőke színtől megvált, sőt előtérbe haj 1 óra alatt

gyöngör aranyzóke hajra

modálószó (Monyol átváltoztató), nem festve, hanem valódi szőkebe, mltán a hajnak csak szőnyeggyé változik meg, a mi egy szőnyeg-váló modor által történik. Kébbel tudakozódnakokul kerrek egy haj-mintát mellékelni, ugyanezt aranyzóke-re változtatva kílőven vissza. Egy üveg ára 3 frt 10 kr.

Természeti rizspor

az arczon szorított fehér, piros és sárgás s legfinomabb bővgy-liszttől kiltőven sikkesítve. Ara egy kártyának 50 kr.

Kundmachung.

Beim Truppen Spital zu Gr.-Kanizsa findet zur Sicherstellung der traiteurmäßigen Ausspeisung sowie der ärztlichen Bedürfnisse und die Reinigung und Ausbesserung der Kranken Leib-und Spitals Wäsche für das Jahr 1886. die öffentliche Verhandlung, bei welcher sowohl mündliche als auch schriftliche Anbote gemacht werden können, am 19. Oktober 10 Uhr Vormittags statt.

Die Offerenten haben den Perzent-Nachlass den sie von den festgesetzten Einheitspreisen gewähren anzugeben. Die jährliche Verdienatsumme ist gegen 4000 Gulden. Die beiläufigen jährlichen Erfordernisse, die festgesetzten Einheitspreise für die Ausspeisung, überhaupt die näheren Bedingungen über diese Sicherstellung, sind in der Kundmachung im Stadthause zu Gr.-Kanizsa oder in der Spitalskanzlei einzusehen

Gr.-Kanizsa im Oktober 1885.

Von der k. k. Verwaltungs-Commission des Truppen Spital zu Gr.-Kanizsa.

454 3-3

Az első osztrak

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

BÉCSBEN, IV Heumühlgasse 13. alap. 1817.

Markert M. vezetés alatt

ajánlja nagy áruraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag ka pesokkal, ugyszintén puha h'a jóta l n-jok k tölgyfából amerikai fies- és parquettalajok. A gyár szárazla-anyagjának vagy raktára által, mintszintén kész árúinak vagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségiefet feltnevezett árúkból a legrovidebb idő alatt teljesíthet. A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák sat. sat. berendezésére is, nemkülönbön mindenféle, gépekkel előállítható la művek elkészítésére, adott rajzok és minták után kivéve a házi lutorokat.

A legjobb SZIVARKA PAPIR A VALÓDI LE HOUBLON francia gyártmány Cuvie és Henry-461 Párisban. Órásokunk az utánzóktól. E papirt dr. J. J. Pohl, dr. M. Ludwig, Dr. M. Lippmann urak bécsi egyetemi vegytanárak kílő-szón ajánlják kiltőni mindögy, absolut tisztasága és amiatt, hogy abba semmi ártalmas anyag sincsen belekeverve. 481 4-20

vid idő alatt együtt volna akkora összeg, hogy egyik leghőbb óhajátunknak megvalósítása tényleg realizálható lenne.

Mind ez csak attól függ ki és mekkora buzgósággal veszi az ügyet kezébe; a jó vezetőknek a társadalom mindenben de kivált a valóban közhatalu. ez el felé — szívesen utánuk indul.

Lépjen akcióba a már meglevő szinügyi bizottság, dolgozzon ki és terjesszen a város közönsége elé elfogadható és minél hamarabb megvalósítható tervet; ne a túlszkrupulózitás sőtét szemlélve, hanem a hazafias lelkeség jóakaratával tekintse az ügyet; keltsen ennek érdekében általános társadalmi mozgalmat, a színház meglesz díszére javára városunknak és egyszersmind monumentális emléke lesz azok érdemeinek kiknek buzgalma azt létrehozta.

Talán drágább lesz valamivel, ha kölcsönpénzen építünk, de mi nem tudunk annyira önzetlenek lenni, hogy csak az utókor számára akarjuk azt; ami jó. A magunk buzgalmának, a magunk áldozatkészségének magunk is szeretnénk gyümölcsét élvezni.

Kivált mikor ez már nem is annyira érdek, mint szükség.

Ausztria-Magyarország keleti politikája.

Budapest okt. 19.

A C. de P.-nek bizalmas kézből a következőket írják:

Egy magyar államférfiúval folytatott beszélgetésem alapján, ki diplomatiailag multja következtében s az udvarhoz valamint a Lajtán inneni és Lajtán túli kormányelnökhöz való lenő viszonya folytán az osztrák-magyar-német szövetséget illetőleg bizonynyal jobban van értesülve, mint ama hírlapok, melyek évek óta jellemző egyformasággal értesítettek magukat Szent-Pétervárról és Párisból Kálnoky gróf és Bismarck herceg között felmerült állítólagos nézetkülönbségről, — a következőket írhatom:

Bismarck herceg és Kálnoky gróf között a bulgáriai ügy tekintetében sem a nemzeti nézeteltérés nem forog fenn, legkevésbé Szerbiát és Romániát illetőleg. Giers teljesen tisztába jött azzal Friederichsrubában, hogy az osztrák-magyar-német szövetség értelmében Bismarck herceg ezen szövetség beteljesítését az egységes eljárás egész súlyával érvényesíteni akarja a bulgár kérdésben úgy Orosz-, mint Törökországgal szemben. Az orosz sajtónak felháborodása Szerbia ellen minden este összefüggésben áll azzal, hogy az orosz külügyi hivatal teljes bizalommal tudja, mi szerint a német birodalmi kormány, mint nem közvetlenül érdekelt hatalom, csak oly megoldásához adja beleegyezését, mely e kérdésben Ausztria-Magyarország közvetlen és közvetett érdekeinek megfelel. Mindkét nagyhatalomnak határozott véleménye, hogy semminemű bevezetett tények, vagy egyenes megállapodások a porta és Bulgária között, melyek a berlini szerződés-

Az aggszűz.

Előszó.

„Huszadik” születése napját hajdani növekedési barátai közt tölti. Kirándulást tettek. Csónakoztak és táncoltak a szabadban. A viráglevélnek számlálták meg, hogy melyik kerül „főkötő” alá. Ez az orákulum egymásután háromszor döntött kedvezőtlenül, de ő nevet s ez nem csökkenti jókedvét. Ha van e föld hátán némbor, ki ma igaz szívvel boldognak érzi magát, úgy bizonyára ő az. Jól tudja hogy nem szép, de azt is tudja, hogy nem oly igen rút barátai közül néhányan, pl. Irma és Mari. férhez mentek ugyan már, csak hogy amaz nagyon gazdag, emez pedig nagyon szép s így nem csuda, ha férjük akad. Habár szellemi tekintetben nem is mondhatja magát „tűnemenynek”, abban pillanatig se kételkedik, hogy „valamikor” mégis kap férjét.

„Huszadik” születése napján az üdvözlőnők pirt kergetnek arcába. Olyas valamit érez, mintha szegénykaszne kellene, a nélkül, hogy „okát” tudná Rózsákatar hajába tűzni, de „csudalatos!” egyszerre úgy veszi észre, hogy a „rózsaszín” többé nem áll jól neki. Midőn hazajő, meg kell ugyan vallania, hogy nagyon jól mulatott, azonban úgy vette észre, mintha az ifjak viselkedésben „tulságos” tisztelet rejlett volna. Ha előkelő úgy est atyja rangjának rója föl, ha pedig a „népből” származik, úgy okosodik, hogy az ifjak csupán „a jó táncosnót” tisztelték benne.

„Harminczadik” születése napját szűkebb családi körben ünneplik, melyhez merő „pietasból” néhány „régis ismerős” családok-

sel ellentétben állanak, nem praepjudiciálnak és bizonyítót ezövelnem bírnak a szerződést airt hatalomnak a végleges időntést illetőleg egyedül mérőadó határozatára. Világos ebből, hogy a compensatio-theoriák egyelőre koraiak és eddigelő alaptalanok.

Ausztria-Magyarország és Németország egységes diplomatiailag eljárások befolyását oly irányban érvényesítik Belgradban, hogy Szerbiát ehamarkodott lépésektől óvják. A szerb kormányok tudtára van adva, hogy minden kalandos hadivállalat, mely a nagyhatalmak tanácsával homlokegyenest ellenkezik, keves kilatást nyújt gyakorlati eredményekre, míg ellenben az eszközök egyáltalán nincsenek kimerítve, hogy békés nton oda lehessen hatni, miszerint a bulgár kérdés megoldásának alakja és lényege a szomszéd Balkán-államok létélteleit ne érintse.

Miként a magyar miniszterelnök Tisza Kálmán a parlamentben kijelentette, befolyással lesz az osztrák-magyar kormány és a többi nagyhatalmak elhatározására azon nézet veszélyes voltának megfontolása, hogy a szerződés megtartása a Balkán félszigeten káros, annak megszűnése pedig hasznos.

Mindenestre pedig el van határozva a két hatalom, hogy minden fegyveres conflictust localizáljon. Ezen irányban maig hasonlóképpen minden nagyhatalom egyetért, minthogy Törökország szerződés jogainak teljes tiszteletben tartása mellett a szerződött hatalmak egyikike sem, Oroszország sem szándékozik az egyes Balkán államok vetelkedése miatt fegyveres beavatkozással a bonyodalmakat öregbíteni.

A nagyhatalomnak ezen egyértelmű igyekezete az érdekös szeüt közések terét elszigetelni, Szerbiának és Görögországnak a legvilágosabb újmutatás, hogy minden háborus kalandba saját veszélyökre és felelősségükre fogjanak.

Másrészt azonban ahhoz kell ragaszkodni, hogy a szultán és Sándor fejedelem között közvetlen egyezkedés által a berlini szerződés határozatai egyáltalán meg nem változathatók oly módon, hogy a szerződéshez hű Balkán államok, mint pl. első sorban Szerbia, állami létük alaplételeiben, függetlenségükben és önállóságuk védelmében megsértessenek.

Magyarország különösen őszinte rokonszenvvel viseltetik a Balkán államok függetlenségi törekvéi iránt, s ez értelemben az osztrák-magyar politika a félsziget államaival szemben teljesen konzervatív irányt követ, t. i. ezen államok függetlenségének megóvása idegen forradalmi befolyásoktól.

Ha a berlini szerződésben ejtett sörémet nem akarjuk toltogatni, hanem ha a szerződésnek viszonylag tartósabb állapotot akarunk teremteni, akkor kívánatos és az meg is történhetik, hogy a hatalmak részéről a bulgár és szerb desideriumok a rokonszenves igazságszeretetet kasonló mértékkel fontosságnak meg.

Ausztria-Magyarország között egyrésztől s Szerbia és Románia valamint a Balkán államok között másrésztől érdekközösség annyiban áll fenn, a mennyiben Ausztria-Magyarország és az európai békére néve nagy fontossággal bírő Állandósítása a Balkán félsziget államrendszereinek megkivánja, hogy a Balkán félszigeti királyságok és fejedelemségek állami önzése, függetlenségi érské s politikai és katonai önállóságuknak minden természetes föltétele bármely nagyhatalomnak idegen befolyásától teljesen menten fejlődjen a műveltség és közgazdaság terén való haladás által.

zott. Miután testvereinek gyermekei nagy német éltették, egyik közülök kotnyelesen kérdi, miközben a jelenlevőket sorba nézi: — Mond csak, mama, hány éves tulajdonképpen Rózsá néni? — Huszonöt! feleli neje helyett a „boldogtalan” atyja; ha épp jókedvében van, „huszonötöt” mond, miközben sógorjára felé mosolyog. — Már ily öreg? jegyzi meg a kis sórnyeteg. A társalgás elakad, általános szünet áll be, melyet szerencsére az a szellemű megjegyzés szakít félbe, hogy ma „rekkenő” meleg van. Ez minden egyesnek „szilárd, erkölcsi meggyőződése” és mindenki hangosan igazolja. A gyermeki kíváncsiság áldozatbarányja szintén e véleményben lehet, mert pillanatra zsebkendőjébe rejti arcát Hisz nagyon neveléses lenne, ha észrevétele nékönyeit. Azért, hogy huszonkilenczedik évének végéig „se természetes, se erőszakos halállal” nem mult ki, „idősb”, unokaöcséséit, habár csak tíz évvel fiatalabbak is, „vén csoroszlyának” nevezik maguk közt. A fiatal leányok meg nem tozhatják, miként nem mulathatnak a férfiak ily éltés hölgyeivel. Kortársai pedig és idősb női ismerősei általában úgy vélik, hogy „nagyon” kaczer. Ha egykedvű, „nagyon is” könnyelműnek mondják, hogy mi se fogja rajta; ha vidám, jókedvű, ez merő tettezés, csak hogy a férfiak edesgessék: ha komor, sőt épp mélabus, nem kellene észrevétele, hogy a „hoppn maradás” annyira boazzantja.

Ha még vannak szülei, „harminczadik” éve után „fajdalmas kifejezés” látszik arcukon, mit járhatnak az apának „közvénynek” vagy „fejgörcsnek” tulajdonítanak. Ha pedig árva, tehát rokoni „komoly aggodal-

Ha versenygések támadnak, ami igen természetes s épen jelenleg is ez az eset torog fenn, tudniok, esetleg tapasztalatok utján, melyeket saját vérökkel és aldozataikkal kellend megfizetniök, megtanulniök kell az illető államoknak, — hogy e versenygések kiegyenlítése legelőszérűbben békés uton, a nagyhatalmak közreműködésével, érhető el.

Erőszakhoz való folyamodás esetén az illetők kizárólag önmagunkra vannak utalva, miután azon számítás, hogy valamely nagy hatalmat viszkodásukba belevonnak, ezuttal teljesen elhibázott, mert az az összes nagyhatalmak között tökéletes egyetértés áll fenn azon negatív elhatározásában, hogy ezen versenygések miatt háborút nem viselnek. Sajátságos politikai constablitót teremtett azon körülmény, hogy az orosz kormány forraszerűleg a bulgár kérdésnek legconservatívabb irányban való megoldása mellett foglalt állást.

Egyéni véleményem az, — teszi hozzá a fentemlített államférfi — hogy Oroszországnak eno magatartása lehetővé fogja tenni, hogy a legrosszabb esetben minden nagyhatalom a néző szerepét megelégszik.

Osztrák nemzetiségi politika.

Budapest okt. 21.

n. — Ausztria parlamentjében a felirati vita foly s ez adta meg a pártoknak az első alkalmat mindjárt oly összefűközésre, melynek élessége, hevessege, sőt durvasága teljese a zagrabitariománygyűlés korcsmává alacsonyított termének jelenetét juttatja eszünkbe. A németek és a szlávok ekese-redett gyűlése s a hatalomért való versengése izzóvá hevíté a reichsrath almosférját s abban, mint valami kemenezében, a szenvedélyek a gasra s apó lángjai kavarnak.

Ausztria politikai helyzetének kulcsát és ismertető jelét Csehország, Ausztria legnagyobb tartományainak állapota képezi. Itt küzd legelkeseredettebben a németiség régóta usurpált hatalmi posztitójának megtartása végett a történeli cseh nemzet ellen, mely a mostani Taaffe-kormány politikájában aspirációinak támogatását találja E körülmény mellett még az is élesíti a harcot, hogy a klerikális németek a konzervatív kormány nyílt támogatói s azontul maga Csehország német kerületei közül is egy oly képviselőt küldött, aki választói nevében a csehnek s németek kibékülését a cseh jogok elismerésének alapján kívánja. S e küzdelemnek nagyon tanulságos jelensége az, hogy a csehországi német képviselők a nemzetiségi álláspontra helyezkedtek s vezérszónokuk Knotz egyenesen a Németország felé vonzódat s Ausztria szétbomlását helyezi kilátásba arra az esetre, ha Ausztria újra egységes német állami alapon a németiség hegemoniájának visszaállításával újra nem szerveztetik. Azért minden aron s minden eszközzel a Taaffe-kormány megbuktatására tör, mint amely a tartományok önkormányzati jogainak kibővítésével akarja Ausztria népeit egymással kibékíteni, a tartományi autonomia pedig a németiséget pár kisebb tartomány kivételével mindenütt kisebbre juttatja s így a németek által újra viszaszerzendő hegemoniájuk iránt egyszer mindenkorra a megvalósulhatianság bizonyosságával snítja.

A Taaffe-kormány megbuktatásának előidézésére kovácsoltotta német nacionalisták által azon vad, hogy Taaffe nemzetiségeknek kedvező politikája már magabana közös hadseregben is nemzetiségi surlóda-

makat kezdenek táplálni jövőjét illetve es éjjel-nappal azon török agyukat, hogy elhelyezkedjenek. Rokoni közül azok, kik „koruk magaslátán” állanak, összeszedik minden ékesszólásukat, hogy ferfi-barátjaikat, kik mostanig hősiemen álltak ellen „Amor” nyilainak, uton utólen arról győződtessek meg, hogy még se jó, ha az ember „egyedül” marad. Ha ez se használ, hogy „lérezzák nyakukról addig beszélnek neki életpályáról, míg be nem áll a „leher rabszolgák” közé és nevelőnévé lesz, ha ugyan tanult valamit. Most már örvendhet, hogy „el van látva”.

„Negyvenedik” születésnapját „egyedül ünnepli. Senkit se hívott meg, csupán emlékeit. A „mirtus koszorú” helyett az élet a lemondás „tövis koszorúját” nyomta homlokára. És ha mégis élvezte azt a kimondhatatlan boldogságot, hogy valamikor szerették, e „boldog idő” szemléletébe mélyed el. Elhalványult fénykép, elszárgult papírlapok, egy hajfür, egy hajfür. Hány csókhalmozta már, melyek közt most is érzi azokat, melyeket ez egykor kapott! Mennyi könnyet hullat ez ereklyékre, melyek a népmonda szerint „halottakait” bíróának föltámasztani, csak hogy a holt szerelmet nem támasztja föl!

„Ötvenedik” évében nem „ünnepli” többé „születése napját” és „hatvan” évvel csakis akkor, ha a „születésnapok” reá nézve „bevezetett tények”.

Ha majd a jövő kornak emberségesebb nézetei lesznek, talán megszabadítják az „agazúzeket” a „nevelésesség” előitéleleitől és a szavakra: Tiszteletük az aghort! talán zólunk is megemlékeznek.

sokat idézett elő, s e politika ha tovább tart, a hadsereget alkalmas erejében megbénítani. E vadat Knotz, a német nacionalisták szövívője, vagta Taaffe arczába, s e vad, s Taaffenek heves, szenvedélyes védekezése s visszatorlásul mondott azon vadja, hogy a német párt szándékozik ily valótlanságokkal s a németek üldözletésének hamis állításával a hadseregbe a nemzetiségi igazgató csöváját bevetni, ezek együttevették a reichsrath egyik utóbbi ülését oly viharos-sá, szenvedélyessé.

A német párt a hadsereg körében egyes csapatok közt előfordult s bizonynyal a világ minden had-eregeiben szintén előforduló verekedéseket, melyek legelőszérűbben a borban s valamely korcsmai szépség szemében lelik magyarázatukat, nemzetiségi torzszalkodással s gyűlölködésével igyekszik feljuttatni azon taktikából, hogy így a dynastiánál, mely a had-ereget mint legéltettebb kincset tekinti, Taaffe-kormányát iránt bizalmatlanságot keltsen. A taktika mindenestre szerencsétlen, mert a hadsereget egy ily kénytárgy vitába vonja be s ha őszinte is a czejja, hogy aittól a nemzetiségi surlódat távoztatni akarja, e czelt nem éri el, mert ép az ily fuszinuációk alkalmasak a nemzetiségi küzdelem iránti figyelem fölkeltesére a hadseregben is. Annál kevésbé tekinthetjük pedig őszintének e czelt kitűzést, a német párt részéről, mert épen ez élesíti a nemzetiségi igazgató hatalmi czejját kivívása végett s épen ez helyezte a német nemzeti szempontot az állami szempont fölé. Ily elienséggel pedig diadalmasan megküzdeni Taaffenak annál könnyebb, mert az ő politikája (sztrák állami, mely az egyenjoguság segése alatt valamennyi osztrák nép boldogulásának forrását képezheti.

A budapesti kirándulás számadása.

A mult heti budapesti kirándulás főrendezője a következő jegyzőkönyv közzétételére kért fel bennünket:

Jegyzőkönyv.

Felvéve Nagy-Kanizsán, 1883. évi október 21-én Szechenyi-tér 8 szám alatt, az ország kiállítására 5 frt részvételi jegy mellett 3 napi budapesti tartózkodásra alakult társaság pénztárának megvizsgálása tárgyában.

Jelenlevők az alulírtak.

A kirándulók törzskönyve megvizsgáltatván kitűnt, hogy 4 tiszteleti jegy adatott ki, továbbá hogy 931 tag után a 5 frt bevételzetetett.

melyből kifizetett:	
1. Külön vonatért	2313 frt 54 kr.
2. Lakásért	830 frt
3. Belepti jegyekért	385 frt 40 kr.
4. A különvonat kieszközöléséért kiküldött számlájára	40 frt
5. Omnibuszért	453 frt 75 kr.
6. Barkocsért	25 frt 90 kr.
7. Kárterítés	9 frt
8. Nyomatványokért	38 frt 40 kr.
9. Jelvények-és elkészítéséért	49 frt 56 kr.
10. Belepti jegyek visszaváltásáért	24 frt
11. Jutalmazásokra	20 frt
12. Sürgöny, levelezés, leírás, expedálás s egyéb költségek	61 frt 58 kr.
vagyis összesen	4240 frt 13 kr.
mi leszámláltván a befolyt összegből, maradt még	414 frt 87 kr.
azaz: négyszáztizennégy forint nyolcvanhat krajczár.	

Mely többlet maradvány a főrendezés megállapodása folytán az alábbi jötekönyv célú intézetek közt osztatott fel:

- a) a megyei szegényeknek 100 frt
- b) a felső-rajki tűzkárosultaknak 50 frt
- c) a nagykanizsai színház-alapnak 100 frt
- d) a zsidó tűzkárosultaknak 34 frt 87 kr
- e) az erdélyi közmívelődési egyesületnek 40 frt
- f) a kanizsai arváháznak 30 frt
- g) a szabad-ág szoborra 30 frt
- h) az írők segélygyuletemek 30 frt

vagyis összesen 414 frt 87 kr. azaz: négyszáztizennégy forint és nyolcvanhat krajczár.

Ezzel a jegyzőkönyv annak megemlékezésével, hogy e jötekönyv czélokra fordítandó összegeknek rendelkezésük helyére leendő továbbítására dr. Tuboly Gyula társasági pénztárnok ur kéréselt fel, bezárattott és aláíratott.

Horváth Károly s. k.
Dr. Tuboly Gyula s. k.
Babows László s. k.

Miklós szinigazgató és a helyi sajtó.

Miklós Gyula szinigazgató urnak, mikor a szintársulatról lapunkban közölt kritikákon felbőszítve, visszakérte szerkesztőségünktől a tiszteletjegyet, megígértük, hogy e szívességeért való hála fejében ezuttal egy szóval sem említhük sem őt, sem társulatlát.

Kéz kezét moa. Ha ő felment bennünket az esténként való bosszankodástól, mi felmentjük a megelégedéstől.

Igérteinket mindenestre beváltottuk volna. Lapunk múlt heti számában már mikro-kopummal sem volt található egy árva betű sem, sem a derék direktorról, sem jeles társulatról. A színházról már nálunknál is régebben kinaradt közönség ezt egész megnyugvással vette tudomásul.

Szép esendően megvoltunk tehát egymás nélkül: a szintársulat és mi. A Zsát azért nem olvassák kevesebben és a színházba tudunkkal nem járunk többet.

Szóval halgattunk volna tovább is olyan mélyen, hogy a sir csöndje Matusek-féle orchester-zene ahhoz a némasághoz képest, melylyel kifejezték volna Miklósy ur eljárása fölött érzett meglegedésünket.

De a sors könyvében másképp volt megírva. Kenyelenek vagyunk — bár épen nem kellemes dolog — újra foglalkozni Miklósyval. Az újságoknak is megvannak fatumai.

Helybeli lapársunk, melyet különben sohasem érhetett a „Zsák” iránt való túlságos jóindulat vádja, a Miklósy-féle „szabadjegy”-nek szerkesztőségünkől való visszavétele fölött hosszabb cikkben mondta el nézetét. Egészen helyes nézetek, melyeknek mi a magunk részéről a „szabadjegy” visszavételekor csak azért nem adtuk kifejezést, nehogy bárki is valami bosszúállás felét gondoljon a Miklósy-féle eljárás illő bírálata alatt. Mi mint közvetlenül érintettek, nem tehetjük, a „szabadjegy” birtokában volt lapársunk megtehette, meg is tette nem a mi kedvünkért, hanem a hírlapírói állás függetlenségének és méltóságának érdekében.

Vannak e cikkben Miklósy ur itteni szerepléséről keserű igazságok, mik annál keserűbbek lehetnek neki, mert valóban igazságok. Igazságoknak tudja ezeket a kanizsai egész közönség, mely Miklósykat feltűnő módon nem pártolja.

Ez igazságok mellett kellőleg és helyesen volt jellemezve Miklósy ur fellegása a szini kritikáról. Mi különben nem fogtuk fel a dolgot olyan tragikusán, nem tekintettük a direktor eljárását a sajtó és a közönség arcalesapásának, hanem csak szűk laktörő felfogásból, vagy ekkeseredésből eredő ildomtalanságnak, mely elvégre is elkövetőjén bosszulván meg magát, magában hordja büntetését.

A cikk megjelenése után azonban annak az ügynek érdekében, melyet Miklósy társasága jelenleg Kanizsán képvisel: a magyar vidéki színészet reputációja érdekében, elvártuk volna Miklósy urtól, hogy elkövetett hibáját belátja, jóvá teszi, bocsánatot kér a sajtótól és a közönségtől a sértés és az elkövetett baklövés miatt. Ha Miklósy ur ezt teszi, bizonyára nem leendett kárára.

E helyett azonban mi történt? A cikk megjelenését követő napon Miklósy ur visszakeríti a „szabadjegyet” a másik lap szerkesztőségétől; visszakéri egy lakonikus imperitincenziaju levél kíséretében, mely levélben Miklósy ur elég — bátor, a helybeli lapokat a „piszkolódó” sajtó körébe sorozni, melytől joggal kívánhat annyit, hogy „saját pénzén piszkolódjék.”

Ez a stílus tökéletesen jellemzi azt a Miklósyt, aki csodadolgok ígéréttel előzetesen beugratja a közönséget hatvanhárom bértetbe, akinek előzetes szini jelentésén kiüvön szervezett társulat, ismert nevű karmesterrel bíró zenekar, valogatott, jeles repertoire volt a — papíron és aki miután előre százasakat sópört be bértetösszegekől, Kanizsára mert jönni egy százas truppa, egyedeneget csak középszerűnek is mondható erő nélkül, zenekar nélkül, majd később olyan zenekarral, mely az amugy is botránysosan rossz előadásokat végképpen elvezethetnékké tette, úgyhogy még a bértők is keresztet vetettek befizetett pénzökre s inkább otthon maradtak, vagy a korzón sétáltak, semhogy Miklósy „társulata”-tól és „zenekara”-tól maltrairóztassák magukat. És a repertoire is olyan ütött, kopott, hazástanalan volt, hogy épen beleillett a többi skandalum sorába, melylyel Miklósy a legmenthetlenebb módon felültette a kanizsai közönséget.

Es ez a közönség kigyót békát kiáltott nemcsak a direktorra és társulatra, hanem reánk — a sajtóra — is, mely szintén beengedte magát lóni a csillagó ígéretek által, buzdította, lelkesítette a közönséget a „jeles” szintársulat partiólására, a hazafiság ügyével azonosította a szinpartiólást, — szóval a legkitaláltabb reklámot csinálta az ígért „gyémántnak”, melyről nagyon hamar kisült, hogy átvészamba is csak azért megy, mert igen világosan keresztül látszik rajta a — spekuláció.

Minket támadtak meg, kik szintén lépne mentünk, kiknek szintén égett arcunkon a „szegény”-mikor láttuk az „Abrakadabrá”-s mikor bosszúsak, idegesek lettünk esténként a szerepeiket soha sem tudó, hivatás nélküli egyéneknek a színpadon bemutatott szánalmas vergődéseit a st.

Es akkor rászóltunk a szintársulatra; előbb enyhén, majd, midőn láttuk, hogy ez mitsem használ, ésebben, de mindig a szigorú igazságosság határain belül. — Hivatalunkban képezt, mindig támogatott a színészetet, de mindig a közönség érdekeinek megóvása mellett; első sorban a közönség érdekeinek vagyunk szentül és aki

ezeket megsérti — itt pedig eklatáns volt a sérelem — annak odavágunk érdem szerint.

Milyen szavahihetőségre, milyen bizalomra tarthatnánk számot, ha mi himnuszokat zengünk ott, ahol a közönség meg van botránkozva?

Ezeket pedig nem azért mondtuk el, hogy bebizonyítsuk, hogy mi nem piszkolódunk. E vád ellen felesleges védekezünk, de sőt tiltakozunk is. Bennünket régóta ismer a közönség s mozt immár kiismerte Miklósy urat is. Ez nekünk elég.

Mi a közönségnek ígérteket tettünk, hogy érdekeit tőlünk kitéhetőleg védelmezni fogjuk. Es mi tartunk valamit ígérteink teljesítésére.

Most már világos előttünk, miért nem pártolták Miklósyt Kaposvártól, ahonnan jött s miért nem lojják pártolni Szatmártól, ahova innét megy.

Valamit mégis elért ezzel a dolggal Miklósy ur. Gyánakóvá, bizalmatlanná tette a kanizsai közönséget és a kapizsai sajtót a vidéki színészet iránt. Tudjuk ugyan, hogy nem minden direktor Miklósy, de mégis felette óvatosak leszünk az iránt, kit fogadjunk és hogyan fogadjuk.

Ha ennek az óvatosságnak az ezután hozzánk jövőendő szitigazgatók vallják a kárát, — köszönjük meg ezt a derék Miklósy urnak.

Most pedig befejezzük „szabadjegy nélküli” „piszkolódásainkat”; jó egészséget és — szerencsés utat kívánva Miklósy urnak és becses társulatának.

Különfélék.

† Zarka Miklós. Zalamegye tisztviselői karát fájdalmas csapás érte. Egyik derék tagja, Zarka Miklós letenei járási szolgabíró rövid, de kínos betegség után e hó 20-án, Nagy-Kanizsán meghalt. — Zarka Miklós váratlan elhunyt mindenféle őszinte részvétet keltett; barátai a legjobb barátai, a megyei társadalom egyik szeretetreméltó tagját veszítette el benne. S a fájdalom annál nagyobb, mert oly megdöbbentő hirtelenséggel ért el bennünket, az életerős, délceleg megjelenésű, 34 éves férfú még a mult hét végén részt vett a budapesti kirándulásban. Akkor már megvolt a baja, egy jelentéktelennek látszó seb a lábán, melynek azonban ő — szerencsétlenségére — nem tulajdonított semmi veszélyességet. A lóvarosban egyre mérgesebb jelleget öltött a seb, ott már azt tanácsolták neki, hogy vétesse fel magát az egyetemi klinikán gyógyítás végett, de ő még mindig azt hitte, hogy baja nem veszélyes. A többi kirándulóval együtt vasárnap éjjel visszahozta magát Kanizsára. Ideérve azonban baja oly rohamosan haladt előre, hogy nem volt többé megmenthető. A seb üszkösödésbe ment át s a néhány nappal előbb még viruló színben volt, élete nyarán álló, férfú kedden, e hó 20-án délután 6 órakor örök álomraszenderült. Holttestét itt Kanizsán beszentelték, azután elszállították az elhunytak családi birtokára, Liczkóra, hol a temetés csütörtökön délután nagy részvét mellett ment végbe. — Zarka, aránylag fiatal kora daczára, régebb idő óta szolgálta a közügyet, előbb Nován, majd Z. Egerszegen s legutóbb Letenyén volt szolgabíró. Elhunytát általános, őszinte részvét kíséri. Béke poraira!

— A Nagy-Kanizsa városi szabadelvű-kör. E hó 25-én délután 4 órakor saját helyiségében évi rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. A választmány jelentése a kör 1884/85. évi működéséről. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése a kör pénztári állapotáról s ez alapon a felmentvény kiadása, vagy megtagadása. 3. Az évi tagsági díj meghatározása. 4. A választmány lemondása és ujnák választása.

— Kiss József Nagykanizsán. Épen utolsó számunkban közöltünk hosszabb cikket a nyilvános felolvasások érdekében és már ma vagyunk azon kellemes helyzetben, hogy rövid idő alatt városunkban tartandó oly felolvasásról adjunk hírt, mely megérdemli, hogy a közönség reá már jó eleve figyelmeztessék. Tudniillik a kerekedő ifjuság önképző egylete, melynek tevékenységének köszönhetjük, hogy már több kitűnő férfúval felolvasói minőségükben megismerkedhettünk, felkérte Kiss Józsefet, hírneves költőnk, hogy szombaton, november 7-én városunkban felolvasást tartson. Ezen meghívásnak Kiss József meg is felelt és már a levél, melylyel elhatározását az egyletnek tudtára adja, oly érdekes, hogy egy részét azószentint a következőkben akarjuk közölni: „Önök azt kívánják” írja az említett költő, „hogy november 7-én felolvasást tartassék nagybecsű körükben és én közönséggel engedelmeselek. A nagykanizsaiak a szeretetreméltóság oly

nagy hírében állanak, hogy ily meghívást el nem fogadni szinte lehetetlen és én eleve is köszönöm önöknek, hogy alkalmat nyujtanak nehem a barátságos ismerkedésre. Az íróra nézve mindig előnyös, ha olvasó közönségével közvetlen érintkezésbe léphet. Ami felolvasásom tárgyát illeti, azzal még csak esután fogok tisztába jönni. Nevezük „Csevegésnek”; ennek a keretében minden belefér. Nézetem szerint ez az egyetlen felolvasásra alkalmas genre; no meg a költemény. Azt hiszem egy órát úgy eltrécselni, hogy ne unatkozzanak nem lesz nehéz. Tudományt, uraim, ne várjanak tőlem, mert azt én nem adhatok, olyan nekem nincs; egy pár csengő rim, egy kis szivárványos hóbert, ezzel szivesen szolgálok. Egy pár csengő rim, egy kis szivárványos hóbert Kiss Józseftől — nem hihetjük, hogy a felolvasáson csak egy is hiányozzék azok közül, kik az irodalom barátjai s „egy órát” szellemesen és kedélyesen akarnak tölteni.

— Megnyitási ünnepély. A nagykanizsai irodalom- és művészpártoló egyesület november hó elején vonult be díszes új helyiségeibe, a Szabadelvű-kör volt termébe. E bevonulást az egyesület nagyobb-szerű ünnepélylyel, hangversenyyel és táncvígalmossal szándékozik egybekapcsolni. Az egyesület irodalmi szakosztálya e hó 21-én este tartott ülésében elhatározta, hogy az ünnepélyben akkép vesz részt, hogy tagjai közül egyet egy prolog, egyet pedig egy költemény elszavalására szólít fel. A szakosztály ehhez képest a prolog megírásával Farkas Imrét, lapunk társzerkesztőjét, — a költeményével pedig Tuboly Vikort bízta meg, kik e megbízást mindketten el is fogadták. — A zeneszakosztály és a dalárda szakosztály testületileg fognak a hangversenyben közreműködni s az egész ünnepély igen sikerültnék ígérkezik.

— A régi kórházhoz tartozó kápolna lebontása most folyik. A város lebontatja a kápolnát abban a hiszemben, hogy e nélkül könnyebben lesz eladható a régi kórházépület és ennek telke. — Magában az épületben jelenleg a 78. honvédszállóaljnak egy százada van ideiglenesen elhelyezve. Ez csak addig marad benne, még az ujonczoktatás tart, mely alkalommal a legénységi állomány akkora, hogy nem férnek el a zöldla-laktanyában. Ha a honvédek kimennek a régi kórházépületről, ezt újra áruverezik, talán most jobb eredménylyel, mint eddig. — Ugy halljuk, hogy az épületet, illetőleg telket a nagykanizsai kassza szándékozik megvenni, mely e telekre díszes épületet akar emelni. A terv csakis helyeselhető úgy a kasszinó, mint a város osinosodása érdekében.

— Meghívó. A nagy-kanizsai tanítói járáskör 1. évi november hó 12-én, reggeli 9 órakor, a nagy-kanizsai polg. isk. rajztermében tartandja rendes öszi közgyűlését, melyre a kör tagjai s érdekeltek tanügybarátok tisztelettel meghívattak. Tárgyai: a) folyó ügyek elintézése; b) „Bírálatok a tanítói ügyekben” című s Weber Antal tagtárs ur által kidolgozott tétel megvitatása; c) gyakorlati előadások: Boronkay Károly ur a magyar nyelvtan, s Altmann Mór ur a számtanból; d) netáni indíványok. Kelt Nagy-Kanizsán, okt. 22. 1885. Hajtató Sándor. jkóri elnök.

— Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Kisfaludy László helybeli kir. ügyészégi irnokot, a pestvidéki kir. törvényszéki logházhoz logházfelügyelővé nevezte ki. — Kisfaludy urnak, a buzgó és tehetséges hivatalnoknak, szívből gratulálunk e megérdemelt előléptetéshez.

— Baumgartner József sümegi járásbírósi albirót Ó Felsege kinevezte a zalaegerszegi törvényszékhez bírónak.

— Gyászír. Kiss Béla alsó-lendvai gyógyszerész 1. hó 7-én munkás életének 73. évében elhunyt. A boldogult az 1848-iki szabadságharchozban lelkiesen küzdött szülővárosáért, mely akkor Jellasics seregétől sokat szenvedett. Temetése e hó 9-én ment végbe, melyre tisztelői a megye több vidékéről szép számban jelentek meg.

— Fizikai és vegytani mutatványok. Schneider Emil végtanár, aki már vagy hat évvel ezelőt városunkban járt és nagy tetszést aratott mutatványival, legközelebb ismét Kanizsára szándékozik jönni, hogy bemutassa finom kivitelű ködfátyolképeit (a többi közt kanizsai lakikepek is), továbbá a delejesség, villanyosság, szalonbúvészt stb. körébe vágó mutatványait. Előre figyelmeztetjük rá a közönséget.

— A balaton-fürdői szeretetház legközelebb jelentékeny adományban részesült. Ugyanis a Klotild szeretetház elnöksége azon öszszegből, mely a Klotild főberczegnő himzseinek kisorsolása folytán bétolyt, emberbaráti nemes érzelmeitől vezéreltetve, a hivatalát oly kiváló sikerrel betöltő balaton-fürdői szeretetház, mint testvér egyesület rendelkezésére 2000 forintot bocsátott.

— Verekedés rendőrh. Csányi Lajos helybeli mesterember e hó 16-án este a Honvéd utcában öszszeszóllalkozott egy

rendőrrrel. A szóvitát csakhamar tetlegesség követte, amennyiben Csányi nem elégedett meg a rendőr szóbeli bántalmazásával, hanem azt arczul is ütötte. Erre a bántalmazott rendőr elment és segítségül hívá két társát, visszatértek s Csányit kegyetlenül megverték. Most az egész kompánia ellen folytatja a vizsgálatot a kapitányság.

— A budapesti kirándulók, miután — a legpompásabb időjárás mellett — majd négy élvezets napot töltöttek Budapesten, hol a többi közt Apáthy, Vesztér, Inkey, Berger, Unger képviselők voltak szives kalauzaik, vasárnap este 7 óra 17 perczkor indultak különvonatjukon a fővárosból haza. A budai indóháznál Vesztér Imre a lendvai képviselő búcsúzott el tőlük néhány szívélyes, meleg szóval, a főváros részéről pedig Rózsavölgyi jegyző kísérté ki őket s mondott hozzájuk istenhözszódot. Ejjél után három óra tájban érték Kanizsára. A kirándulók mindnyájan a legjobb emléket vitték magukkal a fővárosból, mi pedig szívünkbelől örvendünk, hogy a kirándulás ilyen nagyszerűen sikerült s ezért a közönség nevében ujra halát mondunk a rendezőségnek s az ennek élén volt dr. Tuboly Gyula, Horváth Károly és Baboss László uraknak.

— Leikes tanügybarát. Szmodics Viktor perliki segédszolgabíró ur a kir. tanfelügyelőséghez intézett irata szerint mindaddig, míg azon járás tisztviselője leendő, évenként száz forintot ajánlott fel a perliki állami népiskola azon tanulóinak megjutalmazására végett, aki a magyar nyelvben legszébb előmenetelt tesznek. — A kir. tanfelügyelő úr e nagylelkű adományról a közigazgatási bizottságot e havi ülésén értesítvén, a bizottság elismeréssel vette tudomásul a leikes tanügybarát és jó hazafi e nemes adományát. — Hiszünk, hogy Muraköz emez egyik legjelentékenyebb városában a magyarság ügyének üdvös szolgálatot fog tenni ezen aldozatokészég.

— Nagyobbmérvű verekedés volt vasárnap éjjel Kiskanizsán. Valami harmincz szubancz verekedett öszze éjjel tájban a nagykorosmában. Kivált közülök Hege-dús Ivicza József, Mihálek István, Polai Vörös György, Bunczon István, Kellermann Máté József és Gyuricz György. A kölcsönös ütlegelésnek az lett a nevezetesebb eredménye, hogy Felér György kocsis gyereket tizenöt sebből vérzőn, nagyon súlyosan megsebesítve, szállították el a csatáról s még néhány bevert koponyáról lett kiállítva visum repertum az egész ügyre nézve a rendőrség előtt most folyó vizsgálat számára.

— Figyelmeztetjük t. olvasóinkat Kaufmann és Simon hamburgi bankároknak lapunk máj számában foglalt hirdetését, Akinek hajlama van érdekes és kevés költséggel járó módon szerencsét próbálni, annak nagyon is ajánlható, hogy részt vegyen e nagy és jelentékeny nyereményekkel ellátott, államilag biztosított pénzkioszoláson.

Irodalom.

— Kelet. E czimvel egy költői szépségében gazdag cikket közöl az „Ország-Világ” legujabb (okt. 17) száma Kaas Ivor báró, a legkitűnőbb magyar publicista tollából. E jele folyóirat legujabb száma különbe is — mind a többiek — bővebben van mint a többiek a kitűnő közleményeknek szép és kitűnő képeknek. Az „Ország-Világ” előfizetési ára: január—decemberre 10 forint, január júniusá 5 ft, július—szeptemberre 2 forint 50 k, jun.—decemberre 5 ft. Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 ft, félévre 14 ft, negyedévre 7 ft, egy hóra 2 ft 50 k. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti utca 6 ik szám.

— Paedagogiai plutarch. Jelesebb paedagógusok, kiválóbb tanterfiak arczkép és életrajzgyűjteménye, tekintettel a magyarokra. Ily czimvel jelent meg legközelebb Pozsonyban Orbók Mór szerkesztése mellett, Drodteit Rudolf kiadásában egy új vállalat első füzete: A vállalat czime nyilván megmondja a czélt. Megismerettni a jeles paedagógusokat, s kiváló tanterfiakat, azokat tehát a kiknek atyáink, mi magunk s gyermekeink a legmagasztossabbat, szívedünk legzenetebbet — a műveltséget köszönhetik. A „Plutarch” első füzetének tartalma (1. Előszó, Orbók Móról. 2. Baró Eötvös József, dr. Ferenczi Józseftől. 3. Comenius, dr. Wagner Lajosól. 4. Zárzan Janka, Wollmann Emmától. 5. Pestiaiozzi, dr. Zengeri Samutól. 6. Wiedermann Károly, dr. Tóth Sándortól. 7. Gáspár J., Andrássy Jenőtől. A füzében található sikerült arczképek a füzét tartalma hatásának közveltséget mindenestire fokozni lojják. Ugy tartalmára, mint valóban pompás kiállítására (Wigand F. K. nyomdaja állította ki) való tekintetből mi szép reményekkel nézünk a „Plutarch”-nak további élete elé, mi hogy úgy legyen azt az aldozatokész hazafis kiadó minden bizonynyal megérdemli. Hogy mindenki könnyen s hű birtokába ruhasson, a kiadó az egyes füzetek arát csak 20 krra szabta s 5 füzetre 1 ftal, s 10 füzetre 2 ftal előfizetési is eload.

